

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

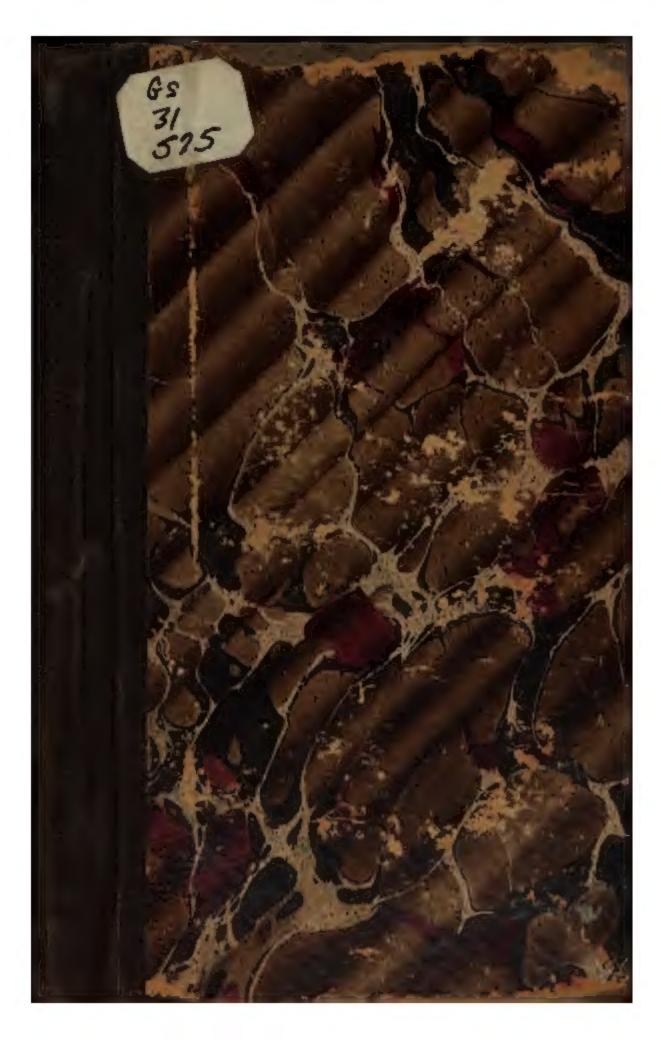
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + Make non-commercial use of the files We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + Maintain attribution The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

9031.575

Harbard College Library

THE GIFT OF

SAMUEL ABBOTT GREEN, M.D.,

OF BOSTON.

(Class of 1851.)

14 Stov. 1888.

9231.575

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

THE

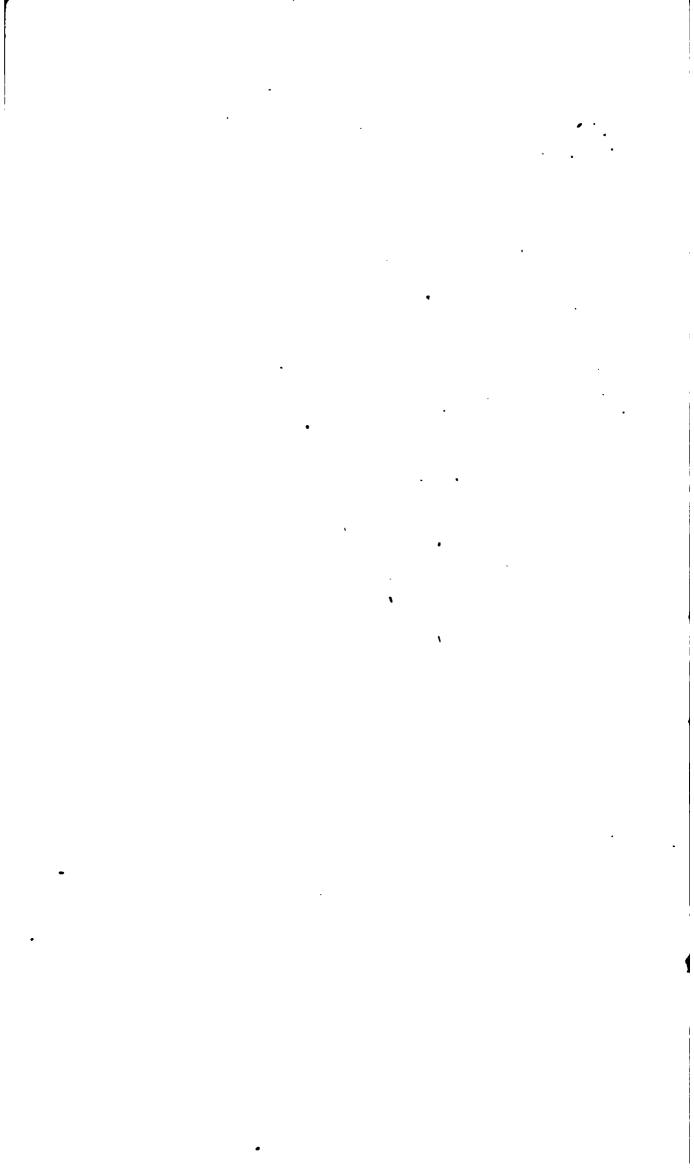
PHILOCTETES

OF

SOPHOCLES.

LONDON: JOHN W. PARKÉR AND SON.

THE

PHILOCTETES

OF

SOPHOCLES.

· ·		
•		
	, ,	
		1
		i ·
		t

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

THE

PHILOCTETES

OF

SOPHOCLES.

WITH EXPLANATORY NOTES

BY WILLIAM HAIG BROWN, B.A.

OF PEMBROKE COLLEGE, CAMBRIDGE; SECOND MASTER IN THE GRAMMAR SCHOOL, RICHMOND, YORKSHIRE.

LONDON:

JOHN W. PARKER, WEST STRAND.

M.DCCC.XLVII.

9131.575

Gid domain A. Geren

PREFACE.

The present edition of the Philoctetes was undertaken with the intention of supplying to the lists of School Literature a copy of that drama available for the use of those less advanced in the Greek language: and it is hoped that, by avoiding prolix disquisition and attending to the more pressing wants of School Readers, the Editor will benefit them by a study which has proved by no means unprofitable to himself.

The work was commenced at the suggestion of a gentleman, whose talents for imparting instruction have been fully attested by the high honours won by his pupils at the Universities, while a long experience in tuition has added great weight to his opinion that a series of the dramatic authors in the form of the present tragedy would be an acceptable addition to the educational books of the present day. It is sincerely hoped that the efforts of the Editor will aid in the realization of that opinion.

As the researches of the great scholars of Germany are the basis on which his own knowledge of Sophocles rests, the Editor can scarcely lay claim to originality: the more immediate debts to

them have been duly acknowledged, as far as limited means of reference would allow, and care has been taken that the principle of "suum cuique" might be as little as possible infringed.

The text of Dindorf has been followed with one or two slight exceptions, which the metre or the sense seemed to demand. Such are καταυλισθείς for κατακλιθείς in v. 30; εἴ τιν for εἴ τις v. 699; εἶρπε for ἕρπει v. 701.

The design of the work having been thus briefly stated, it merely remains to express a hope that by this and similar endeavours the path to an appreciation of those noble monuments of the human intellect, which are to be found in the writings of the Greek tragedians, may be rendered more inviting, and that the reception of these labours may prove that the Editor has not been mistaken in the plan upon which he has bestowed them.

W. H. B.

RICHMOND, Yorkshire.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

'Απαγωγή Φιλοκτήτου ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ 'Οδυσσέως καθ' 'Ελένου μαντείαν, ὃς κατὰ
μαντείαν Κάλχαντος, ὡς εἰδως χρησμοὺς συντελοῦντας πρὸς
τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν, ὑπὸ 'Οδυσσέως νύκτωρ ἐνεδρευθεὶς,
δέσμιος ἤχθη τοῖς "Ελλησιν. ἡ δὲ σκηνή ἐν Λήμνω. ὁ δὲ
χορὸς ἐκ γερόντων τῶν τῷ Νεοπτολέμω συμπλεόντων.
κεῖται δὲ καὶ παρ' Αἰσχύλω ἡ μυθοποιία. ἐδιδάχθη ἐπὶ
Γλαυκίππου*. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ.

٠.

Χρύσης 'Αθηνᾶς βωμὸν ἐπικεχωσμένου, ἐφ' υὖπερ 'Αχαιοῖς χρησθὲν ἢν θῦσαι, μόνος Ποίαντος ἢδει παῖς ποθ' 'Ηρακλεῖ συνών. ζητῶν δὲ τοῦτον ναυβάτη δεῖξαι στόλω, πληγεὶς ὑπ' ἔχεως ἐλίπετ' ἐν Λήμνω νοσῶν. 'Έλενος δ' 'Αχαιοῖς εἰφ' ἀλώσεσθ' "Ιλιον τοῖς 'Ηρακλέους τόξοισι παιδί τ' 'Αχίλλεως. τὰ τόξ' ὑπῆρχε παρὰ Φιλοκτήτη μόνω πεμφθεὶς δ' 'Οδυσσεὺς ἀμφοτέρους συνήγαγεν.

* Olymp. xcu. 3. i. e. B.C. 410.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

XOPOΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ώς ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

- ΟΔ. 'ΑΚΤΗ μεν ήδε της περιβρύτου χθονός
 Λήμνου, βροτοίς ἄστειπτος οὐδ' οἰκουμένη,
 ἔνθ', ω κρατίστου πατρός Έλληνων τραφείς
 'Αχιλλέως παι Νεοπτόλεμε, τον Μηλιά
 Ποίαντος υἰον έξέθηκ' ἐγώ ποτε,

 ταχθείς τόδ' ἔρδειν των ἀνασσόντων ὕπο,
- v. 1. $\mu \hat{\epsilon} \nu$] The apodosis is in v. 15. In Soph. Trach. vv. 6 —27, there is a similar use of $\mu \hat{\epsilon} \nu$ — $\delta \hat{\epsilon}$.
- $ij\partial\epsilon$] 'here,' 'before your eyes.' This is a frequent use of $i\partial\epsilon$ in Tragedy, as in τον ανδρα τονδε, i.e. $\dot{\epsilon}\mu\dot{\epsilon}$.
- v. 2. ἀστειπτος] The more correct form of this adj. is ἀστιπτος, as it is derived from ἐστίβημαι: the same remark applies to στειπτή, v. 33. This desolation is only to be understood of a certain part of Lemnos; for Homer represents it as a flourishing place during the Trojan war. Iliad xxi. v. 40.
- οὐδ' οἰκουμένη] 'much less inhabited.' Comp. Œdip. Col. v. 39. ἄθικτος, οὐδ' οἰκητός.
- v. 3. τραφείς] 'bred.' This construction of the past participle with the simple genitive is by no means a rarity in the tragic writings. Comp. Œd. Col. v. 1322. μητρός λοχευθείς. ib. 1323. Eur. Or. v. 491. The same licence is extended to verbal adjectives; Œd. Rex, v. 1437. θνητῶν φανοῦμαι μηδένος προσ-ήγορος. Philoct. 1067. Const. τραφείς πατρός κρατίστου [ἀνδρός] 'Ελλήνων.
- v. 4. Neortó $\lambda \epsilon \mu \epsilon$] This word is read in four more frequently than in five syllables. It is read in five at Eur. Or. 1655. The contraction is similar to that in $\theta \epsilon \delta s$ and its cases, and to that of such genitives as $\lambda \chi \iota \lambda \lambda \epsilon \omega s$.

 $M\eta\lambda\iota\hat{a}$] In adjectives ending in $-\hat{\eta}s$ and $-\hat{\epsilon}\hat{v}s$ pure, the Attics make the acc. in \hat{a} , not $\hat{\eta}$. Comp. $\hat{a}\phi\nu\hat{a}$ v. 1114, $\hat{\epsilon}\hat{v}\kappa\lambda\hat{\epsilon}\hat{a}$ v. 1422.

v. 6. Comp. Œd. Col. v. 850. ὑφ' ὧν ἐγὼ Ταχθεὶς τάδ' ἔροω.
 soph. Phil.

νόσφ καταστάζοντα διαβόρφ πόδα·

ότ' οῦτε λοιβῆς ήμὶν οῦτε θυμάτων
παρῆν ἐκήλοις προσθιγεῖν, ἀλλ' ἀγρίαις
κατεῖχ' ἀεὶ πῶν στρατόπεδον δυσφημίαις,
βοῶν, ἰύζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οῦ μακρῶν ήμῖν λόγων
μὴ καὶ μάθῃ μ' ἤκοντα κἀκχέω τὸ πῶν
σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ' αἰρήσειν δυκῶ.
ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν,
τοιάδ', ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ

- v. 7. νόσφ καταστάζοντα, &c.] 'Having his foot dripping through a cankering disease.' For the construction, comp. Ajax, v. 10. κάρα στάζων ἱδρῶτι, and Eur. Supp. v. 586. στόμα ἀφρά καταστάζοντα.
- v. 8. $\eta \mu i \nu$] The shortening of the last syllable of this word is confined almost entirely to Sophocles. See Porson, Pref. Hec.
- v. 9. προσθιγεῖν] 'to put our hand to.' Matthiä compares 'attingere rem' in Cicero, Att. ii. 22. Orat. contra Rullum, ii. 12.
 - v. 10. κατείχε] 'kept filling.'
- v. 12. ἀκμή=καιρὸς] Ajax, 811. οὐχ ἔδρας ἀκμή. Elect. 22. ἔργων ἀκμή. ib. 1328. ἀπηλλάχθαι ἀκμή.
- v. 13. ἐκχέω] 'waste.' Comp. the Lat. 'effundere.' Virg. 'Ibi oninis effusus labor.' Georg. iv. 491.
- v. 14. $\tau \hat{\psi} = \hat{\psi}$] The article is used for the relative for the sake of the metre by Æschylus and Sophocles, very rarely by Euripides.
- ν. 15. τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν] = τὰ λοιπὰ ὑπηρετήματα ὑπηρετεῖν. Comp. v. 1024.
- v. 16. $\pi \acute{\epsilon} \tau \rho \alpha = \ddot{a} \nu \tau \rho \sigma \nu$. Elmsl. Med. v. 1326. $\dot{\epsilon} \nu \tau \alpha \hat{\nu} \theta \alpha$, ' in this island.'
- v. 17. $\tau o i a \delta'$, $l \nu' \dot{e} \nu \psi \dot{\nu} \chi e i \mu \dot{e} \nu$, &c.] $\tau o i a \delta'$, $l \nu a = \tau o i a \delta' \dot{e} \nu$ $\bar{\eta}$. Translate, 'of such a nature as to have in it (lit. that there is in it) a double seat to catch the sun in winter, while in summer the breeze sends sleep through the hollow abode.' The double seat means one seat at one side and one at the other side

πάρεστιν ένθάκησις, έν θέρει δ΄ υπνον

δι' αμφιτρητος αυλίου πέμπει πνοή.

βαιον δ' ενερθεν έξ αριστερας ταχ' αν 20

ιδοις ποτον κρηναίον, είπερ έστι σων.

α μοι προσελθων σίγα σήμαιν είτ' εχει

χωρον προς αυτον τονδε γ' είτ' αλλη κυρει·

ως ταπίλοιπα των λόγων συ μεν κλύης,

εγω δε φράζω, κοινα δ' εξ αμφοίν ιη. 25

ΝΕ. αναξ 'Οδυσσευ, τουργον ου μακραν λέγεις.

δοκω γαρ οίον είπας αντρον είσοραν.

ΟΔ. ανωθεν, η κατωθεν; ου γαρ εννοω.

ΝΕ. τόδ' εξύπερθε, και στίβου γ' ουδεις τύπος.

of the cave, so that the occupant might enjoy both morning and afternoon sun in winter.

- v. 21. $\sigma \hat{\omega} \nu = \sigma \hat{\omega} o \nu$.
- v. 22. The subject of $\tilde{\epsilon}\chi\epsilon\iota$ is \tilde{a} . This verse presents an exception to Porson's canon, 'that when the verse ends with a cretic foot |---| the syllable preceding this foot must be short.' Pref. Hec. Porson himself wished to read $\sigma\eta\mu\alpha\iota\nu\epsilon\iota\nu$, infin. for imperat., omitting the first $\epsilon l\tau\epsilon$.
- v. 25. ἐγω δὲ] 'and that I may give advice and the common business proceed by our united exertions.'
- v. 26. $\tau o \tilde{v} \rho \gamma o v \lambda \dot{\epsilon} \gamma \epsilon \iota s$] 'the employment you speak of is not far off.' Comp. Æschyl. Agam. 1659. $\tau o \tilde{v} \rho \gamma o v o \dot{v} \chi \ddot{\epsilon} \kappa u s \tau \delta \partial \epsilon$.
 - v. 29. τόδ' ἐξύπερθε] 'here above.' See v. 1.

 $\kappa a i - \gamma \epsilon$. This union of these particles is very common, as well in prose as in verse; their signification is 'and, besides,' and further.'

στίβου τύπος has been violently assailed by Editors who propose κτύπος. Buttmann translates στίβος by 'semita,' Hermann by 'vestigium,' Wünder by 'incessus.' The word τύπος may, perhaps, bear the signification of the English 'sign,' 'and, further, there is no sign of an approach.' καὶ—γε is used instead of $d\lambda\lambda\alpha$, which would seem at first sight necessary, because Neoptolemus wishes to inform Ulysses that he need not fear lest Philoctetes should come upon him suddenly, armed with his death-dealing arrows.

30

35

 $O\Delta$. ὅρα καθ' ὕπνον μη καταυλισθείς κυρή.

ΝΕ. δρω κενήν οϊκησιν ανθρώπων δίχα.

ΟΔ. ούδ' ξυδον οἰκοποιός ἐστί τις τροφή;

ΝΕ. στειπτή γε φυλλας ώς έναυλίζουτί τφ.

ΟΔ. τα δ' ἄλλ' ἔρημα, κουδέν ἐστ' ὑπόστεγον;

ΝΕ. αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φλαυρούργου τινὸς τεχνήματ' ἀνδρὸς, καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.

ΟΔ. κείνου το θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.

NE. ιου ιού και ταυτά γ' άλλα θάλπεται ράκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.

- ΟΔ. άνηρ κατοικεί τούσδε τους τόπους σαφώς, 40 κάστ ουχ έκάς που. πώς γαρ αν νοσών ανηρκώλον παλαιά κηρί προσβαίη μακράν; άλλ' η πι φορβης νόστον έξεληλυθεν,
- v. 31. κευήν ἀνθρώπων δίχα] Comp. v. 487. ἔρημον χωρίς ἀνθρώπων, and Ajax, v. 464.
- v. 32. olkowoids $\tau\rho o\phi \dot{\eta}$] 'comforts of household life.' oikowoids is used actively, 'making or constituting a house.' $\tau\rho o \phi \dot{\eta}$, according to Hermann, includes all things that are used to support the life of man, i. e. utensils as well as food. $T\rho v\phi \dot{\eta}$ is proposed and seconded by more than one Editor.
- v. 33. ως ἐναυλίζουτι] 'as if by some one inhabiting it,' or 'making his bed in it.' The dat. is used after the verbal adj. similarly to construction στείβεσθαί τινι for ὑπό τινος.
- v. 36. ἔκπωμα—τεχνήματα] The apposition of a plural noun with a singular is not uncommon, Eur. Hipp. v. 11. Ίπ. πόλυτος ἀγνοῦ Πίτθεως παιδεύματα. Antig. v. 568. Hecuba, 269. Or. 1051, on which see Porson's note.
- v. 38. $\kappa a l \dot{\rho} \dot{a} \kappa \eta$, 'and these rags still besides are being dried in the sun:' for $\kappa a l \gamma \epsilon$, see note on v. 29.

äλλος is frequently thus inserted in a sentence with the English signification of 'besides,' 'further.' Porson, Medea, v. 298.

- v. 39. This line has no real Cæsura: for $\tau ov \ (=\tau \iota vos)$ being enclitic, $\beta a \rho \epsilon las \tau ov$ reads as one word. Other cases of this kind occur, but not in abundance.
 - v. 42. παλαία κηρὶ, 'with an inveterate fatal malady.'
 - ν. 43. ἐπὶ φορβῆς νόστον, i. e. ἐπὶ νόστον φορβῆς, 'on a

η φύλλον εί τι νώδυνον κάτοιδέ που.
τον οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπην, 45
μη καὶ λάθη με προσπεσών ώς μαλλον αν
ελοιτό μ' η τοὺς πάντας 'Αργείους μολείν.

ΝΕ. αλλ' ἔρχεταί τε καὶ φυλάξεται στίβος.
συ δ' εἴ τι χρήζεις, φράζε δευτέρω λόγω.

ΟΔ. Αχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἶς ἐλήλυθας 50 γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι, ἀλλ' ἤν τι καινον, ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας, κλύης, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει.

ΝΕ. τί δητ' ἄνωγας;

 $O\Delta$. την Φιλοκτήτον σε δεῖ

journey after food.' $\nu \acute{o}\sigma \tau os$ is used by the tragic writers for $\acute{o}\delta \acute{o}s$. Eur. Iph. Aul. 966 and 1261. The construction of $\nu \acute{o}\sigma \tau o\nu$ $\phi o\rho \beta \hat{\eta}s$ may be compared with $\gamma \hat{\eta}s$ $\pi a\tau \rho \acute{\phi}as$ $\nu \acute{o}\sigma \tau os$, Iph. Taur. 995.

- v. 44. The full construction is ή ἐπὶ νόστον φύλλου νωδύνου, εἴ τι φύλλον νώδυνον κάτοιδέ που.
- v. 45. τον οῦν παρόντα. A mute, who accompanies Neoptolemus.
 - v. 46. $\mu \dot{\eta}$ $\kappa a \dot{\iota} = \text{ne adeo, Lat.}$
- v. 47. Hermann, Erfurdt, and some others, read μολεῖν from two MSS. and Aldus, with very little improvement.
- v. 48. ἔρχεται] 'is going,' i.e. ὁ παρών. Comp. v. 1181. ἔλθηε. φυλάξεται = φυλαχθήσεται. Monk, on Hippolytus 1458, remarks that four forms of passive future are used by Greek (Attic) writers: 1°. Future middle, as τιμήσομαι, Antig. 240; Æschylus, Ag. 590, &c. 2°. Paulo post fut. as βεβλήσομαι. 3°. First fut. pass. as βληθήσομαι. 4°. Second fut. pass. as ἀπαλλαγήσομαι.
- ν. 49. φράζε δευτέρφ λόγφ] 'subsequently.' Comp. τα' δ' άλλα δεύτερόν σ' έρήσομαι. Eur. Hec. 974.
- v. 50. ἐφ' οῖς ἐλήλυθος] '[in the things] to gain which you have come.' ἐπὶ with dat. expresses 'object,' 'aim.'
- ν. 54. την Φιλοκτήτου σε δεῖ ψυχην ὅπως ... ἐκκλέψεις. There is an ellipse of σκοπεῖν, δεῖ σε [σκοπεῖν] ὅπως την, &c. Comp. Soph. Ajax, 556. Eur. Iph. Taur. λόγοισιν ἐκκλέψας.

ψυχην όπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων. 5 όταν σ' έρωτα τίς τε καὶ πόθεν πάρει, λέγειν, 'Αχιλλέως παις' τόδ' ουχί κλεπτέον πλείς δ' ως προς σίκον, έκλιπων το ναυτικον στράτευμ' Αχαιών, έχθος έχθήρας μέγα, οί σ' έν λιταις στείλαντες έξ οίκων μολείν, 6 μόνην έχοντες τήνδ' άλωσιν Ίλίου, ούκ ήξίωσαν των Άχιλλείων ὅπλων ελθόντι δουναι κυρίως αιτουμένω, αλλ' αυτ' 'Οδυσσει παρέδοσαν' λέγων οσ' αν θέλης καθ' ήμων ἔσχατ' ἐσχάτων κακά. 6: τούτων γαρ οὐδεν άλγυνει μ' εί δ' έργάσει μή ταῦτα, λύπην πάσιν Αργείοις βαλείς.

- v. 57. $\lambda \acute{\epsilon} \gamma \epsilon \iota \nu$. Infin. for imperat. though it may depend of $\delta \epsilon \hat{\iota}$. Comp. v. 1411. and Elect. v. 9.
 - v. 58. ως πρός οἰκον, 'with the intention of going home.'
- ν. 59. ἔχθος ἐχθήρας μέγα] Supply αὐτοὺς. 'Having hated with great hatred.' El. v. 1034. Iph. Aul. v. 1190. Hom. Od. xv. 245. Όν περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς αἰγίοχος καὶ ἀπόλλωι παντοίην φιλότητα.
- v. 60. ἐν λιταῖς στείλαντες] 'with prayers.' Comp. v. 102. Έν expresses the means or instrument. Soph. Ant. 696. 764. 962. Trach. 241. Œd. Rex, 821. στέλλειν is generally used independently: it is followed by ἵκεσθαι in Antig. 165.
- v. 62. οὐκ ήξίωσαν] a union of two constructions. οὐκ ήξ. ίωσαν σε τῶν Άχιλλείων ὅπλων, and οὐκ ήξίωσαν δοῦναι σοι τὰ Άχίλλεια ὅπλα. Κυρίως αἰτουμένω, 'asking for them as their rightful owner.'
- v. 64. $\pi a \rho \epsilon \delta o \sigma a \nu$, 'delivered them over,' not 'wrongly gave,' $\lambda \epsilon \gamma \omega \nu$ agreeing with the subject of the imperative $\lambda \epsilon \gamma \epsilon \nu$ in v. 57.
- v. 65. ἔσχατ' ἐσχάτων] Two adjectives are thus constructed to denote the highest possible degree. Comp. ἄρρητ ἀρρητων Œd. Rex, 465. κακὰ κακῶν Œd. Col. 1238.
- v. 66. Wünder reads τούτφ γὰρ οὐδὲν ἀλγυνεῖς μ', in which οὐδὲν is used for the simple negative.
 - ν. 67. βαλεῖς = ἐμβαλεῖς.

εί γαρ τα τουδε τόξα μη ληφθήσεται, ούκ έστι πέρσαι σοι το Δαρδάνου πέδον. ώς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχὶ, σοὶ δ' όμιλία 70 προς τονδε πιστή και βέβαιος, έκμαθε. συ μέν πέπλευκας ουτ' ένορκος ουδενί, οῦτ' έξ ἀνάγκης, οῦτε τοῦ πρώτου στόλου. έμοι δε τούτων ούδεν έστ' αρνήσιμον. ώστ' εί με τύξων έγκρατής αισθήσεται, 75 ύλωλα καί σε προσδιαφθερώ ξυνών. άλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθηναι, κλοπεύς όπως γενήσει των άνικήτων όπλων. έξοιδα, παΐ, φύσει σε μή πεφυκότα τοιαθτα φωνείν μηδε τεχνασθαι κακά. 80 άλλ' ήδυ γάρ τοι κτήμα της νίκης λαβείν, τόλμα δίκαιοι δ' αῦθις ἐκφανούμεθα. νῦν δ' εἰς ἀναιδες ημέρας μέρος βραχύ

- v. 68. τόξα, 'bow and arrows.'
- v. 72. ἔνορκος—ἐξ ἀνάγκης. Ulysses had taken the oath, amongst other Grecian chiefs, to assist in the recovery of Helen: he went also on compulsion; for having feigned madness to escape the expedition, he was discovered by Palamedes and compelled to go: 'Timidi commenta retexit Naupliades animi, vitataque traxit in arma.' Ovid. Metamorph. xiii. v. 40.
- v. 73. τοῦ πρώτου στόλου] The genitive is governed by the notion contained in πέπλευκας, i. e. ἦσθα ναυβάτης.
- v. 75. τόξων ἐγκρατης, 'while still in possession of his how and arrows.' On ὅλωλα see v. 1280.
- v. 79. $\pi \alpha \hat{i}$, Erfordt. $\phi \dot{\nu} \sigma \epsilon \iota \pi \epsilon \phi \nu \kappa \dot{\sigma} \tau \alpha$, 'inclined by nature.'
- ν. 81. ἡδύ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν] κτῆμα λαβεῖν is
 here used for the verb κτᾶσθαι, as νόστον λαβεῖν = νοστῆσαι.
 Eur. Iph. Taur. v. 985. αἰδῶ λαβεῖν = αἰδεῖσθαι. Δj. 345. μεταμελείαν λαβεῖν, πεῖραν λαβεῖν. Wakefield proposes τό.
 - $d\lambda\lambda\hat{a}$ $\gamma\hat{a}\rho=d\lambda\lambda'$ evel, 'But, since.'
 - v. 83. els avaidès = els dvaidelav.

δός μοι σεαυτον, κάτα τον λοιπον χρόνον κέκλησο πάντων εύσεβέστατος βροτών.

8

- ΝΕ. έγω μέν ους αν των λόγων αλγω κλύων,
 Λαερτίου παι, τούσδε και πράσσειν στυγω.
 ἔφυν γαρ οὐδεν ἐκ τέχνης πράσσειν κακης,
 οῦτ' αὐτὸς οῦθ', ὡς φασιν, οὐκφύσας ἐμέ.
 ἀλλ' εἴμ' ἔτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν, 90
 και μη δόλοισιν. οὐ γαρ ἐξ ἐνὸς ποδὸς
 ἡμας τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
 πεμφθείς γε μέντοι σοι ξυνεργάτης ὀκνω
 προδότης καλεισθαι βούλομαι δ', ἄναξ, καλως
 δρων ἐξαμαρτεῖν μαλλον ἢ νικῶν κακως.
- ΟΔ. έσθλοῦ πατρός παῖ, καὐτός ών νέος ποτε γλώσσαν μεν άργον, χεῖρα δ' εἶχον έργάτιν νῦν δ' εἰς ἔλεγχον έξιων όρω βροτοῖς την γλώσσαν, οὐχὶ τάργα, πάνθ' ήγουμένην.
- v. 84. δός μοι σεαυτόν] 'Ter. Adelph. v. 3. 59. Da te hodie mihi.' Brunck.
- v. 87. οῦς ἀν—στυγῶ] 'Whatever words I am pained to hear, I also hate to carry into effect.' For construction comp. El. 442. οὐκ ἀν ποθ', ὄν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφεν. Antig. 463.
- v. 88. Λαερτίου] The father of Ulysses is called Laertes, Laertius and Lartius.
- v. 90. $\pi\rho\delta s$ $\beta(av)$ as in 92, 'with violence.' So $\pi\rho\delta s$ $\epsilon\dot{v}\sigma\epsilon$. $\beta\epsilon(av)$, El. 464. $\pi\rho\delta s$ $\tau\dot{a}vas\delta\dot{e}s$, Eur. Iph. Aul. 379.
- v. 91. $\dot{\epsilon}\xi$ $\dot{\epsilon}\nu\dot{\delta}s$ $\pi o\delta\dot{\delta}s$] 'with one foot:' $\dot{\epsilon}\kappa$ denotes the 'means,' as in Soph. Ag. 537; so above $\dot{\epsilon}\kappa$ $\tau\dot{\epsilon}\chi\nu\eta s$ $\kappa a\kappa\eta\hat{s}s$, and v. 563. $\dot{\epsilon}\kappa$ βias η $\lambda\dot{\delta}\gamma ois$.
- v. 92. ἡμᾶς τοσούσδε] 'our (comparatively) large numbers.' There is an opposition between ἐνδς and τοσούσδε.
- v. 93. ὀκνῶ. 'Ubique ὀκνῶ pro aἰσχύνομαι accipiendum est.' Elmsl. Herac. 244; but see v. 907.
 - v. 95. ἐξαμαρτεῖν, 'to fail in my purpose.'
- v. 98. els έλεγχου έξιων, 'coming to the trial of things;' i.e. experience.
 - v. 99. πάνθ' ήγουμένην] 'leading the way in every thing.'

ΝΕ. τί οὖν μ' ἄνωγας ἄλλο πλην ψευδη λέγειν; 100

ΟΔ. λέγω σ' έγω δόλω Φιλοκτήτην λαβείν.

ΝΕ. τί δ' ἐν δόλφ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν;

ΟΔ. οὐ μη πίθηται προς βίαν δ' οὐκ ᾶν λάβοις.

ΝΕ. ούτως έχει τι δεινον ισχύος θράσος;

ΟΔ. ἰοὺς ἀφύκτους καὶ προπέμπουτας φόνου. 105

ΝΕ. ουκ αρ' εκείνω γ' ουδε προσμίξαι θρασύ;

ΟΔ. οῦ, μη δόλφ λαβόντα γ', ώς ἐγώ λέγω.

ΝΕ. οὐκ αἰσχρον ήγει δητα τὰ ψευδη λέγειν;

ΟΔ. οῦκ, εὶ τὸ σωθηναί γε τὸ ψεῦδος φέρει.

ΝΕ. πώς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λαλεῖν; 110

ΟΔ. όταν τι δράς ές κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.

ΝΕ. κέρδος δέ μοι τί τοῦτον ές Τροίαν μολεῖν;

ΟΔ. αίρει τὰ τόξα ταῦτα την Τροίαν μόνα.

- v. 100. Porson on Phœniss. 892, corrects $\tau i \mu' o \bar{\nu} \nu$: but the hiatus appears to be admissible in this expression.
- v. 101. λέγω] 'I order.' So in Œd. Col. 840. 856. Similarly αὐδῶ, Œd. Col. 864. ἐννέπω, Œd. Col. 932. This is one of the comparatively few verses in Tragedy which have no cæsura. Pors. Pref. Hecuba.
- v. 103. où $\mu\eta$ $\pi i\theta\eta \tau a\iota$] In negative propositions, the conjunctive sor. is sometimes used with où $\mu\eta$ for the future with où. See particularly Electra, 428. Aristoph. Vesp. 394.
- v. 104. ἰσχύος θράσος] 'confidence arising from strength:' at v. 105 supply ἔχει from preceding verse.
- v. 106. $o\dot{\nu}\kappa \, \tilde{a}\rho'$] Elmsley, Heraclid. 269, reads $o\dot{\nu}\tau \tilde{a}\rho'$ (= $o\ddot{\nu}\tau o\iota$ $a\rho a$) without the note of interrogation. Translate, 'Is it not then safe even to approach him?' This neuter sense of $\pi\rho\sigma\sigma$ - $\mu i \xi a\iota$ is common: see Thucyd. i. 2. 13. iii. 11. 39. Herod. vi. 112, and compare $\dot{\epsilon}\mu\mu i \xi \epsilon\iota\nu$ in Soph. Œd. Col. 1057.

θρασύ] 'a thing having confidence in it,' i. e. 'a safe thing.' ψύθαρσὲς καὶ ἀσφαλὲς, Schol. Before προσμίξαι supply τινὰ, with which λαβόντα in the next line agrees.

- v. 110. πῶε—βλέπων, 'quâ fronte?' 'with what face?' With this sense of βλέπειν Erfurdt compares Lat. 'tueri' in expressions 'acerba, torva tueri.'
 - v. 113. alpeî, 'are to take.' The future is used for the

ΝΕ. οὐκ ἆρ' ὁ πέρσων γ', ως ἐφάσκετ', είμ' ἐγω΄;

ΟΔ. ουτ' αν συ κείνων χωρίς ουτ' έκεινα σου.

1 A

12

ΝΕ. θηρατέ αν γίγνοιτ' αν, είπερ ωδ' έχει.

ΟΔ. ως τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρει δωρήματα.

ΝΕ. ποίω; μαθών γαρ ούκ αν άρνοίμην το δράν.

ΟΔ. σοφός τ' αν αυτος καγαθος κεκλη' αμα.

ΝΕ. ἴτω ποιήσω, πασαν αλεχύνην αφείς.

ΟΔ. ή μνημονεύεις εδυ α σοι παρήνεσα;

ΝΕ. σάφ' ίσθ', ἐπείπερ εἰσάπαξ συνήνεσα.

ΟΔ. συ μεν μένων νύν κείνον ενθάδ' εκδέχου · εγω δ' απειμι, μη κατοπτευθώ παρών,

present when the thing spoken of is considered certain. Æsch Agam. 125.

v. 114. ως ἐφάσκετο] 'as was prophesied.'

v. 116. The double αν is said to strengthen the assertion θηρατέ οῦν γένοιτ αν is the reading of Brunck and Wündel οῦν improves the sense.

v. 117. 'Know that by doing this you carry off double advantages.' $\phi \epsilon \rho \omega$, to bear; $\phi \epsilon \rho \rho \mu \alpha \iota$, to bear for one selector gain.'

v. 118. $\tau \partial \ \partial \rho \bar{\alpha} \nu$] The art. with the infin. is frequently used for the simple infin. when it is either the subject or object of the main action. It is here the object. Matthiä, Gr. 54: Obs. 2.

v. 119. $a\dot{v}\tau\dot{o}s$] 'in your own person.' [Wünder: $a\dot{v}\tau\dot{o}s$ = $a\dot{v}\tau\dot{o}s$, 'the same man.'] $\kappa\epsilon\kappa\lambda\tilde{\eta}'=\kappa\epsilon\kappa\lambda\tilde{\eta}o$, 2 pers. optat. per pass. from $\kappa\epsilon\kappa\lambda\tilde{\eta}\mu\eta\nu$, $-\tilde{\eta}o$, $-\tilde{\eta}\tau o$: $\sigma o\phi \dot{o}s$ $\tau\epsilon$ $\kappa\dot{a}\gamma a\theta \dot{o}s$. Clever for deceiving; and brave for capturing Troy: which Neoptolemu could not do, according to the oracle, if Philocetes were no present.

v. 120. $t\tau\omega$ denotes that the speaker has made up his min to the worst.

ν. 122. σαφ' ἴσθι, i. e. μνημονεύειν με. Συνήνεσα 'hav agreed to them.'

v. 124. ἄπειμι] εἶναι (ire) with its compounds always has a future signification attached to the present tense indicative.

μη, &c. 'lest I should be espied if I stay here.'

καὶ τον σκοπον προς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν. 125
καὶ δεῦρ', ἐάν μοι τοῦ χρόνου δοκῆτέ τι
κατασχολάζειν, αὖθις ἐκπέμψω πάλιν
τοῦτον τον αὐτον ἄνδρα, ναυκλήρου τρόποις
μορφήν δολώσας, ώς ᾶν ἀγνοία προσῆ·
οὖ δῆτα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένου, 130
δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων.
ἐγω δὲ προς ναῦν εἶμι, σοὶ παρεὶς τάδε·
Έρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιτο νῷν
Νίκη τ' Αθάνα Πολιὰς, ἢ σώζει μ' ἀεί. [στρ. ά.
ΧΟ. τί χρὴ, τί χρὴ δέσποτά μ' ἐν ξένα ξένον
στέγειν; ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν; 136

- v. 125. vòr surrèr] The name as is mentioned in v. 45 and 48.
- v. 126. ἐἀν—τοῦ χρόνου, &c.] 'If you shall appear to me to loiter away any of the time,' i.e. the time assigned you for this business. Αὐθις πάλιν. See 934.
- v. 127. ναυκλήρου, &c.] 'Having disguised his form with the dress of a ship-master.' With μορφην δολοῦν comp. Virg. Æn. 683. 'Tu faciem illius noctem non amplius unam Falle dolo.' ἄγνοια. The last syllable of this word is lengthened here and in Trach. 350. A similar licence in ἄνοια, Sept. contra Theb. 404, is corrected by Blomfield. According to rule, feminines in -εια and -οια derived from substantives and adjectives in -ευς, -ης, -ους, (i.e. οος) have α short.
- v. 130. Translate: 'while he is telling his deceitful tale, do you take up what suits your purpose of the words he may happen to say.'
- v. 134. Nίκη—'Αθάνα Πολίας] Athena, the guardian of cities, was worshipped under the name of Νίκη at Athens, in a temple on the Acropolis. Local incidents of this nature are sometimes taken advantage of by the tragic writers: for instance, Æsch. Eumen. 1001. She had the name Πολιάς in Sparta and Crete, as well as at Athens.
- v. 136. στέγειν ἡ λέγειν πρός, &c.] 'to conceal by silence or speak before the suspicious man.'

φράζε μοι.
τέχνα γαρ τέχνας ετέρας προύχει
καὶ γνώμα παρ' ότω το θείον
Διος σκήπτρον ἀνάσσεται.
σε δ', ώ τέκνον, τόδ' ελήλυθεν
παν κράτος ώγύγιον' τό μοι ἔννεπε
τί σοι χρεών ὑπουργεῖν.

ΝΕ. νῦν μὲν ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς προσιδεῖν ἐθέλεις ὅντινα κεῖται, δέρκου θαρσῶν ὁπόταν δὲ μόλη δεινὸς ὁδίτης τῶνδ' ἐκ μελάθρων, πρὸς ἐμὴν ἀεὶ χεῖρα προχωρῶν πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.

[avr. a'.

145

ΧΟ. μέλον πάλαι μέλημα μοι λέγεις, αναξ, το σον φρυυρείν ομμ' επ' σφ μάλιστα καιρφ. 151 νῦν δέ μοι

λέγ' αὐλὰς ποίας ἔνεδρος ναίει, καὶ χώρον τίν ἔχει. τὸ γάρ μοι

v. 137. Translate: 'for in whosesoever hand the divine sceptre of Jove is swayed, his art surpasses other art and his mind other minds: now this supreme ancient power has devolved upon you, my son: wherefore,' &c.

 $\tau \dot{\partial} = \delta \iota \dot{o}$.

- v. 144. τόπον ἐσχατιαῖς] 'the spot in distant places,' i.e. 'the distant spot.'
- v. 145. ὅντινα κεῖται] 'which he occupies:' comp. Œd. Rex, 161. θάσσειν ἔδρας. Αjax, 249. ἔζεσθαι ζύγον.
- v. 148. $\pi\rho\delta s$ $\epsilon\mu\dot{\eta}\nu$, &c.] 'advancing continually near me.' $\pi\rho\delta s$ $\chi\epsilon\hat{\iota}\rho\alpha$ = 'ad manum.' It is less correctly translated 'to the beck of my hand.'
- v. 149. $\pi \epsilon \iota \rho \hat{\omega}$, &c.] 'Endeavour to further by your assistance the business that is in hand.'
- v. 151. 'That my eye should keep watch particularly on your advantage.' i.e. that I should observe the occasions when I can be of service to you.

μαθείν ούκ αποκαίριον, 155 μή προσπεσών με λάθη ποθέν, τίς τόπος, ή τίς έδρα, τίν έχει στίβον, έναυλον, ή θυραΐον.

ΝΕ. οἰκον μεν όρᾶς τόνδ' αμφίθυρον πετρίνης κοίτης.

160

ΧΟ. που γαρ ο τλήμων αυτος απεστιν;

ΝΕ. δήλον έμοις ώς φορβής χρεία στίβον ογμεύει τόνδε πέλας που. ταύτην γαρ έχειν βιοτής αὐτὸν λόγος έστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα πτηνοίς ίοις στυγερον στυγερώς, ουδέ τιν αντφ

165

παιώνα κακών έπινωμαν.

ΧΟ. οἰκτείρω νιν έγωγ', ὅπως, μή του κηδομένου βροτών μηδε σύντροφον όμμ' έχων, δύστανος, μόνος αεί, νοσει μέν νόσον άγρίαν, αλύει δ' έπὶ παντί τφ

στρ. β'.

170

v. 159. 'You see before you the double-doored habitation of his rocky bed.' i.e. the rocky habitation in which his bed is.

- v. 163. στίβου ὀγμεύει, &c.] 'he trails his path here somewhere in the neighbourhood.'
- v. 166. Wünder and Brunck read σμυγερον σμυγερως, with somewhat of an improvement to the sense.
- v. 167. 'and that he does not acquire ('gain,' 'get') for himself any healer of his sufferings.' On watera see Blomf. Agamem. Gloss. v. 98.
 - v. 169. 'I pity him, in that—'
- ν. 170. μή του κηδομένου] genitive absolute.
- v. 171. σύντροφον δμμα] 'an associate.' Comp. Eur. Orest. ποθεινόν όμμα της όμιλίας έμης.
- v. 174. 'And is at a loss on every point of need as it arises.' παντί τφ = παντί τινι.

χρείας ισταμένφ. πως ποτε, πως δύσμορος αντέχε ω παλάμαι θνητών, ω δύστανα γένη βροτών, οίς μη μέτριος αιών. ούτος πρωτογόνων ίσως avt. B οίκων ουδενός υστερος, 181 πάντων άμμορος έν βίφ κείται μούνος ἀπ' ἄλλων στικτών ή λασίων μετά θηρών έν τ' όδύναις όμοῦ 185 λιμφ τ' οἰκτρος, ανήκεστα μεριμνήματ' έχων βάρη ά δ' άθυρόστομος αχώ τηλεφανής πικράς οὶμωγας ὅπ' οχεῖται. 190

ΝΕ. οὐδὲν τούτων θαυμαστον έμοί.

v. 176. παλαμαί] 'devices.' Schol. τέχναι καὶ γνῶμαι.

v. 179. ois, &c.] 'Who have not a middle kind of life.' $M\eta$ $\mu\acute{e}\tau\rho\iota\sigma$ s, 'too abundant' in either prosperity or adversity: the latter sense is used here, the former at Electra, 140.

ν. 180 and sq. Construct: οῦτος ἴσως ὕστερος οὐδενὸς [ἀνδρὸς] πρωτογόνων οἴκων. ὕστερος = 'inferior to.'

v. 183. $d\pi' d\lambda \omega \nu$] 'Apart from others.'

v. 184. $\sigma \tau \iota \kappa \tau \bar{\omega} \nu \theta \eta \rho \bar{\omega} \nu$] 'dappled beasts.' $\theta \bar{\eta} \rho \epsilon s$ can hardly be applied to birds, as some scholars think with Stanley on Æsch. S. c. T. 783.

v. 186. $d\nu i \kappa \epsilon \sigma \tau a - \tilde{\epsilon} \chi \omega \nu \beta \acute{a} \rho \eta$] This is the reading of Hermann for the common reading $\beta a \rho \epsilon i a$, 'quod nihili est.' Translate: 'having incurable cares as weights (upon him), i. e. oppressing him.' Böckh on Pindar proposes $\tilde{\epsilon} \chi \omega \nu \cdot \beta a \rho \epsilon i a \delta$, which is nearest to the old reading, and probably makes the best sense.

v. 189. τηλεφανής] 'far sounding.' Comp. v. 203 infra, προϋφάνη κτύπος.

v. 190. $ol\mu\omega\gamma\bar{a}s\ \ddot{v}\pi'\dot{o}\chi\epsilon\hat{\iota}\tau\alpha\iota$ 'is borne about by reason of his cry.'

θεία γαρ, είπερ καγώ τι φρονώ, καὶ τὰ παθήματα κείνα προς αὐτον της ωμόφρονος Χρύσης επέβη, καί νῦν α πονεί δίχα κηδεμόνων, 195 ούκ έσθ' ώς ού θεών του μελέτη, τοῦ μη πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροία τειναι τα θεών αμάχητα βέλη, πρίν ὅδ΄ ἐξήκοι χρόνος, ος λέγεται χρηναί σφ' ύπο τωνδε δαμηναι.

200

ΧΟ. εύστομ' έχε, παί.

στρ. γ΄.

NE.

τί τόδε:

XO.

προυφάνη

κτύπος, φωτός σύντροφος ώς τειρομένου του, η που τηδ η τηδε τόπων. βάλλει, βάλλει μ' ετύμα φθογγά 205 του στίβου κατ' ἀνάγκαν έρποντος, οὐδέ με λάθει βαρεία τηλόθεν αὐδα

- v. 192. $\theta \in i\alpha \ \gamma \hat{\alpha} \rho$] 'For at the instance of the gods those sufferings inflicted by cruel Chryse have attacked him.'
 - v. 196. οὐκ ἔσθ', ώς οὐ, i.e. πονεῖ] 'he must be suffering.'
- v. 197, sq. τοῦ μη τειναι] The genitive depends on μελέτη. $\beta \in \lambda_{\eta}$, 'bow and arrows.' Comp. 'intendisse sagittas,' Virg. .En. ix. 590.
- πρίν ὄδ έξήκοι χρόνος] 'Before this time should have fully come: $\pi \rho i \nu$, when preceded by a negative, is constructed with an optat. or subjunct. with $\hat{a}v$: otherwise with $\hat{\eta}$ followed by the indic.; or with the infinitive alone.
- v. 203. φωτὸς, &c.] 'as one associated with (i. e. accustomed to be heard from) a man in pain.'
- v. 204. τη̂ὸε τόπων] The genitive follows the adv. of place. as in Lat. 'ubi gentium.'
- v. 206. Construct: του (= τινος) ερποντος κατ' ἀνάγκαν στίβου, 'of a man crawling along with difficulty of walking.' Comp. Œd. Col. 890. καθ' ήδουήν ποδός.

τρυσάνωρ διάσημα γαρ θρηνεί. ΧΟ. άλλ' έχε, τέκνον,

20

21

NE.

λέγ' δ τι.

XO.

φροντίδας νέας ώς οὐκ ἔξεδρος, άλλ' ἔντοπος άνηρ, ού μολπαν σύριγγος έχων, ώς ποιμήν άγροβότας, άλλ' ή

που πταίων ύπ' ανάγκας

βοα τηλωπον ιωάν, η ναος άξενον αυγά-

ζων όρμον προβοά τι γάρ δεινόν.

ΦΙ. ιω ξένοι,

τίνες πότ' ές γην τήνδε ναυτίλφ πλάτη 221 κατέσχετ' ουτ' ευορμον ουτ' οικουμένην; ποίας πάτρας ύμας αν ή γένους ποτέ τύχοιμ' αν είπων; σχημα μεν γαρ Έλλαδος

v. 209. τρυσάνωρ = ἐπίπονος. Schol.

v. 210. ἐχε φροντίδας νέας] 'entertain new thoughts,' i.e 'devise some new plan.'

v. 215. πταίων, &c.] 'stumbling, he utters through pair (ὑπ' ἀνάγκης) a far-sounding cry.'

v. 217. vads, &c.] 'seeing that the roadstead is dangerou to ships;' and therefore despairing of being released.

v. 221. κατέσχετε] 'have landed,' 'appulistis,' Lat. rodotus (viii. 40) uses the full expression,—κατίσχει τὰς νέας Comp. also Hom. Od. xi. 445. The future of the verb, when it is used in this sense, is κατασχήσω, not καθέξω. Thucyd. iv. 42 κατασχήσουσιν.

τύχοιμ' αν είπων] 'shall I be right in saying that v. 223. you are?' See Blomf. Gloss. in Agamenin. 1203. $K \nu \rho \hat{\omega}$ is thus used in Soph. El. 663.

'Ελλάδος στολης The substantive sometimes is used instead of the adjective, and in the same construction. Hom. II. w'. 58 "Εκτωρ μέν θνητός τε γυναῖκά τε θήσατο μαζόν. Herod. iv. 78. Έλλάδα γλωσσαν. Eur. Phœn. 609. κομπὸς εί. Apol. Soc. 34.

στολής ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί.
φωνής δ' ἀκοῦσαι βούλομαι καὶ μή μ' ὅκνω 225
δείσαντες ἐκπλαγητ' ἀπηγριωμένον
ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,
ἔρημον ώδε κἄφιλον καλούμενον,
φωνήσατ', εἴπερ ώς φίλοι προσήκετε.
ἀλλ' ἀνταμείψασθ' οὐ γὰρ εἰκὸς οὕτ' ἐμὲ 230
ὑμῶν άμαρτεῖν τοῦτό γ' οὕθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.

- ΝΕ. αλλ', ω ξέν, ἴσθι τοῦτο πρωτον, οὕνεκα Έλληνές έσμεν. τοῦτο γαρ βούλει μαθεῖν.
- ΦΙ. ω φίλτατον φώνημα. φεῦ το καὶ λαβεῖν πρόσφθεγμα τοιοῦδ ἀνδρος ἐν χρόνφ μακρῷ. τίς σ', ω τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγεν 236 χρεία; τίς όρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος; γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.
- v. 225. καὶ μή μ' ὄκνφ, &c.] Join ὄκνφ ἐκπλαγῆτε=Lat.
 'aversari.'
- v. 228. καλούμενον=όντα. Comp. κέκλημαι in Eurip. Hipp. 2, and Monk's note. Brunck reads κακούμενον, which Wünder adopts.
 - v. 230. ἀλλ' ἀντάμειψον] 'pray answer me.'
- v. 231. $\tau o \tilde{\nu} \tau \acute{o} \gamma \acute{,}$ &c.] 'fail in this at your hands.' $T o \tilde{\nu} \tau \acute{o} \gamma \acute{,}$ is a suspected reading, and indeed the construction is contrary to the usual construction of $\dot{a}\mu a \rho \tau \epsilon \tilde{\iota} \nu$. $T o \tilde{\nu} \acute{o} \acute{e} \gamma \acute{,}$ is proposed as an emendation, and plausibly supported by Wünder.
 - v. 232. $o\ddot{v}v\epsilon\kappa a = \ddot{o}\tau\iota$. Comp. Antig. 63.
- v. 234. φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν] 'O that I should actually receive.' Φεῦ is occasionally used to express joy. The article is employed with the infin. in exclamations. Aristoph. Avv. 5. τὸ ος ἐμὲ κορώνη πειθόμενον τὸν ἄθλιον 'Οδοῦ περιελθεῖν στάὸια πλεῖν ἡ χίλια. Similarly Cicero uses 'hoc.' 'Hoc vero non videre argumento esse…' de Finib. ii. 10.
 - v. 235. ἐν χρόνφ μακρφ = 'tandem aliquando.'
 - ν. 236. τίς χρεία προσέσχε] Προσέσχε=προσορμίσαι ἐποίησε, 'brought you to these shores.' Comp. κατέσχετε, 221.

ΝΕ. έγω γένος μέν είμι της περιβρύτου Σκύρου πλέω δ' ές οίκον αὐδωμαι δὲ παῖς 240 'Αχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οίσθα δη το παν.

ΦΙ. ω φιλτάτου παῖ πατρός, ω φίλης χθονός, ω τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκσμήδους, τίνι στόλφ προσέσχες τήνδε γην; πόθεν πλέων;

ΝΕ. έξ Ίλίου τοι δή τανῦν γε ναυστολώ.

ΦΙ. πῶς εἰπας; οῦ γὰρ δη σύ γ' ησθα ναυβάτης ήμων κατ' ἀρχην τοῦ πρὸς "Ιλιον στόλου.

245

ΝΕ. ή γαρ μετέσχες και σὰ τοῦδε τοῦ πόνου;

ΦΙ. ω τέκνον, ου γαρ οίσθα μ' όντιν εἰσοράς;

ΝΕ. πως γαρ κατοιδ' δυ γ' είδου ούδεπώποτε; 250

ΦΙ. ουδ' ὄνομά γ', ουδε των έμων κακών κλέος ήσθου πότ' ουδεν, οίς έγω διωλλύμην;

ΝΕ. ως μηδεν είδότ' Ισθι μ' ων ανιστορείς.

v. 239. γένος μέν είμι] 'I am by birth.' Hom. II. ο'. 225. γενεήν γε Μελάμποδος έκγονος ήεν.

v. 243. θρέμμα Λυκομήδους] Neoptolemus was the son of Deidamia, daughter of Lycomedes.

v. 244. $\pi\rho\sigma\delta\sigma\chi\epsilon\sigma\chi\epsilon$ $\tau\eta\nu\delta\epsilon$ $\gamma\eta\nu$] $\Pi\rho\sigma\delta\epsilon\sigma\chi\epsilon$ s is here followed by the acc. usual after verbs of motion to a place. It is generally constructed with the dat. The note of interrogation at $\gamma\eta\nu$ would be more properly expunged, with Wünder. Double interrogations in the same sentence are peculiar to the Greek language. Vid. Antig. 401. and Philoot. 1090.

v. 245. Buttmann and Wünder read $\delta \hat{\eta} \tau \hat{\alpha} \nu \hat{\nu} \nu$ for $\delta \hat{\eta} \tau \alpha \nu \hat{\nu} \nu$.

v. 246. Où $\gamma \hat{\alpha} \rho \ \delta \hat{\eta} \ \sigma \hat{\nu} \ \gamma'$] 'for surely you were not...'

v. 247. κατ' ἀρχήν=' originally.' Comp. καθ' ὀρμήν, v. 566.

v. 250. $\delta \nu \gamma \epsilon$] 'quippe quem,' Lat. 'In as much as I never saw you.' Comp. 600. 1364.

v. 251. οὐδ' οὕνομ'] The word οὕνομ' has no existence in Senarii: the reading has been corrected by Hermann to ὅνομά γ'. Οὕνομ' is defended by Schäfer on the authority of Eur. Iph. Taur. 36. But Elmsley (Bacch. 230) is more satisfactory.

v. 253. ω s, &c.] Instead of $\delta\tau\iota$ with the finite verb, the participle with ω s is used after verbs of thinking, knowing, and the like.

ΦΙ. Α πόλλ' έγω μοχθηρός, Α πικρός θεοίς, οῦ μηδε κληδών ώδ' ἔχοντος οἴκαδε, **255** μηδ Έλλάδος γης μηδαμού διηλθέ που. αλλ' οι μεν εκβαλόντες ανοσίως εμέ γελώσι σιγ' έχοντες ή δ' έμη νόσος αει τέθηλε, καπι μείζον έρχεται. ω τέκνον, ω παι πατρός έξ 'Αχιλλέως, 260 όδ' είμ' έγώ σοι κείνος, ον κλύεις ίσως των Ἡρακλείων όντα δεσπότην όπλων, ο του Ποίαντος παις Φιλοκτήτης δυ οί δισσοί στρατηγοί χω Κεφαλλήνων αναξ έρριψαν αίσχρως ώδ' έρημον, αγρία **265** νόσφ καταφθίνοντα, της ανδροφθόρου πληγέντ' εχώνης αγρίφ χαράγματι Ευν ή μ' εκείνοι, παι, προθέντες ενθάδε

v. 254. $\pi o \lambda \lambda \hat{a} \mu o \chi \theta \eta \rho \delta s$] 'very wretched.' Comp. $\pi o \lambda \lambda \hat{a}$ $\delta \epsilon \iota \nu \delta s$, Soph. Antig. 1045.

v. 256. 'Has not made its way in any quarter of Grecian land.'

v. 259. τέθηλε] So ἀνθεῖν. Soph. Trach. 1089. ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται, 'increases.' Eurip. Med. ἐπὶ μηδὲν ἔρχεται.

v. 261. ὄδ εἶμ' ἐγώ σοι, &c.] 'in me you see before you him whom doubtless you know of,' &c. 'Ον κλύειs. Comp. ῆκουσα τοὺς ναντάς in v. 548. and note.

v. 264. $\chi \omega = \kappa \alpha i \dot{\nu}$. When $\kappa \alpha i$ is joined with the syllable following it by crasis, the ι subscriptum is not written except the latter syllable contains an ι : $\kappa \alpha i \dot{\epsilon} \gamma \dot{\omega} = \kappa \dot{\alpha} \gamma \dot{\omega}$, $\kappa \alpha i \dot{\epsilon} i \tau \alpha = \kappa \dot{\alpha} \tau \alpha$.

Κεφαλλήνων ἄναξ] The inhabitants of all the Ionian islands opposite Acarnania and Elis were originally called Cephallenes: afterwards the name was confined to Samos. They were great traders, and for that reason were in disrepute in the heroic age: whence Ulysses is thus termed by Philoctetes out of contempt.

v. 267. χαράγματι = δήγματι. Schol.

ν. 268. Construct: ξὺν ἢ [i.e. νόσφ] ἐκεῖνοι προθέντες μ' ἐνθάδε ἔρημον, ἄχοντο.

φχοντ' έρημον, ήνίκ' έκ της ποντίας Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτη στόλφ. 270 τότ' ἄσμενοί μ' ώς είδον έκ πολλοῦ σάλου εύδοντ' έπ' ακτης έν κατηρεφεί πέτρφ, λιπόντες φχονθ', οία φωτί δυσμόρφ ράκη προθέντες βαιά καί τι καὶ βορας έπωφέλημα σμικρον, οί αυτοίς τύχοι. **2**75 σὺ δη, τέκνον, ποίαν μ' ανάστασιν δοκεῖς αντών βεβώτων έξ υπνου στήναι τότε; ποι ἐκδακρῦσαι; ποι ἀποιμώξαι κακά; ορώντα μέν ναῦς, ας έχων έναυστόλουν, πάσας βεβώσας, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἔντοπον, 280 ούχ ὅστις ἀρκέσειεν, οὐδ΄ ὅστις νόσου κάμνοντι συλλάβοιτο. πάντα δε σκοπών εύρισκον ούδεν πλην ανιασθαι παρόν τούτου δε πολλήν ευμάρειαν, ω τέκνον. ο μεν χρόνος δη δια χρόνου προυβαινέ μοι, 285

v. 269. $\tau \hat{\eta}s$ $\pi o \nu \tau i as$ $X \rho i \sigma \eta s$] 'the island Chryse,' which derived its name from the nymph.

v. 271. ἄσμενοί μ' ώς εἶδον εὕδοντ'] 'when they had to their great pleasure seen me sleeping after much tossing on the sea.

v. 273. o la $\phi \omega \tau i$ $\delta v \sigma \mu \acute{o} \rho \omega j$ 'as before a poor wretch. Comp. not. on ol' $\mathring{a}v \mathring{\eta} \rho$ $\pi \acute{e}v \eta s$, v. 584.

v. 275. π οίαν ἀνάστασιν στ $\hat{\eta}$ ναι] ἀνάστασιν is the \cos^{-1} nate accusative.

ν. 277. ποῖ' ἐκδακρῦσαι = ποῖα δάκρυα ἐκδακρῦσαι.

v. 281. Où χ őστις, &c.] Translate: 'Not one to succomme, not one to assist me in my disease when I was sick.' $\Sigma \nu \lambda \lambda \dot{a}$ βοιτο νόσου. This sense of $\sigma \nu \lambda \lambda \alpha \mu \beta \dot{a} \nu \epsilon \sigma \theta a$ is easily derived from the primary sense, 'to take hold of with another.'

ν. 283. οὐδὲν πλην ἀνιᾶσθαι = οὐδὲν πλην τοῦ ἀνιᾶσθαι 'Nothing but trouble.'

ν. 284. τούτου] i.e. τοῦ ἀνιᾶσθαι.

v. 285. $\chi\rho\delta\nu\sigma$ $\delta\iota\dot{\alpha}$ $\chi\rho\delta\nu\sigma\nu$] 'time after time,' i. e. a succession of periods. Comp. $\ddot{a}\lambda\lambda\sigma\nu$ $\delta\iota$ ' $\ddot{a}\lambda\lambda\sigma\nu$, Eur. Andr. 1252.

κάδει τι βαιά τηδ ύπο στέγη μόνον διακονεισθαι. γαστρί μεν τα σύμφορα τόξον τοδ έξεύρισκε, τας νποπτέρους βάλλον πελείας προς δε τουθ, ο μοι βάλοι νευρυσπαδής άτρακτος, αὐτὸς ᾶν τάλας 290 είλυόμην δύστηνον έξέλκων πόδα προς τουτ' αν' εί τ' έδει τι και ποτον λαβείν, καί που πάγου χυθέντος, οἶα χείματι, ξύλον τι θραθσαι, ταθτ' αν έξέρπων τάλας έμηχανώμην είτα πυρ αν ου παρήν, **2**95 άλλ' έν πέτροισι πέτρον έκτρίβων, μόλις έφην άφαντον φώς, δ καὶ σώζει μ' άεί. οἰκουμένη γαρ οὖν στέγη πυρος μέτα πάντ' έκπορίζει, πλην το μη νοσείν έμέ. φέρ', δ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθης. ταύτη πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς έκων, ου γάρ τις δρμος έστιν, ουδ' όποι πλέων έξεμπολήσει κέρδος, ή ξενώσεται.

- v. 287. diakovelobai] 'to minister to my own necessities.'
- v. 289. πρὸς δὲ, &c.] 'And whatever my arrow &c., after this I was wont to crawl along.' The opt. is used because of the indefinite nature of the relative. See Hom. II. β'. 188. Eur. Troad. 380. οῦς 'Αρης έλοι. 'Αν with imperf. denotes the repetition of the action: as in ἐμηχανώμην ἀν—παρῆν ἀν below. Comp. also Aristoph. Ran. 923. 948. and εἰρπεν ἀν, v. 701.
- v. 293. Translate: 'And, if the frost happened to be spread [over the earth], as is to be expected in winter.' Comp. οἰα φωτὶ δυσμόρω, 273. and οῖ' ἀνὴρ πένης, 584.
- v. 297. aparror] 'hidden.' Virgil, Geo. i. 135. 'Ut silicis venis abstrusum excuderet ignem.'
- v. 300. The conjunctive after φέρε and äye stands sometimes for the imperative. Comp. Eur. Hipp. 877. Herc. Fur. 530. Elect. 875. The Greeks never use the simple conjunctive for the imperative. τὸ τῆς νήσου, vid. not. on v. 497. and comp. Thucyd. ii. 60. τὰ τῆς ὀργῆς.
 - v. 303. έξεμπολήσει κέρδος] 'shall get gain by traffic,'

ούκ ενθάδ' οί πλοι τοισι σώφροσιν βροτών. τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε πολλα γαρ τάδε 305 έν τῷ μακρῷ γένοιτ' ὧν ἀνθρώπων χρόνφ. οδτοί μ', δταν μόλωσιν, ω τέκνον, λόγοις έλεουσι μέν, και πού τι και βοράς μέρος προσέδοσαν οἰκτείραντες, ή τινα στυλήν έκεινο δ' οὐδείς, ήνίκ αν μνησθώ, θέλει, 310 σωσαί μ' ές σίκους αλλ' απόλλυμαι τάλας έτος τόδ' ήδη δέκατον έν λιμφ τε καὶ κακοίσι βόσκων την άδηφάγον νόσον. τοιαθτ' 'Ατρείδαί μ' ή τ' 'Οδυσσέως βία, ω παι, δεδράκασ' οίς 'Ολύμπιοι θεοί 315 δοιέν ποτ' αὐτοις ἀντίποιν' έμου παθείν.

ξενώσεται, 'shall be entertained as a guest.' On this future. see not. on v. 46.

v. 304. oi πλοί] The dual and plural of this declension are rarely used.

v. 305. ἔσχε] 'directed [his course],' i. e. 'approached.' Herod. vi. 95. παρά την ήπειρον είχον τάς νέας.

 $\tau \dot{a} \delta \epsilon$, 'these things,' i. e. things contrary to the will of man. έν τῷ μακρῷ ἀνθρώπων χρόνῳ, i. e. the life of man.

v. 307. outou] refers to res. In Greek poetry a definite plural often refers to an indefinite singular. Comp. Antig. 707. οστις γαρ αύτος η φρονείν μόνος δοκεί...ουτοι διαπτυχθέντες ώφθησαν κενοί. See Eur. Hipp. 79. and Porson's note.

ἔσχε—ἐλεοῦσι—προσέδοσαν—θέλει] The agrist expresses an occasional, and the present a constantly repeated action.

v. 311. σῶσαί μ' ès οἴκους] 'to carry me safe home.'

v. 313. βόσκων νόσον] Comp. the Lat. phrase, 'vulnus alere.' Virg. Æn. iv. 2.

v. 314. 'Οδυσσέως βία] This Homeric phrase is here applied particularly to Ulysses, in reference to his evil actions.

v. 315. ols 'Ολύμπ. &c.] Porson reads ol' for ols; which greatly improves the text: Wünder calls it 'certissima conjectura.'

ν. 316. αντίποιν έμοῦ=αντίποινα των έμων παθημάτων. The noun is used instead of the possessive adjective.

- ΧΟ. ξοικα κάγω τοῖς άφιγμένοις ἴσα ξένοις ἐποικτείρειν σε, Ποίαντος τέκνον.
- ΝΕ. εγω δε καὐτὸς τοῖσὸς μάρτυς εν λόγοις, ώς εἴσ' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχών κακών 320 ἀνδρών 'Ατρειδών τῆς τ' 'Οδυσσέως βίας.
- ΦΙ. η γάρ τι καὶ σὰ τοῖς πανωλέθροις έχεις έγκλημ' Ατρείδαις, ώστε θυμοῦσθαι παθών;
- ΝΕ. θυμον γένοιτο χειρί πληρώσαι ποτε,
 ϊν αι Μυκήναι γυοίεν ή Σπάρτη θ' ότι 325
 γή Σκύρος ανδρών αλκίμων μήτηρ έφυ.
- ΦΙ. εὖ γ', ὧ τέκνον. τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;
- ΝΕ. ω παῖ Ποίαντος, έξερω, μόλις δ' έρω, ἄγωγ' ὑπ' αὐτών έξελωβήθην μολών. 330 ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' 'Αχιλλέα θανεῖν,
- v. 317. ¿ouxa] The first person is uncommon. The second and third are more generally used.

ίσα τοῖς ἀφ. ξένοις] 'As much as those strangers who have come here.'

- v. 319. paprès ès lóyous. Wünder pronounces this a solecism, and, it seems, with reason. Erfurdt corrects it by writing is for ès.
- v. 821, sq. συντυχών, &c.] 'Having had experience of the evil Atridæ.' Comp. Œd. Col. 1482. ἐναισίου δὲ συντύχοιμι.
- v. 324. θυμόν πληρώσαι] 'to satisfy my angry feelings.' Eur. Hipp. 1327.
- v. 325. "va—yvoîev] The opt. is used for the conj. by a kind of attraction of tenses on account of yévouto in 324, as in v. 529.
- v. 328. τίνος χόλον, &c.] 'On what account do you thus allege against them this your great anger?' Χόλον τίνος; anger for what?' Χόλον includes also in its meaning the fault which excited the anger. Comp. νεῖκος ἐγκαλεῖν, Œd. Rex, 702. ἐγκαλῶν ἐληλυθας nearly = ἐγκαλεῖς.
 - v. 330. μολών] i.e. to Troy.
- v. 331. ἔσχε μοῖρα, &c.] 'Fate held Achilles so that he should die.'

ΦΙ. οίμοι φράσης μοι μη πέρα, πρίν ᾶν μάθω πρώτον τόδ', εἰ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος.

ΝΕ. τέθνηκεν, ανδρός ουδενός, θεοῦ δ' ὅπο, τοξευτός, ως λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς. 335

ΦΙ. αλλ' εὐγενης μεν ο κτανών τε χώ θανών. αμηχανώ δε πότερον, ώ τέκνον, το σον πάθημ' ελέγχω πρώτον, η κείνον στένω.

NE. οίμαι μεν άρκειν σοί γε και τα σ' ω τάλας άλγήμαθ', ώστε μη τα των πέλας στένειν. 34

ΦΙ. ὀρθώς ἔλεξας. τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτιρ σ' ἐνύβρισαν.

ΝΕ. ήλθόν με νηὶ ποικιλοστόλω μέτα διός τ' 'Οδυσσευς χω τροφευς τουμου πατρος, λέγοντες, είτ' άληθες είτ' άρ' οὐν μάτην, 345 ως οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο πατηρ εμος, τὰ πέργαμ' ἄλλον η 'μ' ελειν. ταῦτ', ω ξέν', οὕτως εννέποντες οὐ πολυν

v. 334. $\tau \epsilon \theta \nu \eta \kappa \epsilon \nu - \ddot{\nu} \pi o$] 'died by the hands of ...'

v. 335. τοξευτός έκ Φοίβου δαμείς = τόξοις Φοίβου δαμείς.

v. 338. πότερον ἐλέγχω] 'whether I am to inquire into.' Ἐλέγχω and στένω are conjunctives deliberative.

v. 340. τὰ τῶν πέλας, i. e. ἀλγήματα] 'the sufferings of others.' The Eng. word neighbour is thus applied in holy writ.

v. 342. αὐθις πάλιν] This pleonastic expression occurs frequently in Tragedy, e. g. vv. 127. 1232.

ν. 343. ήλθον με—μέτα = μετηλθον με. ποικιλοστόλω = 'painted divers colours.'

v. 344. διος] i. e. διοτρεφής, refers to the kingly office of Ulysses. ὁ τροφεύς, &c. i. e. Phœnix, Iliad i. 481, sqq.

v. 345. μάτην] 'falsely.'

ν. 347. τὰ Πέργαμα = τὰ Τροίας πέργαμα. Read $\vec{\eta}$ μ' for $\vec{\eta}$ 'μ'.

v. 348. οὐ πολὸν, &c.] 'They did not keep me long from going,' i. e. 'they made me go quickly.' When the Greeks wish to express a circumstance strongly, they sometimes do so by denying its opposite.

χρόνον μ' επέσχον μή με ναυστολείν ταχύ, μάλιστα μεν δη του θανόντος ιμέρφ, 350 όπως ίδοιμ' άθαπτον ου γαρ ειδόμην έπειτα μέντοι χώ λόγος καλός προσην, εί τάπὶ Τροία πέργαμ' αἰρήσοιμ' ιών. ην δ' ημαρ ήδη δεύτερον πλέοντί μοι, κάγω πικρον Σίγειον ουρίω πλάτη 355 κατηγόμην καί μ' εὐθὺς ἐν κύκλφ στρατὸς έκβάντα πας ήσπάζετ, ομνύντες βλέπειν τον ούκ ετ' όντα ζώντ' Αχιλλέα πάλιν. κείνος μέν οὖν ἔκειτ' έγω δ' ὁ δύσμορος, έπει δάκρυσα κείνον ου μακρφ χρόνφ, 360 έλθων Ατρείδας πρός φίλους, ώς είκος ήν, τά θ' ὅπλ' ἀπήτουν τοῦ πατρὸς τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν. οι δ' είπον, οιμοι, τλημονέστατον λόγον, ω σπέρμ' 'Αχιλλέως, τάλλα μεν πάρεστί σοι πατρώ έλέσθαι των δ΄ δπλων κείνων ανήρ άλλος κρατύνει νθν, ο Λαέρτου γόνος. κάγω δακρύσας εύθυς έξανίσταμαι

- v. 351. où yàp ɛἰδόμην] 'For I saw him not [before].' εἰδόμην is used for εἰδον, as in Soph. Elect. 893. Trach. 151.
 Comp. also Hom. Il. κ'. 47.
- v. 352. ὁ καλὸς λόγος προσῆν] 'The glorious reputation (that would ensue) was added to (their inducements).'
- v. 355. πικρόν] The Schol. says that this epithet is used because of the sufferings of Neoptolemus at Sigeum.
- v. 356. $\kappa \alpha \tau \eta \gamma \delta \mu \eta \nu$] 'arrived at.' The ancients used to consider the sea higher than the earth, from the appearance it has when looked at from the shore. Hence $\dot{\alpha}\nu\dot{\alpha}\gamma\epsilon\sigma\theta\alpha\iota =$ 'to put to sea,' $\kappa\alpha\tau\dot{\alpha}\gamma\epsilon\sigma\theta\alpha\iota =$ 'to put in to land.'
 - v. 359. čkelto = 'was lying dead.'
- v. 360. ἐπεὶ 'δάκρυσα] An elision of the initial short syllable occurs only after a long vowel or diphthong. οὐ μακρῷ χρόνῷ ἐλθών = 'having gone soon after.' Comp. v. 348.
 - v. 363. τλημονέστατον, 'most impudent.'

οργή βαρεία, καὶ καταλγήσας λέγω, ω σχέτλι, ή τολμήσατ' αντ' έμου τινὶ δοῦναι τὰ τεύχη τάμα, πρὶν μαθεῖν έμου; 370 ο δ' εἶπ' 'Οδυσσευς, πλησίον γὰρ ων κύρει, ναὶ, παῖ, δεδώκασ' ἐνδίκως οὖτοι τάδε. ἐγω γὰρ αῦτ' ἔσωσα κἀκεῖνον παρών. κάγω χολωθεὶς εὐθυς ήρασσον κακοῖς τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος, 375 εἰ τάμὰ κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με. ο δ' ἐνθάδ' ἤκων, καίπερ οὐ δύσοργος ων, δηχθεὶς πρὸς ἀξήκουσεν ωδ' ἡμείψατο, οὐκ ἦσθ' ἵν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἵν' οῦ σ' ἔδει καὶ ταῦτ' ἐπειδη καὶ λέγεις θρασυστομων, 380

v. 369. ω σχέτλι', η τολμήσατ'] The speaker begins by addressing Agamemnon, but afterwards turns to the whole sembly; which accounts for the anomalous syntax.

v. 370. πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ, 'before (i. e. without) having received instruction from me.' Comp. πρὶν φράσαιμί σοι, 'before (i. e. without) telling you.' v. 551.

v. 371. ῶν κύρει] This reading is inadmissible, as the augment is never omitted in Attic Greek, though some German scholars defend its absence in the long narrations of messengers: Wünder and Hermann after Brunck read ἢν κυρῶν. See Pors Præf. Hecub. κυρῶ is sometimes (as here) synonymous with τυγχάνω.

v. 373. κάκεῖνον] i. e. Achilles.

v. 375. ἤρασσον, &c.] 'Began to attack them with the whole catalogue of evil words.' οὐδὲν ἐνδεἐς ποιούμενος 'omitting none.'

v. 376. el #aµa, &c.] 'In case he intended to defraud,' &c. Verbs of depriving govern either an acc. of the person and gen of the thing, or, more elegantly, two accusatives.

v. 377. ἐνθάδ ήκων] 'Having come to this,' i. e. 'being thus situated, so gave answer through vexation to what he heard.'

v. 379. Contains an objection to Neoptolemus for keeping aloof from the Grecian army when it was endangered.

ν. 380. ταῦτα] i. e. τὰ ὅπλα. Join ταῦτα ἔχων.

οὐ μή ποτ' ἐς τὴν Σκῦρων ἐκπλεύσης ἔχων.
τοιαῦτ' ἀκούσας κάξονειδισθεὶς κακά,
πλέω προς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητώμενος
προς τοῦ κακίστου κάκ κακῶν 'Οδυσσέως.
κοὐκ αἰτιῶμαι κεῖνον ὡς τοὺς ἐν τέλει. 385
πόλις γὰρ ἐστὶ πᾶσα τῶν ἡγουμένων,
στρατός τε σύμπας οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν
διδασκάλων λόγοισι γίγνονται κακοί.
λόγος λέλεκται πᾶς. ὁ δ' ᾿Ατρείδας στυγῶν
ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος. 390
ΧΟ. ὀρεστέρα παμβῶτι Γᾶ, μᾶτερ αὐτοῦ Διὸς,

v. 381. οὐ μη ἐκπλεύσης] See note on v. 103: but the first or. act. conj. is very rarely used after σὐ μή. It is however corect Greek, and supported by authority. Aristoph. Vesp. 394. Pac. 1266. Plat. Republ. x. 609. B. Xenoph. Anab. iv. 8. 13. Instead of aor. 1. subj. the future is generally used after οὐ μή. Brunck's alteration (ἐκπλεύσεις) is a solecism, the fut. of πλέω

α τον μέγαν Πακτωλον εξχρυσον νέμεις,

- v. 382. κακά = revilings, as in v. 374. 'Having been adlressed (ἀκούσας) and represented with these revilings.' Comp. 21. 288. ἐξονειδίζει κακά.
- v. 384. ἐκ κακῶν] Ulysses was said by his enemies to be the on of Sisyphus. With the phrase κάκιστε κάκ κακῶν comp. rounpois κάκ πουηρῶν, Aristoph. Ran. 744. κάκιστε κάκ ακῶν, Eur. Andr. 581.
- v. 385. ως τοὺς ἐν τέλει] 'So much as the commanders in hief.' τοὺς ἐν τέλει, Soph. Antig. 67. Ajac. 1352, &c. and omp. ἐντελης in Æsch. Ag. 104, and Blomf. Glossar. in loco.
- v. 386. ἐστὶ πᾶσα τῶν, &c.] 'Belongs entirely to,' 'is deendent on.'
 - v. 388. διδασκάλων = των βασιλέων. Schol.
- v. 391. 'Operrépa] The mysteries of the goddess $\Gamma \hat{\eta}$, otherise called Cybele and Rhea, were celebrated in the mountains, thence this title.
- v. 394. véµeis] 'possessest.' The worship of Rhea prevailed Lydia, in which the river Pactolus flowed.

39

40

40

σε κάκει, ματερ πότνι, επηυδώμαν,
ὅτ' ες τόνδ' Ατρειδαν υβρις πασ' εχώρει,
ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν,
ἰω μάκαιρα ταυροκτόνων
λεόντων ἔφεδρε, τῷ Λαρτίου
σέβας ὑπέρτατον.

- ΦΙ. ἔχοντες, ώς ἔοικε, σύμβολον σαφὲς λύπης προς ήμας, ω ξένοι, πεπλεύκατε, καί μοι προσάδεθ' ώστε γιγνώσκειν ὅτι ταῦτ' ἐξ 'Ατρειδων ἔργα κάξ 'Οδυσσέως. ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ᾶν λόγου κακοῦ γλώσση θιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἦς μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν. ἀλλ' οῦ τι τοῦτο θαῦμ' ἔμοιγ', ἀλλ' εὶ παρων
- v. 395. σè κάκεῖ ἐπηυδώμαν] 'I invoked thee there too.'il in Phrygia, when the arms of Achilles were given to Ulysses.
- v. 398. is $\tau \delta \nu \delta$ i.e. Neoptolemus. $\nu \beta \rho \iota s \pi \hat{a} \sigma a$, the higher indignities. See v. 141.
- v. 401. λέοντων ἔφεδρε] i.e. sitting in a chariot drawn lions, as Rhea is represented in Ovid, Fast. iv. 215, sqq. Vir. Æn. iii. 111, and elsewhere.

τῷ Λαρτίου follows the verb παρεδίδοσαν, the intermediate words being used as an interjection.

- v. 404. $\sigma \dot{\nu} \mu \beta o \lambda o \nu \sigma a \phi \dot{\epsilon} s \lambda \dot{\nu} \pi \eta s$] The $\sigma \dot{\nu} \mu \beta o \lambda o \nu$ was a tal [tessera hospitalitatis] which was broken and divided betwee two persons mutually bound by the ties of hospitality, and the provided them with mutual marks of recognition. The injurity which Neoptolemus and Philocetetes had received from the Atrides compose in this case the $\sigma \dot{\nu} \mu \beta o \lambda o \nu$ of their friendshift $\sigma a \phi \dot{\epsilon} s = '$ clearly recognizable.'
- v. 405. καί μοι προσάδεθ' = συμφωνεῖτε. Schol. 'Υσ ditty of lamentation is the same with mine.'
- v. 407, sq. Construct: ἔξοιδά νιν γλώσση ᾶν θιγόντα, know that he would say.'
- ν. 409. ἐς τέλος = 'at last,' 'in the end.' Comp. Eur. Ις 1615. Χρόνια μὲν τὰ τῶν θεῶν πως, ἐς τέλος δ' οὐκ ἀσθενῆ.

Αΐας ο μείζων ταῦθ' όρων ηνείχετο.

- ΙΕ. οὐκ ἢν ἔτι ζων, ω ξέν οὐ γὰρ ἄν ποτε ζωντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.
- Ι. πως είπας; αλλ' ή χούτος οίχεται θανών;
- ΤΕ. ώς μηκέτ' όντα κείνον εν φάει νόει. . 415
- Ι. οἴμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος,
 οὐδ' ούμπολητὸς Σισύφου Λαερτίου,
 οὐ μὴ θάνωσι. τούσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.
- ΝΕ. οὐ δῆτ' ἐπίστω τοῦτό γ' ἀλλὰ καὶ μέγα
 θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν ᾿Αργείων στρατῷ. 420
- ΦΙ. τί δ' δς παλαιὸς κάγαθὸς φίλος τ' ἐμὸς,
 Νέστωρ ὁ Πύλιος ἔστιν; οῦτος γὰρ τά γε κείνων κάκ' ἐξήρυκε, βουλεύων συφῶς.
- ΝΕ. κεῖνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανών
 ᾿Αντίλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὅς παρῆν, γόνος. 425
 ΝΙ. οἴμοι, δύ' αὕτως δείν' ἔλεξας, οἶν ἐγω`
 - v. 411. Aἴας ὁ μείζων] Ajax the son of Telamon.
 - v. 413. ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγω See note on v. 376.
 - v. 415. ὄντα ἐν φάει] 'living.' Comp. Eur. Hec. 695.
- v. 416. o Tudéms yours] In the Hiad Diomedes is often ssociated with Ulysses in his plots, e.g. the capture of the lorses of Rhesus.
- v. 417. Construct: ὁ Λαερτίου, ἐμπολητὸς Σισύφου, 'the ion of Laertes, who was bought from Sisyphus.'
- v. 418. οὐ μη θάνωσι] 'they will not die.' See notes on rv. 103 and 381.
- v. 421. τίδ', ôs, &c.] 'What now, is Nestor of Pylos alive, who,' &c. Comp. Aristoph. Pac. 700. τίδαὶ, Κρατῖνος ὁ τοφὸς ἔστιν; "Εστιν (not enclitic) = 'exists.'
- v. 423. τά γε κείνων κακά] 'Their evil deeds.' Comp. r. 514.
- v. 424, sq. θανών φροῦδος] 'Is dead and gone.' Φροῦδος is always used by the tragedians without the verb εἶναι.
- v. 426. δύ αῦτως, &c.] This reading is altered by Porson [on Phœn. 540] into δύ αῦ τώδ ἐξέδειξας, with considerable improvement in sense.

ηκιστ' αν ηθέλησ' όλωλότοιν κλύειν.
φεῦ φεῦ τί δητα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἴδε μὲν
τεθνασ', 'Οδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ κάνταῦθ' ἴνα
χρην ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδασθαι νεκρόν; 4%

ΝΕ, σοφός παλαιστής κείνος άλλα χαί σοφαί γνώμαι, Φιλοκτήτ', έμποδίζονται θαμά.

ΦΙ. φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἢν ἐνταῦθά σοι Πάτροκλος, ὅς σοι πατρὸς ἢν τὰ φίλτατα;

NE. χούτος τεθνηκώς ήν· λόγφ δέ σε βραχεῖ 43 τοῦτ' ἐκδιδάξω. πόλεμος οὐδέν ἄνδρ' ἐκων αίρεῖ πονηρον, ἀλλὰ τοὺς χρηστούς ἀεί.

ΦΙ. ξυμμαρτυρώ σοι και κατ αυτό τουτό γε άναξίου μεν φωτός έξερήσομαι,

γλώσση δε δεινού και σοφού, τι νύν κυρεί. 44 ΝΕ. ποίον γε τούτου πλήν γ' 'Οδυσσέως ερείς;

v. 427. αν ήθελησα] 'I could have wished.' So Aj. & ήθελον δ' αν ἐκτὸς ῶν τυχεῖν.

v. 428. τi deî $\sigma \kappa o \pi e i \nu$] 'What must we look to?' i.e. Since the gods have failed to exercise justice, what are we most als to look to?

v. 429. 'Οδυσσεὺς δ' ἔστιν, &c.] Observe the accent α ἔστιν. 'And Ulysses on the other hand lives in the very place where,' &c. κάνταῦθα does not make the best sense. Wünde wishes to substitute Böthe's conjecture, οὐκ ἐνταῦθ'.

v. 431. σοφός παλαιστής] 'A wily trickster.' Comp. Eur. Hipp. 921. A metaphor from the wrestling schools.

v. 434. τὰ φίλτατα] 'the darling.' Wünder reads σοῦ.

v. 435. $\sigma \epsilon \beta \rho \alpha \chi \epsilon i$] Erfurdt reads $\sigma' \epsilon \nu \beta \rho \alpha \chi \epsilon i$, which mus be adopted. A short vowel cannot be lengthened before β_i in the following word. See note on v. 1311.

v. 439. φωτὸς ἐξερήσομαι] 'I will ask about,' &c. For th construction, comp. Trach. 1122. τῆς μητρὸς ἥκω τῆς ἐμῆ φράσων, 'to tell about my mother.' See also Œd. Rex, 701 Œd. Col. 355. 662. Antig. 1182.

ν. 440. τί νῦν κυρεῖ] Compare Elect. 1424. 'Ορέστα, πῶ κυρεῖτε;

- Ν. οὐ τοῦτον εἶπον· ἀλλὰ Θερσίτης τις ἦν,
 δς οὐκ ᾶν εῖλετ εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
 μηδεὶς ἐψή· τοῦτον οἰσθ εἰ ζών κυρεῖ;
- ΙΕ. ούκ είδον αντον, ήσθομην δ' ετ' όντα νιν. 445
- >1. ἔμελλ' ἐπεὶ οὐδέν πω κακόν γ' ἀπώλετο.
 ἀλλ' εῦ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες καί πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ "Αιδου, τὰ δὲ δίκαια καὶ τὰ χρήστ' ἀποστέλλουσ' ἀεί. 450 ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν τὰ θεῖ ἐπαινῶν τοὺς θεοὺς εῦρω κακούς;
- ΙΕ. ἐγωὶ μὲν, ω γένεθλον Οἰταίου πατρὸς,
 τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἰλιον
 καὶ τοὺς ᾿Ατρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι,
 Δ55
 ὅπου θ' ὁ χείρων τὰγαθοῦ μεῖζον σθένει
- v. 441. Translate: 'Who is this that you are going to speak f, but Ulysses?' Wünder illustrates $\gamma \epsilon$ in $\pi o lov \gamma \epsilon \tau o \dot{v} \tau o v$ by utting the sentence affirmatively, $o \dot{v} \delta \epsilon \dot{c} \epsilon \gamma \epsilon \dot{c} \delta \lambda \delta c \dot{c} \delta \tau \dot{c} v \dot{\eta}$ down $\delta c \dot{c} \delta c \dot{c$
- v. 443. ös οὐκ ἀν εἴλετ', &c.] 'Who would not have chosen speak only once in whatever case not one permitted him (i.e. il forbad him) to speak ...' i.e. whatever was grievous to hear hersites would diligently repeat.
- v. 446. ϵμελλ'] 'He was a likely case (to be alive).' 'Επεὶ νόϵν. The last syllable of ϵπεὶ merges with the first of οὐδὲν reading.
- ν. 447. εὐ περιστέλλουσι] 'take good care of.' αὐτα, e. τὰ κακά.
- v. 451. ποῦ χρη τίθεσθαι ταῦτα] Ἐν καλῷ τίθεσθαι = 'to onsider honourable.' ἐν εὐχερεῖ τίθεσθαι = 'to consider easy.' lence the expression ποῦ χρη τίθεσθαι = 'in what light must e consider?' ποῦ δ' αἰνεῖν, 'and in what respect praise them?'
- v. 452. ἐπαινῶν. Observe the present tense. 'When in the ery act of ...'
- v. 454, sq. Join τηλόθεν εἰσορῶν, 'Looking at &c. from a istance,' i. e. keeping quite away from them.

κάποφθίνει τὰ χρηστὰ χῶ δειλὸς κρατεῖ,
τούτους ἐγῶ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ ἀλλ' ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι ἔσται τὸ λοιπὸν, ώστε τέρπεσθαι δόμφ. 40 νῦν δ' εἶμι πρὸς ναῦν. καὶ σὺ, Ποίαντος τέκνοι χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε' καί σε δαίμονες νόσου μεταστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλεις.
ἡμεῖς δ' ἴωμεν' ὡς ὁπηνίκ' ἄν θεὸς
πλοῦν ἡμὶν εἴκῃ, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα.

46

ΦΙ. ήδη, τέκνον, στέλλεσθε;

ΝΕ. καιρός γάρ καλεῖ πλοῦν μη 'ξ ἀπόπτου μᾶλλον η 'γγύθεν σκοπεί ΦΙ. πρός νῦν σε πατρός, πρός τε μητρός, ὧ τέκνος πρός τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλὲς, ἰκέτης ἰκνοῦμαι, μη λίπης μ' οὕτω μόνον, 47 ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἵοις ὁρᾶς

v. 457. κρατεί] 'is in the ascendant.'

v. 459. $\Sigma \kappa \hat{v} \rho \sigma s$, &c.] Suidas quotes $d\rho \chi \hat{\eta} \Sigma \kappa v \rho l a$ as a proverb, and remarks that it was used to express mean and unprofitable things, from the barrenness of Scyrus.

ν. 465. εἴκη = διδ $\hat{\omega}$, συγχωρήση. Schol. 'grant.' On $\hat{\eta}$ μί see ν. 8.

v. 467. πλοῦν μη 'ξ, &c.] 'To watch for an opportunity sailing, not from a distance rather than from a near spot.' No optolemus hints that he is going down to the shore, as he withere have a better chance of observing the rise of a favourab wind. Comp. Eur. Hec. 901. πλοῦν ὁρῶντας ήσυχον.

ν. 468. πρός νῦν σε πατρός, &c.] Construct: νῦν ἱκνοῦμ σε πρός πατρός, &c. Comp. Soph. Trach. 436. μὴ πρός σε τ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος Διὸς καταστράπτοντος, and Lat. τ te deos oro.

v. 469. πρός τ' εἴ τι, &c.] 'And by whatever,' &c. Τ full expression is εἴ τέ τι κατ' οἶκον προσφιλές ἐστιν, ἱκνι μαί σε πρὸς τούτου.

v. 471. olois and öσοισι follow ενναίοντα in construction

οσοισί τ' εξήκουσας ενναίοντα με: (") αλλ' έν παρέργφ θου με. δυσχέρεια μεν, έξοιδα, πολλή τοῦδε τοῦ φορήματος. ομως δε τληθι. τοισι γενναίοισί τοι τό τ' αἰσχρον έχθρον καὶ το χρηστον εὐκλεές. σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ' ὅνειδος οὐ καλον, δράσαντι δ', ώ παῖ, πλεῖστον εὐκλείας γέρας, έαν μόλω 'γω ζων προς Οιταίαν χθόνα. ίθ · ήμέρας τοι μόχθος οὐκ ὅλης μιᾶς. 480 τόλμησον, έμβαλοῦ μ' ὅπη θέλεις ἄγων, είς αντλίαν, είς πρώραν, είς πρύμνην, ὅποι ηκιστα μέλλω τους ξυνόντας αλγυνείν. νεύσον, προς αυτοῦ Ζηνος ίκεσίου, τέκνον, πείσθητι. προσπιτνώ σε γόνασι, καίπερ ών 485 ακράτωρ ο τλήμων, χωλός. αλλα μή μ' αφης έρημον ούτω χωρίς ανθρώπων στίβου.

v. 473. ἐν παρέργω θοῦ με] 'make no account of me,' (i.e. as to the part of the ship where you shall put me). Πάρεργον is an 'accessary,' a 'bye-work,' in painting 'the back-ground.' Hence ἐν παρέργω τίθεσθαι = 'to consider as a thing of minor importance.' Comp. note on v. 451.

v. 476. Construe: 'What is disgraceful is hostile, and what is honourable is productive of glory.' A false antithesis. Hence corrections of $\epsilon i \phi i \lambda \epsilon$ and $\epsilon i \chi \epsilon \rho \epsilon$ have been proposed.

v. 477. ἐκλιπόντι τοῦτ'] 'If you omit to do this.' οὐ καλὸν = αἰσχρὸν. See note on v. 348.

v. 482. πρύμνην] Vulgo πρύμναν. The correction is Elmsley's. 'Όποι is used for the compound expression ἐκεῖσε ὅπου, as it is explained by Porson, Eur. Hec. 1062.

v. 485. προσπίτνω σε γόνασι] 'I fall down at your knees,' after which he checks himself with the words 'although unable to do so (ἀκράτωρ τοῦ προσπίτνειν) wretched and lame as I km.' These three latter words are expressed by the article. He means to say that it is in his will, but not in his power to fall down at the knees of Neoptolemus.

v. 487. Comp. Antig. 773. ἔρημος ἔνθ' ἀν ἢ βροτῶν στίβος. 80PH. PHIL. άλλ' ή προς οίκον τον σον εκσωσόν μ' άγων, ή προς τα Χαλκώδοντος Ευβοίας σταθμά κάκειθεν ου μοι μακρός είς Οίτην στόλος 490 Τραχινίαν τε δεράδα και τον ευροον Σπερχειον έσται πατρί μ' ώς δείξης φίλω, ον δή παλαί άν έξότου δέδοικ έγω μή μοι βεβήκη. πολλα γαρ τοις ίγμένοις έστελλον αυτον ίκεσίους πέμπων λιτας, 495 αυτόστολον πέμψαντά μ' έκσωσαι δόμοις. άλλ' ή τέθνηκεν, ή τα των διακόνων,

v. 489. Χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμά = Χαλκώδοντος Εὐβοϊκα σταθμά. Comp. Eur. Ion, 59.

v. 491. δεράδα] Vulgo δειράδα, which Erfurdt altered by conjecture to suit the metre. This ridge of mountains was commonly called the Trachinian rocks.

v. 492. $\pi \alpha \tau \rho i \mu'$ ws $\delta \epsilon i \xi \eta s \phi i \lambda \omega$] These words are connected in construction with $\tilde{\epsilon} \kappa \sigma \omega \sigma \sigma \nu \mu'$ $\tilde{a} \gamma \omega \nu$, the intermediate words being parenthetical.

v. 493. δν δη πάλαι' ᾶν, &c.] παλαιὰ is used for παλαιὸν, according to Attic custom. The construction is δν δη δέδοικα μή μοι βεβήκη παλαιὸν ᾶν εἶη ἐξότου. παλαιὸν ᾶν εἶη ἐξότου. παλαιὸν ᾶν εἶη ἐξότου. παλαιὸν ᾶν εἶη ἐξότου. παλαιὸν ᾶν εἶη ἐξ ὅτου = 'it must be a long time since.' Translate: 'Who, I fear, is dead it must be a long time since.' There is a similar construction in Œd. R. 767.

v. 494. πολλὰ = πολλάκις. Τοῖς ἰγμένοις, i.e. διὰ τῶν ἱγμένων. Translate: 'For I have often by those who came here sent messages to him, &c., that he coming by himself (αὐτόστο. λον) should conduct (πέμψαντα) and carry me safe home.' The Schol. read ἰκμένων. But Hermann remarks that this form is never used but in ἴκμενος (with soft breathing), signifying 'a favourable wind.' Αὐτὸς is frequently used in and out of composition to signify 'alone,' 'of itself.' ἐκσῶσαι δόμοις is pretty nearly the same as ἐκσῶσαι ἐς δόμους. Hermann indeed draws a fine distinction.

ν. 497. τὰ τῶν διακόνων] This is a Greek idiom for οἱ $\delta\iota\acute{\alpha}$ -κονοι. Comp. Eur. Iph. Aul. 33. τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν ἔσται. Soph. El. 261. τὰ μητρὸς, ἥ μ' ἐγείνατο.

ως εἰκὸς, οἰμαι, τοῦμον ἐν σμικρῷ μέρος ποιούμενοι τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον.
νῦν δ', εἰς σὲ γὰρ πομπόν τε καὐτὸν ἄγγελον 500 ἤκω, σὺ σῶσον, σύ μ' ἐλέησον, εἰσορῶν ως πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται παθεῖν μὲν εῦ, παθεῖν δὲ θἄτερα.
χρὴ δ' ἐκτὸς ὅντα πημάτων τὰ δείν ὁρῶν χῶταν τις εῦ ζῆ, τηνικαῦτα τὸν βίον 505 σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεὶς λάθη.

- ΧΟ. οἴκτειρ', ἄναξ' πολλῶν ἔλεξεν δυσοίστων πόνων ἄθλ', σἶα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
 εἰ δὲ πικροὺς, ἄναξ, ἔχθεις ᾿Ατρείδας,
 έγῶ μὲν, τὰ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος
 μετατιθέμενος, ἔνθαπερ ἐπιμέμονεν,
- v. 498. τοὐμὸν—ποιούμενοι] 'Holding my interests in small consideration.' ποιούμενοι (not ποιούμενα) is used, agreeing with the implied meaning of τὰ τῶν διακόνων. V. not. on 712.
- v. 500. πομπόν τε καὐτὸν ἄγγελον] 'The sender and bearer of the message as well.'
- v. 501, sq. $\epsilon l\sigma o\rho \hat{\omega}\nu \theta \dot{\alpha}\tau \epsilon \rho a$] 'Reflecting that all things are to be feared, and that it is a matter of chance to men that they fare well or the opposite.' $E l\sigma o\rho \hat{\omega}\nu$, says Hermann, refers to mental as well as corporeal vision. Comp. $\dot{o}\rho \hat{a}\nu$, v. 504. $\pi a\theta \epsilon \hat{\iota}\nu$ $\theta \dot{a}\tau \epsilon \rho a$ is an enphemistic expression for $\pi a\theta \epsilon \hat{\iota}\nu$ $\kappa a\kappa \hat{\omega}s$. Such delicacies abound in Tragedy.
- v. 506. μη διαφθαρείς λάθη] 'Lest he be imperceptibly ruined.'
 - v. 507. δυσοίστων πόνων αθλα] 'Struggles with sufferings hard to bear.'
 - v. 509. The construction of τυγχάνω with the accusative is rare, but is to be found also in Æsch. Cho. 711. Eumen. 856.
 - v. 514. τὸ κείνων—μετατιθέμενος] 'Turning their injury into gain for him.' Comp. τὸ κείνων κακόν, v. 193.
- v. 515. ἔνθαπερ ἐπιμέμονεν] 'where he desires to go.' This is to be construed after ἐν δόμους. πορεύω signifies 'to conduct.' πορεύομαι 'to conduct oneself,' 'to go.'

έπ' εὐστόλου ταχείας νεώς πορεύσαιμ' ᾶν ἐς δόμους, τὰν θεῶν νέμεσιν ἐκφυγών.

ΝΕ. ὅρα σῦ μὴ νῦν μέν τις εὐχερὴς παρῷς,
 ὅταν δὲ πλησθῆς τῆς νόσου ξυνουσία,
 τότ' οὐκ ἔθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῷς.

525

530

ΧΟ. ήκιστα. τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ τοὕνειδος ἕξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι.

ΝΕ. ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον ξένφ φανηναι πρὸς τὸ καίριον πονείν. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὁρμάσθω ταχύς χη ναῦς γὰρ ἄξει, κοὐκ ἀπαρνηθήσεται. μόνον θεοὶ σώζοιεν ἕκ γε τησδε γης ήμᾶς ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.

ΦΙ. ͼ φίλτατον μεν ημαρ, ηδιστος δ' ανηρ,

v. 517. τὰν θεῶν νέμεσιν] 'The vengeance of the gods.' which would ensue if they rejected the prayers of the suppliant Philoctetes.

v. 520. ὅταν—ξυνουσία] 'when you shall have had enough of this disease by close contact with it.' νόσον must be supplied again after ξυνουσία.

v. 521. αὐτὸς] 'consistent with.'

v. 524. alσχρά] According to Attic dialect for alσχρόν: supply έστι.

v. 525. $\xi \dot{\epsilon} \nu \dot{\varphi} \pi \rho \dot{\delta} s \tau \dot{\delta} \kappa \alpha i \rho i \nu \tau \sigma \nu \epsilon i \nu$ 'To undertake trouble to serve the advantage of the stranger.' Comp. $\kappa \alpha \iota \rho \dot{\varphi}$ is v. 151.

v. 526. $\delta\rho\mu\dot{\alpha}\sigma\theta\omega$ $\tau\alpha\chi\dot{\nu}$ s] 'Let him start at once.' $\tau\alpha\chi\dot{\nu}$ s is here used instead of the adverb. Comp. vv. 808. 1080. 1223.

v. 527. $\kappa \alpha l - \gamma \alpha \rho$ for indeed. These words are generally separated by the intervention of one or two others.

v. 529. β ov λ o ι μ e σ θ a] See note on v. 325. In the preceding verse Gernhard corrects $\tilde{\epsilon}\kappa$ $\tau\epsilon$.

v. 530. "\delta tive several times in Tragedy for the sake of the metre. Comp 867 and 963.

φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ᾶν δμιν ἐμφανης ἔργωρ γενοίμην, ῶς μ' ἔθεσθε προσφιλη. τωμεν, ῶ παῖ, προσκύσαντε την ἔσω ἄοικον εἰσοίκησιν, ῶς με καὶ μάθης ἀφ' ὧν διέζων, ῶς τ' ἔφυν εὐκάρδιος. 535 οἶμαι γὰρ οὐδ' ᾶν ὅμμασιν μόνην θέαν ἄλλον λαβόντα πλην ἐμοῦ τληναι τάδε ἐγωὶ δ' ἀνάγκη προῦμαθον στέργειν κακά.

ΧΟ. ἐπίσχετον, μάθωμεν. ἄνδρε γὰρ δύο, ὁ μὲν νεως σῆς ναυβάτης, ὁ δ' ἀλλόθρους, 540 χωρεῖτον, ὧν μαθόντες αὖθις εἴσιτον.

ΕΜ. 'Αχιλλέως παῖ, τονδε τον ξυνέμπορον,
δς ην νεώς σης συν δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ,
ἐκέλευσ' ἐμοί σε ποῦ κυρών εἴης φράσαι,
ἐπείπερ ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν οῦ,
545

v. 531. πῶς ἄν—ἐμφανης γενοίμην] 'O that I could shew you.' πῶς ἄν with opt. in this sense is more frequently used by Eurip. than by Sophocles: I think it does not occur in Æschylus. For ὑμῖν, read with Porson ὑμῖν. See v. 8.

v. 533. προσκύσαντε—clσοίκησιν] 'After having saluted the dwelling that is within, which does not deserve the name of a dwelling.'

v. 535. ως έφυν εὐκάρδιος] 'How patient I am.' Έφυν and πέφυκα have always a present sense. Their first meaning is, 'I was constituted by nature.'

- v. 536. $\hat{a}v$ belongs to $\tau \lambda \hat{\eta} \nu a \iota$, 'could endure.'
- v. 541. ων μαθόντες] See note on v. 370. The character who now appears as the merchant performed the part of the spy mentioned in v. 127.
 - v. 542. ξυνέμπορον] 'fellow-traveller.'
- v. 543. $\sigma \dot{\nu} \nu$] more correctly $\xi \dot{\nu} \nu$, which is always written in early Attic, except where it would offend against the metre.
 - v. 544. ποῦ κυρῶν είης] See n. on v. 371.
- v. 545. δοξάζων μεν ού] This transposition gives greater force to the negative. Comp. Œd. R. 137. Œd. Col. 125. 363. 906. 1000.

ΝΕ. ἀλλ' ή χάρις μεν της προμηθείας, ξένε, εἰ μη κακὸς πέφυκα, προσφιλης μενεῖ φράσον δ' ἄπερ γ' ἔλεξας, ως μάθω τί μοι νεώτερον βούλευμ' ἀπ' 'Αργείων ἔχεις. 560

ΕΜ. φρούδοι διώκοντές σε ναυτικώ στόλω Φοίνιξ θ' δ πρέσβυς οι τε Θησέως κόροι.

- v. 546. ταὐτὸν] is used for ταὐτὸ (τὸ αὐτὸ) only in poetry.
- v. 548. Πεπάρηθον] One of the Cyclad islands celebrated for wine (Pliny) and oil. Ovid, 'ferax Peparethus olivæ.' "Ηκουσα τοὺς ναύτας. 'Ακούειν τινὸς, 'to hear a person say.' ἀκούειν τινὰ, 'to hear said of a person.' Comp. κλύεις, v. 261.
- v. 550. ol νεναυστοληκότες] The article appears to be in the way here. Dobree proposed συννεναυστοληκότες, which Wünder has adopted.
- v. 552. προστυχόντι τῶν ἴσων] 'having met with (received) what is fair,' i.e. a reward for the news I had brought.
- v. 556. οὐκέτ' ἐξαργούμενα] 'and no longer in a state of delay.'
- v. 557. ή χάρις της προμηθείας] 'The favour of your consideration.' Wünder reads προμηθίας.
 - v. 560. νεώτερον expresses very little more than νέον would v. 561. φροῦδοι] Note on v. 424.
- v. 562. Θησέως κόροι] Acamas and Demophon, of whom Homer makes no mention, as remarked by the Scholiast.

- ΝΕ. ως έκ βίας μ' άξοντες, η λόγοις πάλιν;
- ΕΜ. ούκ οίδ. ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρειμί σαι.
- ΝΕ. ἢ ταῦτα δὴ Φοίνιζ τε χοὶ ξυνναυβάται 565 οῦτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν 'Ατρειδῶν χάριν;
- ΕΜ. ως ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν, ου μέλλοντ' ἔτι.
- ΝΕ. πως οῦν 'Οδυσσεύς προς τάδ' οῦκ αὐτάγγελος πλεῖν ἢν ἔτοιμος; ἢ φόβος τις εἶργέ νιν;
- ΕΜ. κεῖνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ὁ Τυδέως τε παῖς 570 ἔστελλον, ἡνίκ' ἐξανηγόμην ἐγώ.
- ΝΕ. προς ποιον αν τόνδ' αυτός ούδυσσευς έπλει;
- ΕΜ. ην δη τις. αλλα τόνδε μοι πρώτον φράσον τίς έστίν αν λέγης δε μη φώνει μέγα.
- ΝΕ. δδ' έσθ' ο κλεινός σοι Φιλοκτήτης, ξένε. 575
- ΕΜ. μή νύν μ' έρη τὰ πλείον, ἀλλ' ὅσον τάχος ἔκπλει σεαυτον ξυλλαβών ἐκ τῆσδε γῆς.
- ΦΙ. τί φησιν, ώ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ διεμπολῷ λύγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης;
- ΝΕ. ουκ οίδά πω τί φησι δεί δ' αυτον λέγειν 580
- v. 563. is joined with fut. participle expresses 'with the intention of.' For ἐκ βίας see note on v. 91.
- v. 566. καθ' ὁρμην] used adverbially. Comp. κατ' ἀρχήν, v. 247.
- v. 568. αὐτάγγελος] 'as the bearer of his own message.' Œd. Col. 333.
- v. 571. ἔστελλον] 'were setting out.' αὐτὸς οὐδυσσεὺς, 'Ulysses in person.' The particle αν is awkward in this verse. Dissen proposes οῦν.
 - v. 574. $\hat{a}\nu$ (\hat{a} $\hat{a}\nu$) was restored by Brunck for $\hat{a}\nu$.
- v. 576. τὰ πλείονα] Observe the article. 'The further questions which you have to ask.' Comp. Œd. Col. 36. τὰ πλείον' ἱστορεῖν.
- v. 577. σεαυτόν ξυλλαβών] 'betaking yourself.' Comp. Œd. R. 1290. ἐκ χθονός 'Ρίψων ἐαυτόν.
- ψ. 578. κατὰ σκότον, &c.] 'Betray me secretly to you by his words.' Comp. καθ' ὀρμήν, ν. 566.

NE.

είς φως δ λέξει, προς σε κάμε τούσδε τε.

ΕΜ. ω σπέρμ' 'Αχιλλέως, μή με διαβάλης στρατώ λέγονθ' α μη δει πόλλ' έγω κείνων υπο δρων αντιπάσχω χρηστά γ', οί' ανήρ πένης.

NE. ἐγώ εἰμ' ᾿Ατρείδαις δυσμενής οὖτος δέ μοι 585]
φίλος μέγιστος, οὖνεκ' ᾿Ατρείδας στυγεῖ.
δεῖ δή σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα προσφιλη λόγον
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν' ὧν ἀκήκοας.

ΕΜ. ὅρα τί ποιεῖς, παῖ.

ΝΕ. σκοπῶ κάγὼ πάλαι.

ΕΜ. σε θήσομαι τωνδ' αΐτιον.

. ποιοῦ λέγων.

ΕΜ. λέγω. 'πὶ τοῦτον ἄνδρε τώδ' ώπερ κλύεις,
ο Τυδέως παῖς ή τ' 'Οδυσσέως βία,
διώμοτοι πλέουσιν ή μην η λόγω
πείσαντες ἄξειν, ή πρὸς ἰσχύος κράτος.

v. 581. ès φῶς] is used by way of antithesis to κατὰ σκότον.

v. 582. μή με διαβάλης στρατώ] 'Do not bring me into ill odour with.'

v. 584. $\chi\rho\eta\sigma\tau\dot{a}$ γ'] Dobree proposes $\chi\rho\eta\sigma\tau\dot{a}$ θ' , which is much better. $\pi\sigma\lambda\lambda\dot{a}$ $\chi\rho\eta\sigma\tau\dot{a}$ $\tau\epsilon$ = 'many benefits.' Ol' $\dot{a}\nu\eta\rho$ $\pi\dot{\epsilon}\nu\eta\epsilon$ = 'Considering my position as a poor man,' 'for a poor man.' Œd. R. 763—4. ol' $\dot{a}\nu\dot{\eta}\rho$ $\delta\sigma\ddot{\nu}\lambda\sigma\epsilon$.

v. 585. ἐγώ εἰμ'] These two words read as an iambus, the two latter syllables merging into one another. Comp. Œd. R. 332.

v. 587. Translate: 'You ought not, since you have come to me as a friend, to conceal before me any of the reports which you have heard.' vv. 589 and 590 are said aside. Dindorf has corrected $\lambda \delta \gamma \omega \nu$ for $\lambda \delta \gamma \delta \nu$.

v. 590. $\sigma \dot{\epsilon} - \lambda \dot{\epsilon} \gamma \omega \nu$] 'I will hold you chargeable for these things.' N. 'Hold (me chargeable), only do speak,' 'if you will but speak.' $Ti\theta \epsilon \sigma \theta \alpha \iota$ and $\pi o\iota \epsilon \bar{\iota} \sigma \theta \alpha \iota$ are synonyms in this sense.

v. 593. $\vec{\eta} \ \mu \hat{\eta} \nu$] 'verily,' were the words which usually prefaced an oath. Elmsley alters the text to $\vec{\eta} \ \mu \hat{\eta} \nu \nu \nu \dots$

ν. 594. πρός Ισχύος κράτος] is used adverbially, as πρός βίαν in vv. 90. 92. &c.

καὶ ταῦτ' 'Αχαιοὶ πάντες ῆκουον σαφώς 595 'Οδυσσέως λέγοντος. οῦτος γαρ πλέον το θάρσος εἶχε θατέρου, δράσειν τάδε.

NE. τίνος δ' Ατρείδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνως τοσωδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν, ὅν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες; 600 τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ', ἢ θεων βία καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά;

ΕΜ. έγω σε τοῦτ, ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
πῶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενης,
Πριάμου μὲν υίος, ὅνομα δ' ωνομάζετο 605
"Ελενος, ὅν οὖτος νυκτὸς ἐξελθων μόνος,
ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβήτ' ἔπη
δόλιος 'Οδυσσεὺς εἶλε' δέσμιον δ' ἄγων

- v. 597. τὸ θάρσος εἶχε] 'Entertained the confident assurance.' Hence it is followed by a future like ἐλπὶς, ἐλπίζω, &c.
- v. 598. Translate: 'For what reason (τίνος πράγματος χάριν) did the sons of Atreus so greatly turn their attention to him (ἐπεστρέφοντο τοῦὸ') after so long a time?'
- v. 600. $\ddot{o}v \gamma \epsilon$] See v. 250. $\epsilon l \chi o v \epsilon \kappa \beta \epsilon \beta \lambda$. The union of $\ddot{\epsilon} \chi \omega$ with the participle of the present or perfect is of very rare occurrence.
- v. 601. $\pi \delta \theta$ or a $\delta \tau$ où $\delta \kappa \epsilon \tau$ of the person. Thus Homer uses the phrases $\delta \pi \nu \sigma = \gamma \eta \rho \alpha s$, &c. $\delta \kappa \delta \nu \epsilon \iota$ with the acc. of the person.
- v. 602. ἀμύνουσιν] 'requite,' 'repay.' This sense is generally confined to the middle form.
- v. 605. δνομα ώνομάζετο] In the active the construction of this verb is δνομάζειν τινά τι. The acc. of the person disappears in the passive while the other acc. remains. Thucyd. i. 122. i καταφρόνησις—τὸ ἐναντίον ὄνομα ἀφροσύνη μετωνόμασται.
- v. 607. ὁ πάντ' ἀκούων—ἔπη] 'He who is called by all lisgraceful and opprobrious names.' Compare with ἀκούων the Lat. verb 'audire' (to have a character) and also not. on v. 382.
- v. 608. δέσμιον δ'] Wünder reads δέσμιον τ', which is better accommodated to the run of the narrative.

έδειξ' 'Αχαιοίς ές μέσον, θήραν καλήν. ος δη τά τ' άλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισεν 610 καὶ τάπὶ Τροία πέργαμ' ώς οὐ μή ποτε πέρσοιεν, εὶ μη τόνδε πείσαντες λόγφ αγοιντο νήσου τησδ' έφ' ής ναίει τανῦν. καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος τον μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο 615 τον ανδρ 'Αχαιοίς τόνδε δηλώσειν άγων. οίοιτο μέν, μάλισθ' έκούσιον λαβών. εὶ μη θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τούτων κάρα τέμνειν έφειτο τῷ θέλοντι μὴ τυχών. ηκουσας, ω παι, πάντα το σπεύδειν δέ σοι 620 καὐτῷ παραινῶ, κεί τινος κήδει πέρι.

- ν. 611. τάπὶ Τροία πέργαμα = τὰ Τροίας πέργαμα.
- v. 612. $\pi \epsilon \rho \sigma \sigma \iota \epsilon \nu$ The opt. after $o \dot{\nu} \mu \dot{\eta}$ is never used in the oratio recta: it is here used because of the oblique narration. See note on v. 381.
- v. 613. ἀγοιντο νήσου, &c.] The genitive is sometimes used without the preposition after simple verbs denoting a removal from a place: e.g. v. 1002. πέτρας πεσών. Œd. Rex, 142. βάθρων—ἄραντες. Antig. 418. Eur. Andr. 1063. ἀγων χθονός.
- v. 616. $\delta\eta\lambda\omega\sigma\epsilon\iota\nu = \delta\epsilon\iota\xi\epsilon\iota\nu$, as above in v. 609. v. 617. $\sigma\iota\sigma$ The opt. is used because of the oblique narration, some such words as $\epsilon\lambda\epsilon\gamma\epsilon\nu$ $\delta\tau\iota$ being understood before

it. There is a similar construction in Æsch. Agam. 615—6.

v. 618, sq. Join τούτων μη τυχών, 'If he should fail in these things.' The participle expresses 'the condition.' Comp. Hom. II. ι' . 261. σοl δ' Άγαμέμνων Άξια δῶρα δίδωσι, μεταλλήξαντι χόλοιο. ἐφεῖτο = ὑπέσχετο, ἐπηγγείλατο. Schol. With this passage Wakefield compares Hom. II. β'. 259. Μηκέτ ἔπειτ' 'Οδυσητ κάρη ἄμοισιν ἐπείη, Εἰ μη ἐγώ σε...

v. 621. el τ ivos κήδει πέρι] Κήδεσθαι is usually constructed with the simple genitive. The genitive with the preposition is also sometimes used after μ έλειν, φροντίζειν, &c. Herod. vi.101 τούτου σφι έμελε πέρι. Xen. Mem. i. 4. 17. σοὶ καὐτ $\hat{\varphi} = \kappa$ αὶ σοὶ αὐτ $\hat{\varphi} = \kappa$ αὶ σεαυτ $\hat{\varphi}$.

- ΦΙ. οῖμοι τάλας. ἢ κεῖνος, ἡ πᾶσα βλάβη,
 ἔμ' εἰς 'Αχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν;
 πεισθήσομαι γὰρ ὧδε κάξ "Αιδου θανών
 πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, ὥσπερ οὕκείνου πατήρ. 625
- .Μ. οὐκ οἶδ' ἐγω ταῦτ'. ἀλλ' ἐγω μὲν εἰμ' ἐπὶ ναῦν σφων δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεύς.
- ΦΙ. οὖκουν τάδ', ὧ παῖ, δεινὰ, τὸν Λαερτίου
 ἔμ' ἐλπίσαι πότ' ᾶν λόγοισι μαλθακοῖς
 δεῖξαι νεως ἄγοντ' ἐν ᾿Αργείοις μέσοις;
 630
 οΰ. θᾶσσον ᾶν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ
- v. 622. $\dot{\eta}$ $\pi \hat{a} \sigma \alpha$ $\beta \lambda \dot{a} \beta \eta$] 'merum scelus,' 'mass of wickedless.' Comp. $\pi \hat{a} \nu$ $\delta \epsilon \hat{\iota} \mu \alpha$, v. 927.
 - v. 623. $\sigma \tau \epsilon \lambda \epsilon \hat{\imath} \nu = \pi \epsilon \mu \psi \epsilon \nu$, 'to conduct.'
- v. 624. $\omega \delta \epsilon$] 'in this case.' i.e. If Ulysses should persuade ne to go to Troy, I could then be persuaded of anything.
- v. 625. ἀσπερ οὐκείνου πατήρ] The Schol. says that when sisyphus was at the point of death, he enjoined his wife to leave tim unburied; and that on his arrival in Hades he requested termission of Pluto to return for the purpose of punishing her or defrauding him of burial rites: his request was granted, and the refused to return to the infernal regions. On the connection of Sisyphus with Ulysses, see note on v. 384.
- v. 627. ὅπως ἄριστα] The use of ὅπως for ώς with the uperlative is peculiar to poetry. The full expression occurs in Γrach. 330. οὕτως, ὅπως ἥδιστα. Συμφέροι, in general an mpersonal verb, is here used personally, as in v. 659. Comp. Esch. Choeph. 781-2. Άλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι ιόγοις, Γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.
 - v. 629. av belongs to deî Eai.
- v. 630. νεως Buttmann explains this to mean ἐν νηΐ. Hernann construes it after ἄγων, as in v. 613. But even if either of hese interpretations could be received, δεῖξαι ἐν Αργείοις seems o be faulty. Wünder alters ἐν to ἔπ', so that νεως may be overned by ἐπί. This improves the syntax, but it is supported by no MS. authority.
- v. 631. oῦ] Wünder corrects οῦ θῶσσον. Πλεῖστον ἐχθίrτηs, a double superlative, of which we have examples even in our own language.

κλύοιμ' ἐχίδνης, ή μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄπουν.
ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτὰ, πάντα δὲ
τολμητά. καὶ νῦν οἶδ' ὁθούνεχ' ἔξεται.
ἀλλ', ὧ τέκνον, χωρώμεν, ώς ήμας πολὺ
πέλαγος ὁρίζει τῆς 'Οδυσσέως νεώς.
ἵωμεν. ή τοι καίριος σπουδή πόνου
λήξαντος ὕπνον κανάπαυλαν ἤγαγεν.

NE. οὐκοῦν ἐπειδαν πνεῦμα τοὐκ πρώρας ανή, τότε στελοῦμεν· νῦν γαρ αντιοστατεῖ.

ΦΙ. ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν φεύγης κακά.

ΝΕ. οῦκ, ἀλλὰ κάκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.

ΦΙ. οὐκ ἔστι λησταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον, ὅταν παρῆ κλέψαι τε χάρπάσαι βία.

ΝΕ. άλλ', εὶ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἔνδοθεν λαβών

- v. 633. πάντα—πάντα δὲ] When the adj. πᾶς is repeated it is usual to connect the repetition by μὲν—δὲ. Schæfer quote Xen. Hier. vii. 1. οὶ ἄνθρωποι πάντα μὲν πόνον ὑποδύονται πάντα δὲ κίνδυνον ὑπομένουσι. In the text, the particle μὲν i omitted.
- v. 634. δθούνεκα = ὅτι, as in Æsch. Prom. 330. Soph. Elect 47. 617. 1308. &c.
- v. 636. $\omega_s \delta \rho \ell \zeta \epsilon \iota$] Hermann translates ω_s by 'as long as Buttmann by 'since.' Hermann's sense of ω_s is not supported by authority. Brunck altered $\delta \rho \ell \zeta \epsilon \iota$ into $\delta \rho \ell \zeta \eta$, a decided improvement in sense. 'That a large expanse of sea may, &c.'
- v. 638. $\eta \gamma \alpha \gamma \epsilon \nu$] 'is wont to bring.' The acrist is sometime used like a present of a thing that occurs usually. Comp. How II. π' . 689. "Os $\tau \epsilon$ καὶ ἀλκιμον ἀνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο κ κην 'Ρηϊδίως. See also Demosth. Ol. ii. 20. 27.
- ν. 639. πνεῦμα τοὐκ πρώρας] 'The head-wind.' $dν \hat{\eta} = πα$ σηται. Schol.
 - v. 640. στελουμεν] vid. not. on v. 571.
- v. 642. $o\tilde{v}\kappa$] This word, especially when followed by $d\lambda\lambda$ makes the answer of Neoptolemus very illogical. Döderlei correction old' removes this objection.
 - v. 645. χωρῶμεν ἔνδοθεν λαβών] 'Let us go after you ha

635

611

6H

ότου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' έχει.

- ΝΙ. αλλ' ἔστιν ὧν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.
- VE. τί τουθ' δ μη νεώς γε της έμης ένι;
- Φύλλον τί μοι πάρεστιν, ῷ μάλιστ' ἀεὶ
 κοιμῶ τόδ' ἔλκος, ὥστε πραΰνειν πάνυ.
- Ε. αλλ' ἔκφερ' αὐτύ. τί γαρ ἔτ' ἄλλ' ἐρας λαβεῖν;
- I. εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον παρερρύηκεν, ώς λίπω μή τω λαβεῖν.
- Ε. ή ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξ' ἃ νῦν ἔχεις;
- ΙΙ. ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ', ά βαστάζω χεροῖν. 655
- Ε. ἄρ' ἔστιν ώστε κάγγύθεν θέαν λαβεῖν,καὶ βαστάσαι με προσκύσαι θ' ώσπερ θεόν;
-)Ι. σοί γ', ω τέκνον, καὶ τοῦτο κάλλο των έμων όποῖον ἄν σοι ξυμφέρη γενήσεται.
- ΙΕ. καὶ μην έρω γε· τὸν δ' ἔρωθ' οῦτως ἔχω· 660
- ken,' i. e. χωρῶμεν ἐγω καὶ σὰ λαβών... The construction in , 369. is somewhat similar.
- v. 647. Translate: 'Well, there are things which I want, nough they do not belong to a large stock of articles:' i.e. I hall not have to spend much time in making a choice.
- v. 648. Construct: τί τοῦτο ὃ μη ἔνι (i.e. ἔνεστί σοι λαἐῖν) ἀπὸ ἐμῆς νεώς. Wakefield and Erfurdt wished to read ἔπι.
- v. 650. κοιμῶ τόδ' ἔλκος] 'I still this painful wound.' Comp. l.π'. 524. κοίμησον δ' ὀδυνάς. πραθνειν is either transitive or atransitive.
 - v. 652. τόξων. See note on v. 68.
- v. 656. ἀρ' ἔστιν, ὥστε...] This construction is to be exlained by supposing an ellipse of οὕτως before ἔστιν. 'Is so such lawful, viz. that I should...' Plat. Phæd. 103. Ε. ἔστιν ἄρα ίστε ἀξιοῦσθαι.
- v. 657. βαστάσαι] 'to handle.' ὥσπερ θεόν. Warriors of Id looked upon their arms with as much, and possibly more, spect than they paid to a divinity. Comp. Æsch. Sept. cont. Theb. 735, sq. Virg. Æn. x. 773.
- v. 660. 'ἐρῶ, in the sense of the Lat. 'cupere,' is a favorite rord of Sophocles. See v.651. and Œd. R. 601. 436. 512.' Wünd.

εί μοι θέμις, θέλοιμ' ἄν' εἰ δὲ μή, πάρες.
ΦΙ. ὅσιά τε φωνεῖς ἔστι τ', ω τέκνον, θέμις,
ὅς γ' ήλίου τόδ' εἰσορῶν ἐμοὶ φάος
μόνος δέδωκας. ὅς χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,
ὅς πατέρα πρέσβυν, ὅς φίλους, ὅς τῶν ἐμῶν 66ἰ ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὅντ' ἀνέστησας πέρα.
θάρσει. παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν καὶ δύντι δοῦναι κάξεπεύξασθαι βροτῶν ἀρετῆς ἔκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον.
εὐεργετῶν γὰρ αὐτὸς αὕτ' ἐκτησάμην. 670 οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδών τε καὶ λαβῶν φίλον.
ὅστις γὰρ εῦ δρᾶν εῦ παθῶν ἐπίσταται,
παντὸς γένοιτ' ᾶν κτήματος κρείσσων φίλος.

ΝΕ. χωροῖς ᾶν εἴσω.

ΦΙ. καὶ σέ γ' εἰσάξω. τὸ γὰρ
νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν. 675
ΧΟ. λόγφ μὲν ἐξήκουσ', ὅπωπα δ' οὐ μάλα, στρ. ά΄.
τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διὸς

- v. 661. πάρες] Anglicè, 'never mind.'
- v. 662. $5s \gamma \epsilon$ vid. not. on v. 600.
- v. 668. καὶ δόντι δοῦναι] 'and to return them.' This is courteously expressed for 'You may take them, on condition that you give them back.'
- v. 670. καὐτὸς—εὐεργετῶν] 'myself also by doing good. He received them as a present from Hercules, for lighting his funeral pyre.
- v. 671. This and the two following verses are considered spurious by the best editors, on account of their want of connection with what precedes.
- v. 674. χώροις αν. The opt. with αν is used for the imperative by Attic poets; Aristoph. Eq. 1161. Soph. El. 637. Corresponds with the Lat. use of future for imperative; on κ γε, see not. on v. 29.
 - v. 675. τὸ νοσοῦν = ή νόσος. See v. 83.
- v. 677. τὸν πελάταν λέκτρων] 'Him who wished to violate.' Πελ \hat{a} ν and similar verbs are often used 'sensu Venerec'

'Ιξίονα κατ' ἄμπυκα δη δρομάδα δέσμιον ώς ἔβαλ' ο παγκρατης Κρόνου παῖς 680 ἄλλον δ' οὕτιν' ἔγωγ' οἶδα κλύων οὐδ' ἐσίδον μοίρα τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα θνατών, δς οὕτ' ἔρξας τίν' οὕτε νοσφίσας,

αλλ' ἴσος ἐν ἴσοις ἀνήρ,

685

ώλλυθ' ώδ' αναξίως.

τόδε θαῦμ' ἔχει με,

πως ποτε, πως ποτ' αμφιπλήκτων ροθίων μόνος κλύων,

πως ἄρα πανδάκρυτον οὕτω βιοταν κατέσχεν. 690 τν' αὐτος ἢν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν, ἀντ. α΄. οὐδέ τιν' ἐγχώρων κακογείτονα,

- v. 679. Translate: 'How the son of Cronos threw him thained (i.e. chained him) on the whirling wheel.'
 - ν. 682. τοῦδε=τῆς τοῦδε μοίρας.
- v. 684. ∂s $\partial \sigma'$ $\partial \rho \xi \alpha s$ $\tau \iota \nu'$, &c.] 'Neither having done anything (i. e. any ill) to any one, nor having defrauded any one.' The English phrase 'to do something to a person' sometimes uplies harm, as the Greek $\partial \rho \partial \epsilon \nu$, $\pi o \iota \epsilon \hat{\iota} \nu$, $\partial \rho \hat{\alpha} \nu$, $\tau \iota \nu \dot{\alpha}$ $\tau \iota$. So is in German, 'jemandem etwas thun.' It is to be observed that the omission of $\tau \iota$, as in the text, is unusual.
- v. 685. loos elv loois] Matthiä reads ev for elv. Transate: 'Just among just men.'
- v. 686. αλλυθ'] 'was being destroyed,' i. e. till rescued by s. Erfurdt and Wünder alter the text to make it correspond with the metre of the antistrophe.
- v. 687. τόδε θαῦμά μ' ἔχει] The phrase θαῦμά μ' ἔχει is sed instead of θαυμάζω, and followed by the acc. accordingly. comp. Œd. Col. 583. τὰ δ' ἐν μέσω λῆστιν ἴσχεις. Eur. Or. 175. ἐν μὲν πρῶτα σοὶ μομφὴν ἔχω, for εν μέμφομαι.
- v. 691. $l\nu$ αὐτὸς ην πρόσουρος] 'where he alone was neighbur (to himself).' Πρόσουρος is the Ionic form of πρόσορος. omp. απουρος, 'distant,' Œd. R. 189. and τηλουρὸς; ξύνουρος, ssociate,' Æsch. Ag. 504. βάσιν = 'power of walking.'
- ν. 693. κακογείτονα] 'neighbour of ills,' i.e. near him in his Hiction.

παρ' ῷ στόνον ἀντίτυπον βαρυβμῶτ' ἀποκλανσειεν αίματηρόν 695 οὐδ' δς τὰν θερμοτάταν αίμάδα κηκιομέναν έλκέων

ένθήρου ποδός ήπίσισι φύλλοις κατευνάσειεν, εΐ τιν εμπέσοι, φυρβάδος έκ γαίας έλειν είρπε γαρ άλλοτ άλλα,

τότ' αν είλυόμενος,

παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας, ὅθεν εὐμάρει ὑπάρχοι, πόρον, ἀνίκ' ἐξανίη δακέθυμος ἄτα. 705οὐ φορβὰν ἰερᾶς γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων στρ. β .

v. 694. παρ' - αἰματηρόν] 'Near whom he might utter in weeping an echoing sound of lamentation caused by the severe and bloody gnawings of his disease.' Thus the passage in the text must be translated, but it appears very corrupt.

v. 696. alμάδα κηκιομέναν, &c.] 'The gushing hemorrhage of the wounds of his unsightly foot.' Ένθήρου = 'grown unsightly by long want of care.' Comp. Æsch. Ag. 571. ἔνθηρου τρίχω and the similar use of ἄγριος: ως ήγριωσαι διὰ μακρᾶς ἀλουσίας. Eur. Orest. 220; ib. 381. Soph. Phil. 226. Livy has 'efferata corpora.'

v. 699. el $\tau \iota \nu$ è $\mu \pi \acute{e} \sigma \iota \iota$, &c.] The reading $\tau \iota \iota$ for $\tau \iota \nu$ cannot be reconciled with the sense of the passage. The correction is Brunck's. 'If any $(\tau \iota \nu a \text{ sc. } \phi \iota \lambda \lambda a)$ were to fall so that be might take them from the nourishing earth.'

v. 701, sqq. Translate: 'For he was wont, whenever the crue fatal disease $(\tilde{a}\tau a)$ should relax, to go, like a child without his nurse, crawling on his way, now in one direction, now in another from wherever there might result an easiness, i.e. a relief for his malady.' On $\epsilon l \rho \pi \epsilon \nu$ and $\epsilon \nu$ see v. 290, sqq. Join $\epsilon l \rho \pi \epsilon \nu$ and $\epsilon \nu$ and $\epsilon \nu$ has a relief for his malady.' On $\epsilon l \rho \pi \epsilon \nu$ and $\epsilon \nu$ see v. 290, sqq. Join $\epsilon l \rho \pi \epsilon \nu$ and $\epsilon \nu$ has a relief for $\epsilon \nu$ his malady.' Winder reads $\epsilon \nu$ has a relief for $\epsilon \nu$ has a relief

v. 708. οὐ φορβὰν,&c.] 'Not receiving as food the seed of the sacred earth or anything else, &c.' ἄλλων is the partitive gent tive. II. ι'. 214. πάσσε δ' ἀλὸν θείοιο; 'some salt.' Thucyd. i 56. τῆς γῆς ἔτεμον, 'a part of the country.' The French idion is somewhat similar.

αίρων, των νεμόμεσθ΄ ανέρες αλφησταί, πλην έξ ωκυβόλων είποτε τόξων 710 πτανοις ιοις ανύσειε γαστρί φορβάν. ω μελέα ψυχα, δς μηδ΄ οινοχύτου πώματος ήσθη δεκέτει χρόνω, λεύσσων δ΄ δπου γνοίη στατον εις ύδωρ, 716 αεί προσενώμα. νυν δ΄ ανδρων αγαθων παιδος ύπαντήσας,

νῦν δ ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδος ὑπαντήσας, εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων 720 ὅς νιν ποντοπόρφ δούρατι, πλήθει

- v. 709. τῶν νεμόμεσθ'] 'On which we inventive men feed.' ἐνερες ἀλφησταὶ is a Homeric phrase, and applied to men as expressing their superiority over the brutes. Comp. Blomf. Æsch. Sept. c. Theb. 768.
- v. 710. & denotes the 'means whereby,' as in v. 91; literally 'the resource from which.'
- v. 712. ψυχα, ös] The masculine article is used because of the idea contained in ψυχα, which refers to Philoctetes. This figure is called by grammarians σχημα πρὸς τὸ σημαινόμενου. δεκέτει χρόνω, 'for a period of ten years.' Comp. Eur. Elect. 1157. δεκέτεσιν σποραίσιν.
- v. 716. $\lambda\epsilon\dot{\nu}\sigma\sigma\omega\nu$ $\delta'-\pi\rho\sigma\sigma\epsilon\nu\dot{\omega}\mu\alpha$] 'But he used always to approach standing water, wherever he knew of any, looking into it.' Wünder says that $\lambda\epsilon\dot{\nu}\sigma\sigma\omega\nu$ means 'looking into it in self-gratulation, as others do into wine.' The sentence is rendered very difficult by the use of $\pi\rho\sigma\sigma\epsilon\nu\dot{\omega}\mu\alpha$, on which editors do not agree.
- v. 719. ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδός] i.e. Neoptolemus. ὑπανταν is generally constructed with the dative. It here takes the case of the simple verb.
- v. 720. ἀνύσει] 'he shall quickly become.' This sense of ἀνύειν is derived from the signification 'to make one's way to a place.' ἐκ κείνων = ἐξ ἐκείνων κακῶν, 'after those calamities.'
- v. 721. δούρατι] 'in a ship.' Comp. Æsch. Pers. 411. Eur. Hel. 1611. Hor. Od. i. 1. 'trabe Cypria.'
- πλήθει πολλών μῆνων] The construction is the same as in χρόνω τοσώδε, v. 598.

πολλών μηνών, πατρώαν ἄγει προς αὐλαν Μηλιάδων νυμφαν, 725

Σπερχειοῦ τε παρ' ὅχθαις, εν' ὁ χάλκασπις ἀνήρ θεοῖς

πλάθει πασιν, θείφ πυρί παμφαής, Οΐτας ύπερ όχθων.

NE. ἔρπ', εἰ θέλεις. τί δή ποθ' ὧδ' έξ οὐδενὸς 730 λόγου σιωπᾶς κἀπόπληκτος ὧδ' ἔχει;

ФІ. а а, а а.

ΝΕ. τί ἔστιν:

ΦΙ. οὐδὲν δεινόν. ἀλλ' ἴθ', ω τέκνον.

ΝΕ. μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστώσης νόσου;

ΦΙ. οὐ δῆτ' ἔγωγ' ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ. 75ίω θεοί.

ΝΕ. τί τους θεους ούτως αναστένων βορς;

ΦΙ. σωτήρας αὐτοὺς ἡπίους θ' ἡμῖν μολεῖν. ά ά, ά ά.

ΝΕ. τί ποτε πέπουθας; οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ὧδ' ἔσει 740

v. 725. Μηλιάδων] περί την Τραχινα γάρ οἱ Μηλιείς. Schol.

v. 726. χάλκασπις ἀνηρ] Hercules: so called, says Hermann, not because of any particular connexion with a brazen shield, but merely in a general sense; the adj. meaning 'war-like.'

v. 727. $\pi\lambda\dot{a}\theta\epsilon\iota$] The present is used for the past tense $\theta\epsilon\dot{\iota}\omega$, because the burning of Hercules' body was the immediate step to his defication.

v. 730, sq. ἐξ οὐδενὸς λόγου] 'for no reason.' Comp. ἐκ σμικροῦ λόγου, Œd. C. 620, and see v. 443.

v. 735. κουφίζειν is used as a neuter verb, in which sense it is almost peculiar to writers on medicine.

v. 737. This verse is unmusical by the absence of eithe casura. The expression lω θεοὶ is used 'extra metrum.' A correction has been made by some editors: ω θεοἱ. τἱ τοὺ θεοὺς ἀναστένων καλεῖς;

σιγηλός; έν κακῷ δέ τῷ φαίνει κυρῶν. ΦΙ. απόλωλα, τέκνον, κου δυνήσομαι κακον κρύψαι παρ' ύμιν, άτταται διέρχεται, διέρχεται. δύστηνος, ω τάλας εγώ. απόλωλα, τέκνον βρύκομαι, τέκνον παπαί, 745 άπαππαπαί, παπαππαπαπαπαπαπαί. προς θεών, πρόχειρον εί τί σοι, τέκνον, πάρα ξίφος χεροίν, πάταξον είς ἄκρον πόδα. απάμησον ως τάχιστα μη φείση βίου. ίθ ω παί.

750

ΝΕ. τί δ' έστιν ούτω νεοχμον έξαίφνης, ότου τοσήνδ' ιυγήν και στόνον σαυτού ποιείς;

ΦΙ. οἶσθ', ω τέκνον;

τί δ' ἔστιν; NE.

ΦI. olof, $\vec{\omega}$ $\pi \alpha \hat{i}$;

NE. τί σοί;

ούκ οίδα.

πώς οὐκ οἶσθα; παππαπαπαπαιί. ΦΙ.

ΝΕ. δεινόν γε τουπίσαγμα τοῦ νοσήματος. 755

ΦΙ. δεινον γαρ οὐδε ρητόν άλλ' οἴκτειρέ με.

ν. 743. διέρχεται] Supply ή νόσος.

v. 745. βρύκομαι] Vulgo βρύχομαι. Hermann says that $\beta \rho \dot{\nu} \chi \epsilon \iota \nu = \text{frendere}; \ \beta \rho \dot{\nu} \kappa \epsilon \iota \nu = \text{mandere}.$

 \mathbf{v} . 749. \mathbf{a} π \mathbf{a} μησον = κόψον, θέρισον. Schol. Comp. $\mathbf{\gamma}$ λ $\hat{\mathbf{\omega}}$ σσαν θερίσας, Soph. Aj. 238. Demeteret ferro, Hor. Serm. i. 2. 46.

v. 751. öτου-ποιείς] 'On account of which you utter so great lamentations of your lot.' "Orov the genitive of 'the . thing,' and σαυτοῦ the gen. of 'the person,' both follow στόνον and luγήν. With στόνον σαυτοῦ Buttmann compares ὄνειδος **σαυτοῦ** in **v. 968**.

v. 753. The punctuation is thus corrected by Döderlein.

ν. 755. τοὐπίσαγμα = ή ἐπείσοδος. Schol.

v. 756. $\delta \epsilon i \nu \delta \nu \gamma \alpha \rho$] $\gamma \alpha \rho =$ yes.' Comp. Soph. Antig. 639. Ουτω γάρ, ω παῖ, &c.

760.

ΝΕ. τί δητα δράσω;

ΦΙ. μή με ταρβήσας προδώς.

ηκει γαρ αυτη δια χρόνου πλάνοις ισως
ως έξεπλήσθη.

NE. ἰωὶ ἰωὶ δύστηνε σύ δύστηνε δητα διαὶ πόνων πάντων φανείς. βούλει λάβωμαι δητα καὶ θίγω τί σου;

ΦΙ. μη δητα τοῦτό γ' ἀλλά μοι τὰ τόξ' έλων τάδ', ώσπερ ήτου μ' ἀρτίως, εως ἀνη τὸ πημα τοῦτο της νόσου τὸ νῦν παρον, 765 σωζ΄ αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν ῦπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξήκη τόδε· κοὐκ ἔστι ληξαι πρότερον ἀλλ' ἐᾶν χρεων ἕκηλον εὕδειν. ἢν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ μόλωσ' ἐκεῖνοι, πρὸς θεων, ἐφίεμαι 770 ἐκόντα μήτ' ἄκοντα, μηδέ τῳ τέχνη

v. 757. μη—με προδώς] 'do not desert me.' Soph. Aj. 588. μη προδούς ήμας γένη.

v. 758. αὕτη] scil. ἡ νόσος; which is to be supplied from τοῦ νοσήματος, v. 755. διὰ χρόνου ἴσως = 'periodically.' After ἐξεπλήσθη, supply πλάνοις again. Böthe reads ἴσοις.

v. 760. The vocative is used instead of the nominative by attraction. Eurip. Troad. 1221 sq. $\sigma\dot{\nu}$ τ' , $\vec{\omega}$ $\pi\sigma\tau'$ $\sigma\bar{\nu}\sigma\alpha$ $\kappa\alpha\lambda\lambda\dot{\nu}\iota\kappa\epsilon$ $\mu\nu\rho\dot{\nu}\omega\nu$ $\mu\eta\tau\epsilon\rho$ $\tau\rho\sigma\pi\alpha\dot{\nu}\omega\nu$. Theorr. Id. xvi. 66. $\Delta\eta\tau\alpha=$ 'indeed.' Comp. Soph. El. 1164. ω s μ ' $d\pi\omega\lambda\epsilon\sigma\alpha$ s 'A $\pi\omega\lambda\epsilon\sigma\alpha$ s $\delta\eta\tau'$...

v. 762. βούλει λάβωμαι, &c.] 'Vin' te attingam?' &c. 'Do you wish me to take hold of you?' Comp. Eur. Phæn. 734. βούλει τράπωμαι δηθ' όδοὺς ἄλλας τινάς; Plat. Phæd. 95. Ε. εἶ τέ τι βούλει προσθης η ἀφέλης.

v. 767. δταν—τόδε] 'When this evil shall come to an end.'

v. 768. κοὐκ ἔστι, &c.] 'and it is not possible that I should cease from suffering before.'

v. 771. The custom of omitting the first of two or more negatives belongs to the poets and to the language of Herodotus. Aristoph. Avv. 694. $\gamma \hat{\eta}$ o' o'o' a'\hat{\gamma} o'o'\do' o'\rho avds \eta\rho. Herod. iv. 28.

κείνοις μεθείναι ταῦτα, μη σαυτόν θ' ἄμα κἄμ', ὅντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένη.

ΝΕ. θάρσει προνοίας γ' οῦνεκ'. οὐ δοθήσεται πλην σοί τε κάμοί ξὺν τύχη δὲ πρόσφερε. 775

ΦΙ. ίδου δέχου, παι τον φθόνον δε πρόσκυσον, μή σοι γενέσθαι πολύπον αυτά, μηδ όπως έμοι τε και τῷ πρόσθ έμου κεκτημένω.

ΝΕ. ε θεοί, γένοιτο ταῦτα νῷν γένοιτο δὲ πλοῦς οὕριός τε κεὖσταλης ὅποι ποτὲ 780 θεὸς δικαιοῖ χώ στόλος πορσύνεται.

ΦΙ. ἀλλὰ δέδοικ, ώ παῖ, μή μ' ἀτελης εὐχή στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα, καί τι προσδοκώ νέον. παπαῖ, φεῦ.

785

παπαῖ μάλ', δ πους, οἶά μ' ἐργάσει κακά. προσέρπει,

προσέρχεται τόδ' έγγύς. οίμοι μοι τάλας.

v. 773. κτείνας γένη] A periphrasis for the finite verb. Comp. Soph. Aj. 588. μη προδούς ήμας γένη. The use of έχειν with participle is similar.

v. 774. προνοίας οὕνεκ'] 'As far as care is concerned.' Observe the ambiguity in the words: Neoptolemus does not promise to give the bow back. See Soph. Œd. C. 22. χρόνου μὲν οὕνεκ'.

v. 775. ξὺν τύχη = Lat. 'Quod bene vertat.'

v. 776. του Φθόνου πρόσκυσου] 'Reverence Envy.' Φθόνος was supposed to be a divine power which afflicted men who had been blessed with more than the common share of good. Eur. Or. 963. φθόνος τις είλε θεόθεν. Iph. Aul. 1097: and the story of Polycrates.

v. 777. μηδ' δπως] 'nor like they were.'

ν. 782. μή μ' ἀτελης εὐχη = μη εὐχη ἀτελης μοι γένηται. Wünder thinks that a senarius is required, and reads δέδοικα δ', $\vec{\omega}$ παῖ, μη ἀτελης εὐχη τύχη...

έχετε το πράγμα· μη φύγητε μηδαμή. άτταται.

790

ω ξένε Κεφαλλήν, είθε σου διαμπερές στέρνων έχοιτ' άλγησις ήδε. φεῦ, παπαῖ. παπαῖ μάλ' αὖθις. ω διπλοῖ στρατηλάται, 'Αγάμεμνον, ω Μενέλαε, πῶς ᾶν ἀντ' ἐμοῦ τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον; 795 ω μοί μοι.

ω θάνατε, θάνατε, πως αξί καλούμενος ούτω κατ' ήμαρ ού δύνα μολείν ποτε; ω τέκνον, ω γενναίον, άλλα συλλαβών τω Λημνίω τωβ άνακαλουμένω πυρί ξμπρησον, ω γενναίε κάγω τοι ποτέ

800

- v. 789. $\tilde{\epsilon}\chi\epsilon\tau\epsilon$ $\tau\delta$ $\pi\rho\tilde{a}\gamma\mu a$] 'You understand the whole business:' by which he means that his attempts to conceal his condition are now ineffectual.
- v. 792. ἔχοιτο διαμπερὲς] 'cleave firmly to.' Verbs signifying 'to take hold of,' ἔχομαι, λαμβάνομαι, δράττομαι, &c. govern a genitive.
- v. 794. $\pi \hat{\omega} \circ \hat{d} \nu$ (= Oh that ...!), is a phrase much used by Euripides: with Sophocles it is more rarely found. Buttm. quotes Œd. R. 765. Elect. 664. Aj. 388.
- v. 795. $\tau \rho \epsilon \phi \omega$ is constantly used for $\epsilon \chi \omega$ by Sophocles, e. g. Œd. R. 356. 374.
 - v. 797. Join del $\kappa \alpha \tau'$ $\tilde{\eta} \mu \alpha \rho$, as in Œd. C. 682.
- v. 798. δύνα] The reading δύνη was altered by Porson into δύνα, this latter being the Attic form. Elmsley contends that δύναι, ἐπίσται, &c. should be adopted in analogy with Tragic second person sing. of verbs in -ομαι.
- v. 799. $\vec{\omega}$ τέκνον, $\vec{\omega}$ γενναῖον] This forcible repetition of $\vec{\omega}$ is found also in Eur. Troad. 1088. $\vec{\omega}$ φίλος, $\vec{\omega}$ πόσι μοι.
- v. 880. $\tau \bar{\varphi} \Lambda \eta \mu \nu i \bar{\varphi} \pi \nu \rho i$] 'With this Lemnian fire the subject of my invocations.' The 'Lemnian fire' spoken of is the volcano Moschylus, which Philoctetes may be supposed to have called upon to put an end to his sufferings. Comp. $\theta \dot{a} \nu a \tau o \kappa a \lambda o \dot{\nu} \mu \epsilon \nu o s$, v. 797.
 - v. 801. κάγώ τοι] 'I too, as you know.' This sentence re-

τον του Διος παίδ' αντί τωνδε των δπλων, α νυν συ σωζεις, τουτ' επηξίωσα δραν. τί φής, παι;

τί φής; τί σιγάς; ποῦ ποτ' ών, τέκνον, κυρεῖς; 805

ΝΕ. άλγω πάλαι δη τάπι σοι στένων κακά.

'ΦΙ. ἀλλ', ω τέκνον, καὶ θάρσος ἴσχ' ως ήδε μοι ὀξεῖα φοιτὰ καὶ ταχεῖ ἀπέρχεται. ἀλλ' ἀντιάζω, μή με καταλίπης μόνον.

ΝΕ. θάρσει, μενούμεν.

810

ФІ.

ή μενείς;

ΝΕ. σαφως φρόνει.

ΦΙ. οὐ μήν σ' ενορκόν γ' άξιῶ θέσθαι, τέκνον.

ΝΕ. ως ου θέμις γ' εμούστι σου μολείν άτερ.

ΦΙ. ἔμβαλλε χειρος πίστιν.

NE.

έμβάλλω μενείν.

ΦΙ. ἐκεῖσε νῦν μ', ἐκεῖσε

fers to the service done to Hercules in the lighting of his pyre by Philoctetes.

- v. 805. $\pi \sigma \hat{v}$ $\pi \sigma \tau'$ $\hat{\omega} \nu \kappa \nu \rho \epsilon \hat{i} s$] 'In what state of mind are you?' Comp. El. 922. $\sigma \hat{\nu} \kappa \sigma \hat{i} \sigma \theta'$ $\tilde{\sigma} \pi \sigma \iota \gamma \tilde{\nu} \tilde{\sigma} \sigma \iota \gamma \nu \tilde{\omega} \mu \eta s$ $\phi \hat{\epsilon} \rho \epsilon \iota$, and note on v. 896.
 - v. 807. ηδε, scil. η νόσος.
- v. 808. ὀξεῖα and ταχεῖα are used for ὀξέως and ταχέως. Comp. v. 1080.
- v. 812. ω_s] This prefix to an assertion supposes an ellipse assenting to what the last speaker has said: '(No) for ...' $\Gamma a \rho$ is frequently employed in a similar way. Comp. 756. ' $E\mu o i$ ' $\sigma \tau \iota$, Hermann $\epsilon \mu o \bar{\nu} \sigma \tau \iota$.
- v. 813. $\chi \epsilon \iota \rho \delta s \pi i \sigma \tau \iota \nu$] Porson (Med. 21) remarks that $\pi i \sigma \tau \iota s$ is the pledging of faith by the hand: $\delta \rho \kappa o s$ that by a verbal oath: and $\beta \omega \mu \delta s$ that by a sacrificial victim.
- v. 814. The words of Philoctetes from ἐκεῖσε to ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾱͅ are influenced by the extreme pain of his wound. Before ἐκεῖσε supply some such word as κόμιζε. 'Āνω was unintelligible to Neoptolemus, and it is not strange that it should be so to us.' Wünder.

NE.

ποι λέγεις;

Φſ.

ăvu

ΝΕ, τί παραφρονείς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον;

ΦΙ. μέθες, μέθες με.

815

820

NE.

ποῖ μεθώ;

ΦI.

μέθες ποτέ.

ΝΕ. οῦ φημ' ἐάσειν.

ΦΙ. ἀπό μ' όλεις, ἢν προσθίγης.

ΝΕ. καὶ δη μεθίημ', εί τι δη πλέον φρονείς.

ΦΙ. ω γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω.

το γαρ κακον τόδ' οὐκ ἔτ' ὀρθοῦσθαί μ' έᾳ.

ΝΕ. τον ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου ἔξειν. κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε. ίδρως γέ τοί νιν πᾶν καταστάζει δέμας,

μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδος αίμορραγής φλέψ. άλλ' ἐάσωμεν, φίλοι,

έκηλον αὐτον, ώς ᾶν εἰς ὕπνον πέση.

ΧΟ. Ύπν οδύνας άδαης, Ύπνε δ' άλγέων, εὐαης ημιν έλθοις,

εὐαίων, εὐαίων ὧναξ.

ομμασι δ' αντέχοις

830

825

v. 815. τον ἄνω κύκλον] 'The heaven above.'

v. 818. εἶ τι πλέον φρονεῖς] 'If you are more in your senses than you were before.'

v. 819. ὅπως ἔχω] 'at once.' Thucyd. iii. 30. ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν els Μυτιλήνην ὥσπερ ἔχομεν.

v. 821. οὐ μακροῦ χρόνου] 'Within a short time.' Plato, Legg. ii. p. 915. B. τριάκοντα ήμερῶν ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀπίτω ('within thirty days.')

v. 822. See note on 782.

v. 823. On the construction of the two accusatives after καταστάζει, see Matthiä, Gram. 421. Obs. 5. More properly καταστάζειν should be followed by the genitive; but comp. Eur Suppl. 583. στόμα Άφρῷ καταστάζοντα.

v. 830. δμμασι—αίγλαν] 'Mayest thou hold in front of his

τάνδ' αἴγλαν, ἃ τέταται τανῦν
ἔθι, ἴθι μοι παιών. Ε΄
ω τέκνον, ὅρα ποῦ στάσει,
ποῖ δὲ βάσει, πῶς δέ μοι
τἀντεῦθεν φροντίδος. ὁρᾶς ἤδη. 835
πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν;
καιρός τοι πάντων γνώμαν ἴσχων
πολῦ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται.

NE. ἀλλ' ὅδε μεν κλύει οὐδέν ἐγω δ' ὁρω, οῦνεκα θήραν τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλέοντες. τοῦδε γαρ ὁ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν. κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελη σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὅνειδος.

ΧΟ. άλλα, τέκνον, τάδε μεν θεος όψεται ων δ' αν αμείβη μ' αθθις, βαιάν μοι, βαιαν, ω τέκνον, πέμπε λόγων φήμαν ως πάντων εν νόσω εθδρακής

845

eyes this band which is stretched (over them) now.' i.e. 'I pray thee keep the eyes of Philoctetes veiled in sleep.' Άμπίσχοις, the suggestion of more than one editor for ἀντίσχοις, would be an improvement.

- v. 834. πως δέ μοι τάντεύθεν φροντίδος] 'What are your subsequent plans?' This passage appears to be corrupt.
- v. 836. Construct: πρὸς τί μενοῦμεν (ὅστε αὐτὸ) πράσσειν. The sense of the words which follow is 'Opportunity, the best adviser in all matters, gains great advantage when quickly seized.'
- v. 841. This verse refers to the oracle which said that Troy would not be taken if Philoctetes were not present.
- v. 842. ἀτελη σὺν ψεύδεσιν] 'A business incomplete as well as backed by falsehood.'
 - v. 843. Construct : φάμαν λόγων, ων (for οῦς) αν άμείβη...
- v. 847. πάντων ἐν νόσω, &c.] 'The uneasy sleep of all during disease is quick to perceive.' Compare Æsch. Pers. 387. εὐφεγγης ἰδεῖν.

υπνος ἄυπνος λεύσσειν.

αλλ' ὅτι δύνα μάκιστον,

κεῖνό μοι, κεῖνο λάθρα

εξιδοῦ, ὅ τι πράξεις.

οἶσθα γὰρ ὃν αὐδωμαι,

εἰ ταὐτὸν τούτω γνώμαν ἴσχεις,

μάλα τοι ἄπορα πυκινοῖς πάθη.

ΧΟ. οὖρός τοι, τέκνον, οὖρος

ἀνηρ δὶ ἀνόμματος, οὖδὶ ἔγων ἀρωγ

ανήρ δ΄ ανόμματος, οὐδ΄ ἔχων αρωγαν, ἐκτέταται νύχιος, αλεής ὕπνος ἐσθλος, οὐ χερος, οὐ ποδος, οὕ τινος ἄρχων αλλ΄ ὡς τίς τ΄ Αΐδα παρακείμενος ὁρᾶ. βλέπ΄ εἰ καίρια φθέγγει το δ΄ άλώσιμον ἐμᾶ φροντίδι, παῖ,

v. 849. ἀλλ' ὅτι—πράξεις] Const. ἀλλ' ἐξιδοῦ κεῖνο, ὅ τι πράξεις, λάθρα ὅτι μάκιστον (i. e. μέγιστον) δύνα (πρᾶξαι): 'Consider (how to perform) what you are going to do with secrecy to the utmost of your power.' These words seem to refer to some arrangement which had been entered into by Neoptolemus and his crew for the completion of their plot.

v. 852. Construct: εἰ ταὐτὸν (=τὸ αὐτὸ) τούτῳ, οἶσθ' ὁν αὐδῶμαι, γνώμαν ἴσχεις, μάλα, &c. 'If you hold the same opinion with this man (Ulysses), you know whom I mean, there will certainly result calamities from which (even) clever people could not escape.' i. e. 'I plainly see that Philoctetes has no chance of escape if you agree in carrying out Ulysses' plans. γνώμαν ἴσχεις = γιγνώσκεις, hence the acc. ταὐτὸν. Comp. Soph. Œd. Col. 223. δέος ἴσχετε μηδὲν ὅσ' αὐδῶ.

v. 861. ἀλλ' ὥς τίς τ', &c.] The τ' was inserted for the sake of the metre by Dindorf, according to the Epic usage Apoll. Rhod. ἀλλ' ὥς τίς τ' ἐν ὄρεσσι πελώριος ὕψοθι πεύκη

 $\beta\lambda\epsilon\pi$ ' ϵl — $\phi\theta\epsilon\gamma\gamma\epsilon\iota$] These words seem to defy all attempts a explanation. That they are corrupt, it is evident by the metre

v. 863. τὸ δ' ἀλώσιμον, &c.] 'But as far as can be graspe by my mind.' The Schol. explains ὁ μη φοβῶν as if it wer

850

855

860

1

πόνος ό μη φοβών κράτιστος.

ΝΕ. σιγαν κελεύω, μηδ' ἀφεστάναι φρενών. 865 κινεί γαρ άνηρ όμμα κανάγει κάρα.

ΦΙ. ὡ φέγγος ὕπνου διάδοχον, τό τ' ἐλπίδων ΄
ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.

οὐ γάρ ποτ', ὡ παῖ, τοῦτ' ἄν ἐξηύχησ' ἐγω,

τλῆναί σ' ἐλεινῶς ὧδε τάμὰ πήματα 870

μεῖναι παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.

οὕκουν ᾿Ατοεῖδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρως

ούκουν 'Ατρείδαι τουτ' ετλησαν εύφόρως ούτως ενεγκείν, άγαθοί στρατηλάται.

άλλ' εὐγενης γὰρ ή φύσις κάξ εὐγενῶν, ῶ τέκνον, ή ση, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ 875 ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων. καὶ νῦν ἐπειδη τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα δη, τέκνον,

σύ μ' αὐτὸς άρον, σύ με κατάστησον, τέκνον,

φοβούμενος: which sense cannot be admitted. Rather, 'which rauses no fear;' i.e. 'if we can perform our business without frightening Philoctetes, it is our best course.'

- v. 865. ἀφεστάναι φρενῶν] 'Το be disturbed.' Ἐξέστην φρενῶν, Eur. Or. 1021. Comp. also ἔνδον γενοῦ (sc. φρενῶν), Esch. Prom. v.
- v. 867. $\tau \acute{o} \tau \acute{e} \lambda \pi i \delta \omega \nu$, &c.] 'And the incredible preservation of my hopes on the part of these strangers.'
- v. 869. ἐξηύχησα] 'confidently expected.' Comp. Æsch. Prom. 710, and Blomf. Gloss.
- v. 870. τληναί σε] 'That you would prevail upon yourself.' Μεῖναι = ὑπομεῖναι. Schol.
- v. 873. ἀγαθοί στρατηλάται] 'Those excellent captains.' Bonus is also thus used ironically. 'O furum optime &c.' Carull. xxxi. 1.
- v. 874. εὐγενης κάξ εὐγενών] See v. 384. On ἀλλά γάρ ee not. v. 81.
- v. 875. ἐν εὐχερεῖ ἔθου] See on v. 478. γέμων, 'though auseating.'

ϊν, ηνίκ' ᾶν κόπος μ' απαλλάξη ποτέ, ορμώμεθ' ές ναθν μηδ' έπίσχωμεν το πλείν.

88

890

895

ΝΕ. άλλ' ήδομαι μέν σ' εἰσιδών παρ' έλπίδα ανώδυνον βλέποντα καμπνέοντ' έτι ώς οὐκ ἔτ' ὅντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου προς τας παρούσας ξυμφορας έφαίνετο. 88 νῦν δ' αἶρε σαυτόν εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον, οϊσυυσί σ' οΐδε τοῦ πόνου γαρ οὐκ ὅκνος, επείπερ ούτως σοί τ' έδοξ' έμοί τε δραν.

ΦΙ. αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ, καί μ' ἔπαιρ', ὥσπερ νοεῖς. τούτους δ' έασον, μη βαρυνθώσιν κακή όσμη προ του δέοντος ούπι νηι γαρ άλις πόνος τούτοισι συνναίειν έμοί.

ΝΕ. έσται τάδ' άλλ' ίστω τε καὐτὸς ἀντέχου.

ΦΙ. θάρσει. τό τοι σύνηθες όρθώσει μ' έθος.

ΝΕ. παπαῖ τί δητ' ᾶν δρφμ' έγω τοὐνθένδε γε;

v. 882. ηδομαί σ' εἰσιδών] Verbs expressing a feeling of emotion of the mind are constructed with a participle instead of an infin. Comp. 671. 1021.

v. 883. βλέποντα] 'alive.'

v. 884. ως οὐκέτ', &c.] 'For the symptoms which you shewed, when considered with reference to your present unfortunate state were very like (¿φαίνετο) those of one who is no more.'

v. 889. alvω τάδ'] These words courteously decline the service offered in v. 887 (οἶσουσι, &c.). Ἐπαινῶ, ἔχει πάνι καλώς, ἔχει κάλλιστα, &c. are similarly used.

v. 891. πρό τοῦ δέοντος] 'before it be absolutely necessary. Comp. Eur. Med. 1288. ἐν δέοντι γάρ. Orest. 206. Similar $\tau \delta \nu \sigma \sigma \sigma \tilde{\nu} \nu = \eta \nu \delta \sigma \sigma s$, Phil. 675. $\tau \delta \pi \sigma \theta \sigma \tilde{\nu} \nu$, Trach. 196.

v. 892. συνναίειν έμοί] These words are in apposition with ό έπι νηί πόνος.

v. 893. $l\sigma\tau\omega = l\sigma\tau\alpha\sigma\sigma$.

v. 895. τοὐνθένδε] 'after that.' τί δῆτ' ἀν. So Schäfer fo τί δητα.

- ΦΙ. τί δ' ἔστιν, ω παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγω;
- ΝΕ. ούκ οίδ' δποι χρη τάπορον τρέπειν έπος.
- ΦΙ. ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; μη λέγ, ο τέκνον, τάδε.
- ΝΕ. ἀλλ' ἐνθάδ' ήδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρώ.
- ΦΙ. οὐ δή σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος 900
- επεισεν ώστε μή μ' άγειν ναύτην έτι;
- ΝΕ. ἄπαντα δυσχέρεια, την αύτοῦ φύσιν όταν λιπών τις δρά τὰ μη προσεικότα.
- ΦΙ. ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ φυτεύσαντος σύ γε δράς οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλον ἄνδρ' ἐπωφελών. 905
- ΝΕ. αίσχρος φανούμαι τουτ' ανιώμαι πάλαι.
- ΦΙ. οῦκουν ἐν οῖς γε δρậς ἐν οῖς δ' αὐδậς ὀκνῶ.
- ΝΕ. ω Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθώ κακὸς, κρύπτων θ' α μη δεῖ καὶ λέγων αἴσχιστ' ἐπῶν;
- ΦΙ. ανήρ όδ', εἰ μη 'γω κακὸς γνώμην ἔφυν, 910 προδούς μ' ἔοικε κακλιπών τον πλοῦν στελεῖν.
- ΝΕ. λιπών μεν ούκ έγωγε λυπηρώς δε μή πέμπων σε μαλλου, τοῦτ ἀνιώμαι πάλαι.
- v. 896. $\pi o \bar{\imath}$ $\pi o \tau$ è $\xi \epsilon \beta \eta s$ $\lambda \delta \gamma \phi$] 'Whither have you wandered in your speech?' 'E $\xi \epsilon \beta \eta s$ refers to a mental movement. See note on v. 865.
- v. 899. $\vec{a}\lambda\lambda' \dot{\epsilon}\nu\theta \dot{a}\delta' \kappa\nu\rho\hat{\omega}$] Refer these words to $\mu\dot{\eta}\lambda\dot{\epsilon}\gamma\epsilon$. 'But I am so far gone in this unpleasant feeling (that I cannot be silent).' The genitive follows the adv. of place.
- ν. 902. ἄπαντα δυσχέρεια] Comp. Aristoph. Ran. 21. οὐχ ἔβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλή τρυφή.
- v. 904. ἔξω τοῦ φυτεύσαντος] 'Foreign to the character of your father.' Comp. ἐκτὸς φροντίδων, Antig. 330.
- v. 908. $\lambda\eta\phi\theta\hat{\omega}$] Conjunctive deliberative, as is $\delta\rho\acute{a}\sigma\omega$: 'Am I to be discovered?' $\delta\epsilon\acute{v}\tau\epsilon\rho\sigma\nu$ refers to the crime of getting possession of Philoctetes' person by treachery: the first crime consisting in his having got possession of the arms by the same means.
- v. 912. οὐκ ἔγωγε] sc. ἀνιῶμαι. On the construction of ἐνιῶμαι with participle see note on v. 882.

ΦΙ. τί ποτε λέγεις, ώ τέκνον; ώς οὐ μανθάνω.

NE. οὐδέν σε κρύψω. δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν 915 πρὸς τοὺς 'Αχαιοὺς καὶ τὸν 'Ατρειδών στόλον.

ΦΙ. οίμοι, τί είπας;

ΝΕ. μη στέναζε, πρὶν μάθης.

ΦΙ. ποιον μάθημα; τί με νοεις δρασαί ποτε;

ΝΕ. σῶσαι κακοῦ μέν πρῶτα τοῦδ, ἔπειτα δὲ ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθησαι μολών. 920

ΦΙ. καὶ ταῦτ' ἀληθη δρᾶν νοεῖς;

NE. πολλή κρατεῖ τούτων ἀνάγκη· καὶ σὺ μη θυμοῦ κλύων.

ΦΙ. ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ω ξένε, δέδρακας; ἀπόδος ως τάχος τὰ τόξα μοι.

NE. άλλ' οὐχ οἷόν τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν 925 τό τ' ἔνδικύν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ.

ΦΙ. ὧ πῦρ σὰ καὶ πᾶν δεῖμα καὶ πανουργίας δεινης τέχνημ' ἔχθιστον, οἶά μ' εἰργάσω, οἷ' ἠπάτηκας' οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὁρῶν τὸν προστρόπαιον, τὸν ἰκέτην, ὧ σχέτλιε; 930 ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἐλών. ἀπόδος, ἰκνοῦμαί σ', ἀπόδος, ἰκετεύω, τέκνον. πρὸς θεῶν πατρφων, τὸν βίον μη μἀφέλης. ὥ μοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι, ἀλλ' ὡς μεθήσων μήποθ', ὧδ' ὁρᾳ πάλιν. 935

ν. 920. τὰ Τροίας πέδια] 'The territory of Troy.' So το Τροίας πεδίον, ν. 1435.

v. 921. $\vec{a}\lambda\eta\theta\hat{\eta}$ is used adverbially.

v. 927. $\pi \hat{\nu} \rho$] Fire is used here as elsewhere for a symbol of excessive evil. Comp. the well-known proverb: $\theta \hat{a} \lambda \alpha \sigma \sigma \alpha \kappa \hat{a} \pi \hat{\nu} \rho \kappa \alpha \lambda \gamma \nu \nu \hat{n} \kappa \alpha \kappa \hat{a} \tau \rho \lambda \hat{a}$. See also Eur. Hec. 607, sq. $\Pi \hat{a} \hat{a} \hat{b} \hat{e} \hat{\iota} \mu \alpha = \hat{a} \hat{a} \hat{a} \hat{b} \hat{a}$

v. 933. $\mu \dot{\eta} \mu \dot{\alpha} \phi \dot{\epsilon} \lambda \eta s = \mu \dot{\eta} \mu o v \dot{\alpha} \phi \dot{\epsilon} \lambda \eta s$.

v. 935. The meaning of ode noticed in v. 1. is also seen in

ω λιμένες, ω προβλητες, ω ξυνουσίαι θηρων ορείων, ω καταρρωγες πέτραι, ύμιν τάδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτφ λέγω, ανακλαίομαι παρούσι τοις είωθόσιν, οί έργ ο παις μ' έδρασεν ούξ 'Αχιλλέως 940 ομόσας απάξειν οικαδ, ές Τροίαν μ' άγει προθείς τε χειρα δεξιαν, τα τόξα μου ίερα λαβών τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει, καὶ τοῖσιν 'Αργείοισι φήνασθαι θέλει. ως ανδρ' έλων ισχυρον έκ βίας μ' άγει. 945 κούκ οίδ' ἐναίρων νεκρον, ή καπνοῦ σκιαν, εἴδωλον ἄλλως. οὐ γὰρ ᾶν σθένοντά γε είλεν μ' έπει ουδ αν ώδ έχοντ', ει μη δόλφ. νῦν δ' ἡπάτημαι δύσμορος. τί χρη ποιείν; άλλ' ἀπόδος. άλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτῷ γενοῦ. 950 τί φής; σιωπας. οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος. ω σχημα πέτρας δίπυλον, αθθις αθ πάλιν

he adverb. ώδ' ὁρᾶ πάλιν = 'See, he is turning away his head.' Comp. Eur. Hec. 347. πρόσωπον ἔμπαλιν Στρέφοντα.

- v. 938. λέγω] This word is in the conjunctive. See v. 908. and Buttm. Gr. § 139. Obs. 1.
 - ν. 939. τοις είωθόσι] Supply κλύειν μου.
- v. 942. τὰ τόξα μου, &c.] 'My arms sacred to Hercules, on of Zeus.'
 - v. 944. $\phi \eta \nu \alpha \sigma \theta \alpha i = 'to have me shewn.'$
- v. 946. καπνοῦ σκιαν] Comp. Antig. 1170. καπνοῦ σκιᾶς Βύκ ᾶν πριαίμην.
- v. 947. $\vec{a}\lambda\lambda\omega s =$ 'merely.' So $\gamma\hat{\eta}s$ $\vec{a}\lambda\lambda\omega s$ $\vec{a}\chi\theta\eta$, Plat. Theæt. 176. D.
- v. 948. οὐδ' ἀν ὧδ' ἔχοντ'] sc. εἶλεν. 'He would not have aptured me even while in this state...'
- v. 950. ἐν σαυτῷ γενοῦ] 'Act up to your own character.' renerally ἐν αὐτῷ γενέσθαι = 'to be master of one's self (compos bentis esse). Compare ἔνδον γενοῦ, quoted on v. 896. On ἀλλὰ be note on v. 228.
 - v. 952. σχημα πέτρας] A periphrasis for πέτρα. Comp.

εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλὸς, οὐκ ἔχων τροφήν αλλ' αὐανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος, οὐ πτηνὸν ὅρνιν, οὐδὲ θῆρ' ὁρειβάτην τόξοις ἐναίρων τοισίδ' ἀλλ' αὐτὸς τάλας θανών παρέξω δαῖθ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην, καί μ' οῦς ἐθήρων πρόσθε θηράσουσι νῦν φόνον φόνου δὲ ρύσιον τίσω τάλας πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν. ὅλοιο μή πω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν γνώμην μετοίσεις εἰ δὲ μὴ, θάνοις κακώς.

955

960

ΧΟ. τί δρώμεν; εν σοί και το πλείν ήμας, αναξ, ήδη 'στι και τοις τουδε προσχωρείν λόγοις.

ΝΕ. έμοι μεν οίκτος δεινός έμπέπτωκέ τις 96. τουδ' ανδρός, ου νυν πρώτον, αλλα και πάλαι.

ΦΙ. ἐλέησον, ω παῖ, πρὸς θεων, καὶ μη παρης σαυτοῦ βροτοῖς ὅνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.

ΝΕ. οἴμοι, τί δράσω; μή ποτ' ὤφελον λιπεῖν τὴν Σκῦρον· οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι. 970 ΦΙ. οὖκ εἶ κακὸς σύ· πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθῶν ἔοικας ἥκειν αἰσχρά. νῦν δ' ἄλλοισι δοὺς,

Eur. Alc. 911. σχημα δόμων. Αὐθις = ἐξ ἀρχης, πάλιν = ἐκ δευτέρου. Αὐθις αὐ πάλιν = ἐκ δευτέρου δη πάλιν.

v. 953. $\tau \rho o \phi \eta \nu$] 'my means of subsistence: i. e. my bow.

v. 957. $\theta a \nu \dot{\omega} \nu - \dot{\epsilon} \phi \epsilon \rho \beta \delta \mu \eta \nu$] Supply $\dot{\epsilon} \kappa \epsilon l \nu o \iota s$ before $\dot{\iota} \phi' \dot{\omega} \nu$ [ay? $\dot{a} \phi' \dot{\omega} \nu$] 'I shall die and furnish food for the creatures by which I used to be supported.' Comp. v. 139.

ν. 959. φόνου ρύσιον] 'As the penalty of bloodshed.' Πρὸς τοῦ, &c. 'Through him,' &c. Comp. Hom. II. α' . 239. οἶτε θέμιστας Πρὸς Διὸς εἰρύαται.

v. 961. The opt. μάθοιμι is used by attraction to the opt preceding. Comp. v. 325.

v. 963. ἐν σοί] 'It rests with you.' Comp. Eur. Phæs 1250. Πολύνεικες, ἐν σοί Ζηνός ὀρθῶσαι βρέτας Τρόπαιον.

v. 968. σαυτοῦ ονειδος] see v. 751.

v. 972. Join ήκειν μαθών (= to have learnt). Comp. έγκα-

οἷς εἰκὸς, ἔκπλει, τάμά μοι μεθεὶς ὅπλα.

ΝΕ. τί δρώμεν, ἄνδρες;

ΟΔ. ω κάκιστ' ἀνδρων, τί δρᾶς; οὐκ εἶ μεθεὶς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν; 975

ΦΙ. οίμοι, τίς ἀνήρ; ἀρ' 'Οδυσσέως κλύω;

' ΟΔ. 'Οδυσσέως, σάφ' ἴσθ', ἐμοῦγ', δν εἰσορᾶς.

ΦΙ. οἴμοι πέπραμαι κὰπόλωλ. ὅδ ἢν ἄρα ο ξυλλαβών με κἀπονοσφίσας ὅπλων.

ΟΔ. έγω, σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος όμολογῶ τάδε. 980

ΦΙ. ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα.

ΟΔ. τοῦτο μὲν, οὐδ' ἢν θέλη, δράσει ποτ' ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ στείχειν ἄμ' αὐτοῖς, ἢ βία στελοῦσί σε.

ΦΙ. ἔμ', ὧ κακῶν κάκιστε καὶ τολμήστατε,
οιδ' ἐκ βίας ἄξουσιν;
985

 $O\Delta$. ην μ η ξρ π ης έκών.

ΦΙ. ὁ Λημνία χθών καὶ τὸ παγκρατές σέλας Ηφαιστότευκτον, ταῦτα δητ' ἀνασχετὰ, εἴ μ' οὖτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βία;

ΟΔ. Ζευς έσθ', ϊν' είδης, Ζευς, ο τησδε γης κρατών, Ζευς, ώ δέδοκται ταυθ' υπηρετώ δ' έγώ. 990

λῶν ἐλήλυθας, v. 328. "Αλλοισι δοὺς, 'Having yielded to the suggestions of different men.' So ὁ δ' ἡδονῆ δοὺς, Eur. Phæn. 21. This sense of δοὺς is peculiarly Attic.

v. 975. Join οὐκ εἶ πάλιν. The future with οὐ and the interrogation stands for the imperat. 'Away with you.' Comp. Antig. 224. Οὔκουν ἐρεῖς ποτ', εἶτ' ἀπαλλαχθεἰς ἄπει;

v. 978. ὄδ' ἢν ἄρα] The expression ἢν ἄρα has the force of the pres. tense in argumentative observations. Cf. Eur. Hipp. 359. Κύπρις οὐκ ἄρ' ἢν θεός, &c.

v. 984. τολμήστατε] A syncopated form of τολμηέστατε.

v. 986. σέλας, &c.] See v. 800.

v. 988. ἐκ τῶν σῶν] 'from your vicinity.' Ἀπάξεται, 'shall cause me to be taken away.'

ΦΙ. ω μισος, οία κάξανευρίσκεις λέγειν θεούς προτείνων τούς θεούς ψευδείς τίθης.

ΟΔ. οὖκ, ἀλλ' ἀληθεῖς. ή δ' όδος πυρευτέα.

ΦΙ. οῦ φημ' ἔγωγε.

ΟΔ. φημί. πειστέον τάδε.

ΦΙ. οἵμοι τάλας. ήμας μεν ώς δούλους σαφώς 995 πατηρ ἄρ' εξεφυσεν οὐδ' ελευθέρους.

ΟΔ. οὖκ, ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν Τροίαν σ' έλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βία.

ΦΙ. οὐδέποτέ γ' οὐδ' ἢν χρῆ με πᾶν παθεῖν κακόν, έως ᾶν ἢ μοι γῆς τόδ' αἰπεινον βάθρον. 1000

ΟΔ. τί δ' ἐργασείεις;

ΦΙ. κρατ' έμον τόδ' αὐτίκα πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἰμάξω πεσών.

ΟΔ. ξυλλάβετε γ' αὐτόν μη 'πὶ τῷδ' ἔστω τάδε.

1005

ΦΙ. ω χειρες, οία πάσχετ' έν χρεία φίλης νευρας, ύπ' ανδρος τοῦδε συνθηρώμεναι. ω μηδεν ύγιες μηδ' ελεύθερον φρονων, οίος μ' ύπηλθες, ως μ' έθηράσω, λαβων

v. 992. $\tau i\theta \eta s$] Vulgo $\tau i\theta \epsilon \hat{\imath} s$. 'Ubicunque $\tau i\theta \epsilon \hat{\imath} s$ legitur : legitur ex errore scribarum.' Pors. Eur. Or. 141.

v. 996. $\delta o \dot{\nu} \lambda o \nu s - o \dot{\nu} \delta' \dot{\epsilon} \lambda \epsilon \nu \theta \dot{\epsilon} \rho o \nu s$] 'Slaves, not freemen.' " $A \rho \alpha =$ 'So then.' $\ddot{a} \rho \alpha$ is used in drawing an inference.

v. 997. ομοίους] Supply εξέφυσεν.

v. 1001. $\kappa\rho\hat{a}\tau\alpha$] Wünder denies, in opposition to Hermann, that this word is ever masc. It does not appear that there are any passages which force this gender upon it.

v. 1002. Join $\pi \acute{e}\tau \rho as \pi e\sigma \acute{\omega} \nu = \acute{e}$ having thrown myself from a rock.' The construction is similar to that noticed at v. 613. The same word is repeated for Tragic effect. Comp. e. g. Phil. 135. CEd. Col. 184.

v. 1003. ἐπὶ τῷδε] 'in his power.'

v. 1004. ἐν χρεία—συνθηρώμεναι] 'Caught by this man while without,' &c. Comp. Soph. Aj. 963. ἐν χρεία δορός.

v. 1007. Wünder adopts Porson's conjecture, οίως.

πρόβλημα σαυτοῦ παιδα τόνδ ἀγνωτ ἐμοὶ, ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ, ὅς οὐδὲν ἤδη πλην τὸ προσταχθὲν ποιεῖν, 1010 δηλος δὲ καὶ νῦν ἐστὶν ἀλγεινῶς φέρων οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν οἷς τ' ἐγὼ παθον. ἀλλ' ή κακη ση διὰ μυχῶν βλέπουσ ἀεὶ ψυχή νιν ἀφυᾶ τ' ὅντα κοῦ θέλονθ ὅμως εῦ προῦδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν. 1015, καὶ νῦν ἔμ', ώ δύστηνε, συνδήσας νοεῖς ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τησδ', ἐν ἡ με προῦβάλου ἄφιλον, ἔρημον, ἄπολιν, ἐν ζῶσιν νεκρόν. φεῦ.

όλοιο καί σοι πολλάκις τόδ εὖξάμην.
άλλ' οὖ γὰρ οὖδὲν θεοὶ νέμουσιν ήδύ μοι, 1020
σῦ μὲν γέγηθας ζῶν, έγω δ' ἀλγύνομαι
τοῦτ' αὅθ', ὅτι ζῶ σῦν κακοῖς πολλοῖς τάλας,

- v. 1011. ἀλγεινῶς φέρων οῖς, &c.] For a similar use of the dative comp. Xen. Hell. vii. 4. 21. μη θαυμάζετε ὅτι χαλεπῶς φέρω τοῖς παροῦσι πράγμασι. Matthiä (Grammar, 399. c.) quotes similar usages of dative after στέργω, ἀγαπῶ, &c.: and from Cic. Verr. iv. 30. 68. a dative after 'graviter ferre.'
 - v. 1013. διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ] 'Always watching secretly.' A metaphor borrowed from beasts of prey.
 - v. 1015. προὐδίδαξε] 'has taught thoroughly.' Soph. Aj. 163. γνώμας προδιδάσκειν.
 - v. 1016. δύστηνε] 'abandoned wretch.' Schol. on Soph. El. 121. The English word 'wretch' also bears the double signification of degraded moral and personal states.

συνδήσας νοείς] 'you intend to bind me and,' &c.

- v. 1020. $\vec{a}\lambda\lambda\hat{a}-\gamma\hat{a}\rho$] See note on v. 81.
- v. 1021. γέγηθας ζῶν] Note on v. 882. ἀλγύνομαι τοῦτο. A feeling towards an object is nearly equivalent to an action upon that object: hence verbs which express such feeling are sometimes followed by the accusative. Comp. Eur. Hipp. 946. Troad. 623. ἐπεκοψάμην νεκρόν.

γελώμενος προς σου τε και των Ατρέως δισσών στρατηγών, οίς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς. καίτοι συ μεν κλοπή τε κανάγκη ζυγείς 1025 έπλεις άμ' αὐτοῖς έμε δε τον πανάθλιον έκοντα πλεύσανθ' έπτα ναυσί ναυβάτην άτιμον εβαλον, ώς συ φής, κείνοι δε σέ. καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν; ος ούδεν είμι καὶ τέθνηχ' ύμιν πάλαι. 1030 πώς, ω θεοίς έχθιστε, νῦν οὐκ εἰμί σοι χωλος, δυσώδης; πῶς θεοῖς εὖξεσθ', ἐμοῦ πλεύσαντος, αίθειν ίρά; πώς σπένδειν έτι; αύτη γαρ ην σοι πρόφασις έκβαλειν έμέ. κακώς όλοισθ. όλεισθε δ' ήδικηκότες 1035 τον ανδρα τόνδε, θεοίσιν εί δίκης μέλει. εξοιδα δ' ώς μέλει γ' έπει ούποτ' άν στόλον

- v. 1023. των Άτρέως] Comp. τοῦ Ζηνός Ἡρακλέους, v. 943.
- v. 1025. κλοπη τε κανάγκη ζυγείς] 'Compelled by stratagem and force.' See note on v. 72.
- v. 1027. $\dot{\epsilon}\pi\tau\dot{a}$ $\nu a \nu \sigma i$ $\nu a \nu \beta \dot{a}\tau \eta \nu$] Words denoting an army or fleet, and the like, have their datives used without $\sigma\dot{\nu}\nu$ in the same sense as if that preposition were expressed. Thuc. i. 102. $\dot{A}\theta\eta\nu a \bar{\iota} o \iota \, \bar{\eta}\lambda\theta\sigma\nu -\pi\lambda\dot{\eta}\theta\epsilon\iota \, o\dot{\iota}\kappa \, \dot{o}\lambda\dot{\iota}\gamma\omega$.
 - v. 1028. Construct : κεῖνοι δὲ (φασὶ) σὲ ἐκβαλεῖν ἐμέ.
- v. 1029. From a comparison of this verse with v. 988. the distinction between the uses of the middle and active verbs appears to be sometimes almost too slight for discrimination. See also φήνασθαι, v. 944.
 - v. 1032. $\epsilon \tilde{v} \xi \epsilon \sigma \theta$ '] Pierson's reading, $\tilde{\epsilon} \xi \epsilon \sigma \tau$ ', is an improvement.
 - v. 1034. πρόφασις ἐκβαλεῖν = πρόφασις τοῦ ἐκβαλεῖν. The infinitive is sometimes used substantiyely without the article; as in Thuc. i. 16. Κωλύματα μη αὐξηθηναι.
 - v. 1036. τον ἄνδρα τόνδε = ἐμέ. See note on v. 1.
 - v. 1037. ως μέλει γ'] $\gamma \epsilon =$ certainly. Στόλον is acc. in cognate sense.

ἐπλεύσατ' ᾶν τόνδ' οὕνεκ' ἀνδρος ἀθλίου,
εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἢγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
ἀλλ', ὧ πατρφα γἢ θεοί τ' ἐπόψιοι, 1040
τίσασθε, τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
ξύμπαντας αὐτοὺς, εἴ τι κἄμ' οἰκτείρετε.
ώς ζῶ μὲν οἰκτρῶς εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
τούτους, δοκοῖμ' ᾶν τῆς νόσου πεφευγέναι.

- ΧΟ. βαρύς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν 1045 τήνδ' εἶπ', 'Οδυσσεῦ, κοῦχ ὑπείκουσαν κακοῖς.
- ΟΔ. πόλλ' ᾶν λέγειν ἔχοιμι προς τα τοῦδ' ἔπη, εἴ μοι παρείκοι νῦν δ' ἐνος κρατῶ λόγου. οῦ γαρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγώ χῶπου δικαίων καγαθῶν ανδρῶν κρίσις, 1050 οὐκ ᾶν λάβοις μου μαλλον οὐδέν εὐσεβῆ. νικαν γε μέντοι πανταχοῦ χρήζων ἔφνν, πλην εἰς σέ νῦν δὲ σοί γ' ἐκῶν ἐκστήσομαι. ἄφετε γαρ αὐτον, μηδὲ προσψαύσητ ἔτι. ἐᾶτε μίμνειν. οὐδέ σου προσχρήζομεν, 1055
- v. 1039. κέντρον έμοῦ] Comp. τίνος χόλον, v. 327. 'An incentive to possess me.'
- ν. 1041. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ] ' At least after such a lapse of time.' Comp. Soph. El. 411. ὧ θεοὶ πατρῷοι, ξυγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν.
- ν. 1044. της νόσου πεφευγέναι] Hom. Od. α'. 18. Οὐδ' ἔνθα πεφευγμένος η εν ἀέθλων.
- v. 1048. el moi π apelkoi] 'If it were convenient.' Thuc. iii. 1. ö $\pi\eta$ π apelkoi. èvòs κ pa τ $\hat{\omega}$ λ óyov, 'I have one thing to say.'
- v. 1049. $o\bar{v} \gamma a \rho$, &c.] 'Horum verborum sensum non assequor.' Wünder. After this decision it is with great diffidence that I suggest: 'Where men of a particular (= indifferent) character are wanted, I shape my conduct to suit the occasion.'
- v. 1052. χρήζων έφυν] 'I am anxious.' Comp. Œd. R. 9. πρέπων έφυς (= πρέπεις). See also not. on v. 588.

τά γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ' ἐπεὶ πάρεστι μὲν Τεῦκρος παρ' ήμιν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων, ἐγώ θ', ὅς οἰμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερί. τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαιρε τὴν Λημνον πατών. 1060 ήμεις δ' ἴωμεν. καὶ τάχ' ᾶν τὸ σὸν γέρας τιμην ἐμοὶ νείμειεν, ἥν σ' ἐχρῆν ἔχειν.

ΦΙ. οἵμοι· τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν ᾿Αργείοις φανεῖ;

ΟΔ. μή μ' αντιφώνει μηδέν, ώς στείχοντα δή. 1065

ΦΙ. ω σπέρμ' 'Αχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνής ἔτι γενήσομαι προσφθεγκτός, άλλ' οὕτως ἄπει;

ΟΔ. χώρει σύ· μη πρόσλευσσε, γενναιός περ ών, ήμων όπως μη την τύχην διαφθερείς.

ΦΙ. ή καὶ πρὸς ὑμῶν ὧδ' ἔρημος, ὧ ξένοι, 1070 λειφθήσομαι δη κοὐκ ἐποικτερεῖτέ με;

ΧΟ, δδ' έστιν ήμων ναυκράτωρ ό παις δσ' άν ουτος λέγη σοι, ταυτά σοι χήμεις φαμέν.

ΝΕ. ακούσομαι μεν ως έφυν οίκτου πλέως προς τουδ' όμως δε μείνατ', εί τούτω δοκεί, 1075

v. 1056. μèν—τε] Comp. the instances quoted by Matthiä, Grammar, § 622.

v. 1058. δε οίμαι, &c.] Const. δε οὐδὲν (=οὐκ) οίμαι κάκιον σοῦ κρατύνειν ᾶν τούτων μηδὲ κάκιον ἐπιθύνειν ᾶν χερί. If οὐδὲν οίμαι be replaced by its equivalent ἀρνοῦμαι, the use of μηδὲ will be made quite clear.

v. 1060. Join χαῖρε πατῶν, 'I wish you joy in your walks,' &c.

v. 1065. ώε στείχοντα δή] 'Forasmuch as I am going.'

v. 1066, sq. σοῦ φωνῆς προσφθεγκτός] 'Worthy to be addressed by you in speech.' On the personal genitive after προσφθεγτός see note on v. 3. With the other gen. comp. Soph. El. 1002. ἄλυπος ἄτης, and Eur. Andr. 460. ἀθώπευτος γλώσσης.

v. 1074. ἀκούσομαι πρός τοῦδ'] 'Shall be represented by him.'

χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεώς στείλωσι ναῦται καὶ θεοῖς εὐξώμεθα. χοῦτος τάχ' ἄν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι λώω τιν ἡμῖν. νω μὲν οῦν ὁρμώμεθα ὑμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὁρμᾶσθαι ταχεῖς. 1080 ਜੇ κούλας πέποσε κύσλον

ΦΙ. ὦ κοίλας πέτρας γύαλον θερμον καὶ παγετώδες, ὥς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὧ τάλας, λείψειν οὐδέποτ', αλλά μοι καὶ θνήσκοντι συνοίσει. οἵμοι μοί μοι.

1085

ω πληρέστατον αὔλιον λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν, τίπτ' αὖ μοι το κατ' ήμαρ ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος; εἴθ' αἰθέρος ἄνω

1090

- v. 1076. τὰ ἐκ νεως] 'What belongs to the ship,' scil. 'What has been brought ashore from the ship.'
- v. 1079. ὁρμώμεθα] So Elmsley for ὁρμώμεθον. Comp. e.g. Soph Ant. 58, sqq. Buttm. (Lexilog. in v. χραισμεῖν) proves that the dual and plural numbers were originally expressed by the same form; to which circumstance the origin of the present construction may be traced.
- v. 1080. δρμασθαι ταχεῖε] Inf. for imperat. On ταχεῖε, see note on v. 808.
- v. 1085. καὶ θνήσκοντι συνοίσει] 'Thou shalt be with me even when I am dead:' i. e. 'As in my life we were associated, so shall we be in my death.' This sense of the pres. part. θνήσκοντι is well defended by Wünder, who compares φονεύειν (= interficere and interfectorem esse), &c.
- v. 1069. τίπτε (=τί ποτε) 'what ever?' Τὸ κατ' ημαρ = 'my daily sustenance.'
- v. 1090. $\tau o \hat{v} = \tau i \nu o s$: $\sigma \iota \tau o \nu o \mu o \nu$ data day = expectation of nourishment. On the double interrogative see v. 244.
 - v. 1092. The only chance of sense in this passage depends

πτωκάδες οξυτόνου δια πνεύματος έλωσί μ'. οὐ γαρ ἔτ' ἴσχω.

ΧΟ, σύ τοι, σύ τοι κατηξίωσας,

1095

1105

1110

ω βαρύποτμ', οὐκ ἄλλοθεν ἔχει τύχα τῷδ' ἀπὸ μείζονος, εὖτέ γε παρὸν φρονῆσαι,

τοῦ λώονος δαίμονος είλου το κάκιον έλειν. 1100

ΦΙ. ω τλάμων, τλάμων ἄρ' έγω καὶ μόχθω λωβατὸς, δς η- δη μετ' οὐδενὸς ὕστερον

ανδρών είσοπίσω τάλας

ναίων ενθάδ' όλουμαι,

alaî, alaî,

ου φορβαν έτι προσφέρων, ου πτανών απ' έμών ὅπλων κραταιαῖς μετα χερσίν

ἴσχων αλλά μοι ἄσκοπα

κρυπτά τ' ἔπη δολερας ὑπέδυ φρενός·
ιδοίμαν δέ νιν,

on the very doubtful rendering of πτωκάδες by 'whirlwinds' or something similar. ὀξυτόνου διὰ πνεύματος = 'with a shrill blast.' For ἴσχω Wünder reads ἀρκῶ.

v. 1095. σύ τοι κατηξίωσας] 'You have resolved for yourself.' Join ἄλλοθεν ἀπὸ μείζονος = 'from elsewhere, from a superior power.'

v. 1100. τοῦ λφονος, &c.] 'You have chosen to have the inferior rather than the more desirable fortune.' The word είλου contains in itself the notion of comparison, whence the genitive δαίμονος. Comp. Hom. II. a'. 117. Βούλομ' ἐγω λαὸν σῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. Soph. Aj. 1357.

v. 1104. δε ήδη, &c.] Const. δε ήδη ἐνθάδε όλοῦμαι, μετ' οὐδένος ἀνδρὸς ὕστερον ἐσοπίσω τάλας ναίων. Schol.

v. 1109, sq. οὐ πτανῶν, &c.] Const. οὐκ ἴσχων μετὰ χερσίν κραταιαῖς (in resistless hands) φορβάν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων πτανῶν. v. 1111. ἄσκοπα] 'crafty;' lit. 'that could not be foreseen.'

τον τάδε μησάμενον, τον ίσον χρόνον έμας λαχόντ' ανίας.

1115

ΧΟ. πότμος, πότμος σε δαιμόνων τάδ', οὐδὲ σέ γε δόλος ἔσχ' ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς. στυγερὰν ἔχε δύσποτμον ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις.

1120

καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει, μη φιλότητ' ἀπώση.

ΦΙ. οἴμοι μοι, καί που πολιᾶς πόντου θινὸς ἐφήμενος,

γελά μου, χερί πάλλων ταν έμαν μελέου τροφαν, ταν οὐδείς ποτ' έβάστασεν.

1125

ω τόξον φίλον, ω φίλων γειρών έκβεβιασμένου.

χειρών εκβεβιασμένου, ή που έλεινον όρος, φρένας εί τινας

1130

έχεις, τον Ηράκλειον

άθλιον ώδέ σοι

ούκ έτι χρησόμενον το μεθύστερον

- v. 1116. πότμος ἔσχε σε τάδε] 'Has brought you to this state.' Wiinder compares Æsch. Pers. 750. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν Εἶχε παῖδ' ἐμόν. The sense of ἔχε, 'direct,' immediately following is somewhat similar to this. Join δόλος ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς = 'A trick played by me.'
- v. 1121. μη φιλότητ' ἀπώση] 'That you reject not our friendship' (which your curses, if continued, will force us to withdraw).
- v. 1123. To avoid the repetition of the same final sound the adj. πολιὸς is made to agree with θινὸς rather than with πόντου, to which it properly belongs.
 - v. 1125. γελα, sc. ὁ 'Οδυσσεύς.
- v. 1126. ἐμὰν μελέου] Comp. Œd. Col. 344. τὰμὰ ὀυστήνου κακά. The Latin possessive adj. is constructed in the same way.
 - v. 1130. ἐλεινὸν ὁρᾳ̃ς] 'with pity thou lookest on ...'
 - v. 1131. του 'Ηράκλειου] 'the friend of Hercules.'

πολυμηχάνου ἀνδρος ἐρέσσει, 113 ὁρῶν μὲν αἰσχρὰς ἀπάτας, στυγνόν τε φῶτ ἐχθοδοπον, μυρί ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλονθ', ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ ἐμήσατ' * *.

ΧΟ, ανδρός τοι το μέν εὖ δίκαιον εἰπεῖν εἰπόντος δὲ μη φθονεραν έξωσαι γλώσσας όδύναν. κεῖνος δ' εἶς ἀπὸ πολλών ταχθεὶς τοῦδ' ἐφημοσύνα κοιναν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν.

1145

1140

ΦΙ. ω πταναί θηραι χαροπών τ'
ξθνη θηρών, οῦς ὅδ' ἔχει
χώρος οὐρεσιβώτας,
φυγὰ μ' οὐκ ἔτ' ἀπ' αὐλίων
πελατ' οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν

άλλ' έν μεταλλαγή

1150

- v. 1134. $\vec{\epsilon}\nu$ $\mu\epsilon\tau a\lambda\lambda a\gamma\hat{\eta}-\vec{\epsilon}\rho\dot{\epsilon}\sigma\sigma\epsilon\iota$] 'Thou art handled by a different and wily master.'
 - v. 1136. $\dot{\delta}\rho\hat{\omega}\nu$ (= $\dot{\delta}\rho\dot{a}o\nu$) agrees with $\tau\dot{\delta}\xi o\nu$.
- v. 1139. Const. μυρία κακὰ ἀνατέλλουθ', &c.] 'Causing to arise (i.e. creating) innumerable evils for me by disgraceful means.' There is a hiatus after ἐμήσατ'.
- v. 1140. dνδρός, &c.] 'Excellence in (lit. the good part of) a man is to speak justly, and when he has spoken it not to,' &c.: εἰπόντος being the genitive absolute, instead of the accusative which the construction would require. Examples of this construction occur in Thucydides and other prose writers.
 - v. 1143. κεῖνος = Neoptolemus: τοῦδ' = Ulysses.
 - v. 1147. Const. οθε οὐρεσιβώτας (acc. plur.) ὅδε χῶρος ἔχει.
- v. 1149. $\phi \nu \gamma \hat{q} \pi e \lambda \hat{a} \tau$ '] The Scholiast's view of this passage is perhaps the best: 'Ye will no longer approach me from your haunts so as to fly away from me' (again, but ye will now approach to take your revenge upon me for the slaughter I have made among you).

ταν πρόσθεν βελέων άλκαν, δύστανος έγω τανύν. άλλ' άνέδην όδε χώρος έρύκεται, ούκ έτι φοβητός ύμιν. έρπετε, νύν καλόν

1155

αντίφονον κορέσαι στόμα προς χάριν εμας σαρκος αιόλας.

άπο γαρ βίον αὐτίκα λείψω.

πόθεν γαρ έσται βιστά; τίς ώδ εν αυραις τρέφεται,

μηκέτι μηδενός κρατύνων όσα πέμπει βιόδωρος aia;

(Ο. προς βεών, εἴ τι σέβει ξένον, πέλασσον εὐνοία πάσα πελάταν άλλα γνώθ, εὖ γνώθ ὅτι σοὶ 1165 κῆρα τάνδ ἀποφεύγειν.
οἰκτρα γὰρ βόσκειν, ἀδαής δ΄ ἔχειν μυρίον ἄχθος, ῷ ξυνοικεῖ.

- v. 1153. ἀνέδην ἐρύκεται] 'Is carelessly guarded.'
- v. 1155. νῦν καλὸν] sc. ἐστι, 'Now is there an oppormity.'
- v. 1156. πρὸς χάριν] 'According to your pleasure.' So pòs τίδονην, Aristoph. Ach. 78.
- v. 1160. ἐν αδραις τρέφεται] 'lives on air.' Comp. ἐν ταῖς, v. 60, with note.
- v. 1163. $\pi \epsilon \lambda \alpha \sigma \sigma \sigma \nu$, &c.] 'Approach him who approaches u with perfect good will:' i.e. 'meet half way our advances friendship.'
- v. 1165. σοὶ cannot be placed in the sentence independently · ἐν σοἱ ἐστι. The syntax therefore is improved by the subtration, after many editors, of σόν.
- v. 1167. βόσκειν] Comp. v. 318. 'Aδαής δ', &c. 'And it ows not how to support the manifold weight of grief with sich it is united.'

ΦΙ. πάλιν, πάλιν παλαιον ἄλγημ' υπέμνασας, ω 116 λώστε των πρίν εντόπων.

τί μ' ώλεσας; τί μ' εἴργασαι;

ΧΟ. τί τοῦτ' ἔλεξας;

ΦΙ. εὶ σὺ τὰν ἐμοὶ στυγερὰν Τρφάδα γαῖάν μ' ἤλπισας ἄξειν.

117

ΧΟ. τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον.

ΦΙ. ἀπό νύν με λείπετ' ήδη.

ΧΟ. φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας, εκόντι τ πράσσειν.

ϊωμεν, ἴωμεν, ναος ῖν' ήμιν τέτακται.

1180

ΦΙ. μη, προς αραίου Διος, έλθης, ικετεύω.

ΧΟ.

ΦΙ. ω ξένοι.

μείνατε, προς θεών.

118.

μετρίαζε

ΧΟ. τί θροεῖς;

ΦΙ. αἰαῖ, αἰαῖ· δαίμων, δαίμων.
ἀπόλωλ' ὁ τάλας.
ὧ πους, πους, τί σ' ἔτ' ἐν βίφ
τεύξω τῷ μετόπιν τάλας;

- v. 1170. $\pi \dot{a} \lambda \iota \nu$, &c.] 'You have again called to my mind i. e. by again advising me to go to Troy.
- v. 1171. $\tau \hat{\omega} \nu \pi \rho \hat{\nu} \epsilon \nu \tau \hat{\sigma} \pi \omega \nu$] 'Of those who have yet visite the place.'
 - v. 1174, sq. εἰ—ηλπισας] 'In having expected.'
- v. 1180. vade 'lv', &c.] 'To the parts of the ship in whic our places have been assigned to us.'
- v. 1183. $\mu\eta$ $\tilde{\epsilon}\lambda\theta\eta$ s] 'depart not.' Comp. $\tilde{\epsilon}\rho\chi\epsilon\tau\alpha\iota$, v. 44 $\Pi\rho\delta$ s $d\rho\alpha$ $\delta\iota\delta$ s, 'by the Zeus who presides over curses:' i. lest I should invoke him against you.
- v. 1188, sq. τί σε τεύξω] 'What am I to do with you?' Th construction is similar to that of εῦ, κακῶς ποιεῖν τινά.

ω ξένοι, έλθετ' ἐπήλυδες αὐθις.

1190

ΙΟ. τί ρέξοντες άλλοκότφ

γνώμα των πάρος, ών προυφαινες;

ΙΙ. ούτοι νεμεσητον, αλύοντα χειμερίω λύπα καὶ παρά νοῦν θροεῖν.

1195

1200

ΚΟ. βαθί νυν, ω τάλαν, ως σε κελεύομεν.

Ν. οὐδέποτ', οὐδέποτ', ἴσθι τόδ' ἔμπεδον, ούδ' εὶ πυρφόρος ἀστεροπητής βροντας αυγαίς μ' είσι φλογίζων. έρρέτω Ίλιον, οι θ' υπ' έκείνω πάντες όσοι τόδ' έτλασαν έμου ποδός άρθρον anioca.

αλλ' & ξένοι, εν γέ μοι εθχος ορέξατε.

ΚΟ. ποιον έρεις τόδ' έπος;

ξίφος, εί ποθεν,

η γένυν, η βελέων τι, προπέμψατε. 1205

(Ο. ώς τίνα ρέξης παλάμαν ποτέ;

Ν. κρατ' από πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χερίτ φουα, φουα νόος ήδη.

(Ο. τί ποτε;

N.

1210

πατέρα ματεύων. M.

(Ο. ποι γας;

- v. 1191, sq. τί ρέξοντες, &c.] 'To do what with a different urpose from the former orders which you gave.'
- v. 1194. ἀλύοντα] Supply τινα and comp. ἀλύει, v. 174. [ειμερίω λύπα = 'in a storm of grief.']
- v. 1204. $\epsilon i \pi o \theta \epsilon \nu$] 'from some quarter or other:' the full xpression is εί ποθεν προπέμψαι δύνασθε.
 - v. 1207. ως τίνα, &c.] The metre is defective.
- v. 1208. $\pi \acute{a}\nu \tau a$ is to be joined with $\ddot{a}\rho\theta\rho a$, not with $\kappa\rho \hat{a}\tau a$. In the gender of $\kappa \rho \hat{a} \tau a$ see note on v. 1001. $\Phi o \nu \hat{a} = 'is$ reedy for death.'

121

122

123

ΦΙ. ἐς "Αιδου

οὐ γάρ ἐστ' ἐν φάει γ' ἔτι.

ω πόλις, ω πόλις πατρία,

πως ᾶν εἰσίδοιμί σ' ἄθλιός γ' ἀνηρ,

ὄς γε σὰν λιπων ἱερὰν λιβάδ',

ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς

ἀρωγός ἔτ' οὐδέν εἰμι.

ΧΟ. έγω μεν ήδη και πάλαι νεως όμου στείχων αν ήν σοι της έμης, ει μη πέλας 'Οδυσσέα στείχοντα τόν τ' 'Αχιλλέως 122 γόνον προς ήμας δευρ' ιόντ' έλεύσσομεν.

ΟΔ. οὐκ ᾶν φράσειας ἤντιν αὖ παλίντροπος κέλευθον ἕρπεις ὧδε σὐν σπουδῆ ταχύς;
ΝΕ. λύσων ὅσ᾽ ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνω.
ΟΔ. δεινόν γε φωνεῖς ἡ δ᾽ άμαρτία τίς ἦν;

ΝΕ, ην σοι πιθόμενος τώ τε σύμπαντι στρατώ

ΟΔ. ἔπραξας ἔργον ποῖον ὧν οῦ σοι πρέπον; ΝΕ. ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοις έλών.

ΟΔ. τον ποιον; ω μοι μων τι βουλεύει νέον;

ΝΕ. νέον μεν οὐδέν τῷ δὲ Ποίαντος τόκφ

- v. 1214. $\pi \hat{\omega} \hat{s} \hat{\alpha} \nu$] See note on v. 994. "Os $\gamma \epsilon$, see v. 600.
- v. 1215. σὰν ἰερὰν λιβάδα] i.e. the Sperchius.
- v. 1218. καὶ πάλαι] comp. v. 966. οὐ νῦν πρῶτον ἀλλα κα πάλαι. 'Ομοῦ in Attic Greek is frequently used for ἐγγύ Soph. Œd. R. 1007.
- v. 1219. $\sigma \tau \epsilon [\chi \omega \nu \ \tilde{a} \nu \ \tilde{\eta} \nu]$ 'I should have been in the cours of my journey...'
 - v. 1222. οὐκ ἀν φρασείας] See v. 674, and note.
- v. 1224. λύσων ὄσ' ἐξήμαρτον] 'To make good the fault had committed.'
- v. 1226. Supply ημαρτον, or έπραξα from έπραξας in 1227.
- ν. 1227. ὧν οὔ σοι πρέπον = ἐκείνων ἔργων, α οὐ πρέπο ἢν σοι πρᾶξαι. Comp. Œd. R. 862. οὐδὲν γαρ ᾶν πράξαι αν, ὧν οὔ σοι φίλον.

0Δ τί χρημα δράσεις; ως μ' ύπηλθέ τις φόβος.

ΝΕ. παρ' οὖπερ ελαβον τάδε τὰ τόξ', αὖθις πάλιν

0Δ. δ Ζεῦ, τί λέξεις; οῦ τί που δοῦναι νοεῖς;

ΝΕ. αἰσχρώς γάρ αὐτά κου δίκη λαβών έχω.

🕰 προς θεών, πότερα δη κερτομών λέγεις τάδε ; 1235

ΚΕ. εἰ κερτόμησίς ἐστι τάληθη λέγειν.

0Δ. τί φης, 'Αχιλλέως παι ; τίν' είρηκας λόγον;

ΝΕ. δίς ταυτά βούλει καὶ τρίς άναπολεῖν μ' έπη;

0Δ. αρχήν κλύειν αν ουδ' απαξ εβουλόμην.

ΝΕ. εὖ νῦν ἐπίστω. πάντ' ἀκήκοας λόγον. 1240

DΔ έστιν τις, έστιν ός σε κωλύσει το δραν.

ΝΕ. τί φής; τίς έσται μ' ούπικωλύσων τάδε;

0Δ. ξύμπας 'Αχαιών λαός' έν δὲ τοῖσδ' έγώ.

ΝΕ. σοφος πεφυκώς ουδέν έξαυδας σοφόν.

🕰 συ δ΄ ούτε φωνείς ούτε δρασείεις σοφά. 1245

ΝΕ. άλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.

 $D\Delta$. καὶ πῶς δίκαιον, ἄ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς, πάλιν μεθεῖναι ταῦτα;

ΝΕ. την αμαρτίαν αισχραν αμαρτών αναλαβείν πειράσομαι.

v. 1233. οὖ τί που] 'Surely you do not.'

v. 1234. alσχρώς γάρ, &c.] 'Yes, for,' &c.

v. 1239. ἀρχην] 'at all;' literally 'at first.' Comp. Soph. Int. 92. την ἀρχην is also thus used Plato, Apol. Soc. p. 29.

v. 1240. εὐ ἐπίστω] 'Be well assured' (that I will return be bow). Πάντ' ἀκήκοας λόγον: a formula intimating that leoptolemus will not discuss the matter any furthur. See oph. Aj. 480.

v. 1241. $\tau \delta \rho \hat{a} \nu$] On the article with infin. see note on 118.

w. 1249. ἀναλαβεῖν] 'to correct.' Eur. Ion, 426. τὰς πρὶν καλαβεῖν ἀμαρτίας. With which compare a similar use of at. 'reprehendere' and the German 'zurücknehmen.'

ΟΔ. στρατον δ' 'Αχαιών ου φοβεῖ, πράσσων τάδε; ΝΕ. ξυν τῷ δικαίῳ τον σον ου ταρβῶ φόβον. 1251 ἀλλ' ουδέ τοι σῆ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.

ΟΔ. οῦ τἄρα Τρωσίν, ἀλλα σοὶ μαχούμεθα.

ΝΕ. ἔστω το μέλλον. χεῖρα δεξιαν ορậς κώπης ἐπιψαύουσαν;

125

- ΟΔ. αλλα καμέ τοι ταὐτον τόδ' όψει δρωντα, κου μέλλοντ' ἔτι. καίτοι σ' ἐάσω' τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ λέξω τάδ' ἐλθων, ὅς σε τιμωρήσεται.
- ΝΕ. ἐσωφρόνησας κᾶν τὰ λοίφ' οῦτω φρονῆς,
 ἴσως ᾶν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα.
 126
 σὺ δ', ὧ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω,
 ἔξελθ', ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας.
- ΦΙ. τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ΐσταται βοῆς; τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι, ξένοι;
- v. 1251. ξὺν τῷ δικαίῳ, &c.] 'Thanks to justice, I enter tain not the fear which you endeavour to inspire me with;' of the fear which you feel.' Comp. Soph. Aj. 1125. ξὺν το δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν.
- v. 1252. This verse has not a genuine look: it is considere spurious by Wünder. $\sigma \hat{\eta} \chi \epsilon \iota \rho \hat{\iota} = \hat{\iota}$ by the use of violence o your part.'
 - v. 1253. oũ τ ắρ $\alpha =$ oũ τ οι $\tilde{\alpha}$ ρ α .
- v. 1256. οὐ μέλλοντ'] 'without delay.' After v. 1268. ex Ulysses.
- v. 1260. ἐκτὸς κλαυμάτων, &c.] 'to avoid misfortunes (κλαυμάτων = πημάτων, the effect being put for the cause This phrase frequently occurs. Comp. Æsch. Prom. 271. δτις πημάτων ἔξω πόδα Ἔχει: and see Blomfield, Gloss.
- v. 1262. ἀμείψας] 'having left' (literally 'changed'). S Lat. 'mutare.' 'Cœlum non animum mutant, qui trans man currunt.'
- v. 1264. τοῦ κεχρημένοι;] 'In want of what?' This sens of κεχρημένος is more common in Epic poetry. Hom. Of i. 13.

ώ μοι κακον το χρήμα. μών τί μοι μέγα 1265 πάρεστε προς κακοίσι πέμποντες κακόν;

ΝΕ. θάρσει λόγους δ' ἄκουσον οῦς ῆκω φέρων.

ΦΙ. δέδοικ εγωγε. και τα πριν γαρ εκ λόγων κακώς επραξα, σοις πεισθείς λόγοις.

ΝΕ. οῦκουν ἔνεστι καὶ μεταγνώναι πάλιν; 1270

ΦΙ. τοιοῦτος ήσθα τοῖς λόγοισι χώτε μου τὰ τόξ' ἔκλεπτες, πιστὸς, ἀτηρὸς λάθρα.

ΝΕ. άλλ' οῦ τι μη νῦν βούλομαι δέ σου κλύειν, πότερα δέδοκταί σοι μένοντι καρτερεῖν, και το ή πλεῖν μεθ ήμῶν.

ΦΙ. παῦε, μη λέξης πέρα. 1275 μάτην γαρ αν είπης γε πάντ' εἰρήσεται.

ΝΕ. ούτω δέδοκται;

ΦΙ. καὶ πέρα γ' ἴσθ' η λέγω.

ΝΕ. αλλ' ήθελον μεν αν σε πεισθήναι λόγοις εμοῖσιν' εἰ δε μή τι προς καιρον λέγων κυρώ, πέπαυμαι. 1280

ΦΙ. πάντα γαρ φράσεις μάτην. ου γάρ ποτ' εύνουν την έμην κτήσει φρένα,

v. 1265. κακόν το χρημα] Hermann here notices a play upon words: χρημα being used with direct reference to κεχρημένοι. 'That which you want is evil.'

v. 1268. ἐκ λόγων καλῶν] 'By specious propositions.' Comp. v. 91.

v. 1273. ἀλλ' οὖτι μὴν νῦν] scil. τοιοῦτος ἔσομαι.

v. 1275. παῦε] scil. σεαυτόν.

v. 1276. elρήσεται] On this form of fut. pass. see v. 48.

v. 1277. καὶ—λέγω] 'Yes, know that it is so more than I assert.' A hyperbolical method of expressing determination. Kal—γε.

v. 1280. πέπαυμαι] 'I have done at once.' The perf. is used for the future to express the immediate consequence of the action spoken of. Compare δλωλα, v. 76.

όστις γ' έμου δόλοισι τον βίον λαβων ἀπεστέρηκας. κάτα νουθετεῖς έμὲ ἐλθων, ἀρίστου πατρος αἴσχιστος γεγώς. ὅλοισθ', ᾿Ατρεῖδαι μὲν μάλιστ', ἔπειτα δὲ 1285 ὁ Λαρτίου παῖς, καὶ σύ.

1290

NE. μη πεύξη πέρα· δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.

ΦΙ. πῶς εἶπας; ἀρα δεύτερον δολούμεθα;

ΝΕ. απώμοσ' αγνοῦ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας.

ΦΙ. ω φίλτατ' είπων, ει λέγεις ετήτυμα.

ΝΕ. τουργον παρέσται φανερόν. άλλα δεξιαν πρότεινε χειρα, και κράτει των σων δπλων.

ΟΔ. έγω δ' απαυδώ γ', ώς θεοί ξυνίστορες, υπέρ τ' Ατρειδών του τε σύμπαντος στρατού.

ΦΙ. τέκνον, τίνος φώνημα; μῶν 'Οδυσσέως 1295 ἐπησθόμην;

ΟΔ. σάφ' ἴσθι καὶ πέλας γ' ὁρῷς, ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί ἀποστελῶ βίᾳ, ἐάν τ' ᾿Αχιλλέως παῖς ἐάν τε μὴ θέλη.

ΦΙ. ἀλλ' οῦ τι χαίρων, ἢν τόδ' ὀρθωθῆ βέλος.

ΝΕ. α, μηδαμώς, μη προς θεών, μεθης βέλος. 1300

v. 1282. $\tau \partial \nu \beta lo\nu$] 'my means of subsistence.' Comp. $\tau \partial \nu \tau \rho o \phi \partial \nu$, v. 1126. See also v. 931.

v. 1285. 'Ατρεῖδαι—ἔπειτα δὲ] 'The sons of Atreus first and foremost, after them,' &c.

v. 1289. ἀπώμοσ'] 'I swear that you are not being deceived.' Απομνύναι and ἐπομνύναι signify respectively to deny and assert a thing upon oath. On the use of the aorist see Buttm. Gr. § 137.

v. 1293. ως θεοί ξυνίστορες] 'As heaven is conscious:' i. e. I call heaven to witness.

ν. 1299. οὖτι χαίρων] Soph. Œd. R. 368. ἢ καὶ γεγηθως ταῦτ' deὶ λέξειν δοκεῖς; Both participles may be rendered 'with impunity.'

- ΦΙ. μέθες με, προς θεών, χεῖρα, φίλτατον τέκνον. ΝΕ. οὐκ ᾶν μεθείην.
- ΦΕῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
 ἐχθρόν τ' ἀφείλου μη κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;
 ΝΕ, ἀλλ' οὕτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἐστὶν οὕτε σοὶ καλόν.
- 'ΦΙ. άλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ, τοὺς τῶν 'Αχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς 1306 ὅντας πρὸς αἰχμην, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.
- ΝΕ. είεν. τα μεν δη τόξ' έχεις, κουκ έσθ' ότου όργην έχοις αν ουδε μέμψιν είς εμέ.
- ΦΙ. ξύμφημι. την φύσιν δ' έδειξας, ω τέκνον, 1310 έξ ης έβλαστες ουχί Σισύφου πατρος, άλλ' έξ 'Αχιλλέως, δς μετά ζώντων θ' ὅτ' ην ηκου ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.
- ΝΕ. ήσθην πατέρα τε τον έμον εύλογοῦντά σε,
- v. 1301. μέθες με χεῖρα] This construction of two cases with a verb, the former of which denotes the whole body spoken of and the latter the particular part meant, is called by Grammarians σχῆμα καθ' ὅλον καὶ μέρος. Examples are abundant.
 - ν. 1302. οὐκ ἀν μεθείην = οὐ μεθήσω.
- v. 1303. $d\phi \epsilon i\lambda \sigma v$] 'Hast taken away (the opportunity),' i. e. 'prevented.' Hence it is followed by $\mu \eta$, like those verbs which contain a negative notion.
 - v. 1306, sq. κακούς—αίχμην] 'ignavos esse ad pugnam.'
- v. 1311. $\dot{\epsilon}\xi \dot{\eta}s \dot{\epsilon}\beta\lambda a\sigma\tau\epsilon s$] When a vowel precedes a union of one of the middle vowels (β, γ, δ) with any liquid except ρ (whether they occur in the same or different words), it is made long. Comp. $\dot{\eta} \pi \hat{a} \sigma \bar{a} \beta \lambda \dot{a} \beta \eta$, v. 622. The text affords one of the very few exceptions to this rule.
- ν. 1313. ἢκον' ἄριστα] 'had an excellent name.' νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων = νῦν δὲ [ἀκούει ἄριστα ὅτε μετὰ] τῶν τεθνηκότων [ἐστίν].
- v. 1314. On the acc. of the object after ησθην comp. note on v. 1021. Comp. Soph. Aj. σè μèν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω. Wakefield quotes acc. after gaudere (Stat. Theb. iv. 231), after pallere (Hor. Od. iii. 27. 26), ardere (Hor. Od.)

αὐτόν τέ μ' ών δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι 1315 ακουσον. ανθρώποισι τας μέν έκ θεών τύχας δοθείσας έστ' αναγκαῖον φέρειν. οσοι δ' έκουσίοισιν έγκεινται βλάβαις, ώσπερ συ, τούτοις ούτε συγγνώμην έχειν δίκαιόν εστιν οῦτ' εποικτείρειν τινά. 1320 σὺ δ' ηγρίωσαι, κοῦτε σύμβουλον δέχει, έάν τε νουθετή τις εὐνοία λέγων, στυγείς, πολέμιον δυσμενή θ' ήγούμενος. όμως δε λέξω. Ζήνα δ' όρκιον καλώ. καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου φρενών ἔσω. συ γαρ νοσείς τόδ' άλγος έκ θείας τύχης, Χρύσης πελασθείς φύλακος, δς τον ακαλυφή σηκον φυλάσσει κρύφιος οἰκουρών ὄφις. και παυλαν ίσθι τησδε μή ποτ' έντυχειν

v. 1321. κοὖτε—τε] Καὶ couples the two sentences; and οὖτε—τε join the two parts of the latter.

v. 1325. γράφου φρενῶν ἔσω] 'Write them in thy heart.' A frequent metaphor. Comp. Æsch. Prom. 814. "Ην ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν, and Blomfield's Glossar.

v. 1326. νοσεῖς τόδ' ἄλγος] The acc. follows the verb in a cognate sense.

v. 1327. Χρύσης πελασθείς φύλακος] 'Having approached the guardian of Chryse:' i.e., as it is explained in the next lines, 'the serpent which guarded her altar.' This refers to the legend that Philoctetes was punished for pointing out to the Greeks the hidden altar of Chryse. See the metrical argument to this play.

v. 1328. σηκόν] 1° the enclosure; 2° the thing enclosed: hence 'the altar,' which was surrounded by a hedge.

v. 1329. ἴσθι μήποτ' ἐντυχεῖν] ἐντυχοῦσαν would be more in accordance with common usage: but Matthiä (Gr. Gr. 549, 6. Obs. 2) has collected many instances of the construction in the text: e.g. Thucyd. vi. 59. The aor. infinitive is frequently used as if its sense bore some affinity to that of the future: the action being considered, though future, as certain of occur-

νόσου βαρείας, ως αν αὐτὸς ήλιος 1330 ταύτη μεν αἴρη, τῆδε δ΄ αὖ δύνη πάλιν, πρὶν αν τὰ Τροίας πεδί' ἐκων αὐτὸς μόλης, καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχων ᾿Ασκληπιδῶν νόσου μαλαχθῆς τῆσδε, καὶ τὰ πέργαμα ξὺν τοῖσδε τόξοις ξύν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῆς. ως δ' οἶδα ταῦτα τῆδ' ἔχοντ' ἐγω φράσω. 1336 ἀνηρ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐκ Τροίας ἀλοὺς, Ελενος ἀριστόμαντις, ος λέγει σαφῶς ως δεῖ γενέσθαι ταῦτα καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι, ως ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστώτος θέρους 1340 Τροίαν ἀλῶναι πάσαν ἢ δίδωσ' ἐκων κτείνειν ἐαυτὸν, ῆν τάδε ψευσθῆ λέγων. ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχώρει θέλων.

rence. Thus it is sometimes used with ἐλπίζω and similar expressions. The use of the genitive after ἐντυγχάνω is of rare occurrence; but here, as in v. 729 (παιδὸς ὑπαντήσας, see note), the compound verb has the construction of the simple one. Const. ἴσθι παῦλαν μήποτ' ἐντυχεῖν τῆσὸε νόσου, 'that relief will never come to this disease.'

- v. 1331. $\alpha i \rho \eta$] The transitive verb is here used intransitively, as $\dot{\alpha} \dot{\nu} \dot{\epsilon} \chi \epsilon \omega$ Soph. Œd. R. 174.
- v. 1333. καὶ—'Ασκληπιδῶν] On ἐντυχῶν with gen. see v. 1329. 'Ασκληπιάδης and 'Ασκληπίδης are forms of the same patronymic; as Χαλκωδοντιάδης (Hom. II. β'. 541) and Χαλκωδοντίδης (Eur. Ion, 59). Τῶν 'Ασκληπιδῶν is a generic term for 'physicians.' Comp. παῖδες 'Ηφαίστου, Æsch. Eum. 13.
- v. 1334. νόσου μαλαχθης] Here the genitive follows the implied meaning of the verb μαλάσσεσθαι; which, as it is applied in the text, is 'to be set free from.' Eur. Phæn. 1028. νόσου τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα. Comp. also the double constructions of the Lat. verbs 'circumdo,' 'induo,' &c.
 - v. 1340. θέρους] On this gen. see note on v. 821.
- v. 1341. Const. η έκων δίδωσιν έαυτὸν [ωστε τινα] κτείνειν, 'Freely offers himself for some one to kill him.'

1345

καλή γαρ ή ξπίκτησις, Έλλήνων ενα κριθέντ' ἄριστον, τοῦτο μεν παιωνίας εἰς χειρας έλθειν εἰτα την πολύστονον Τροίαν έλόντα κλέος ὑπέρτατον λαβειν.

ΦΙ. ω στυγνός αἰων, τί με, τί δητ' ἔχεις ἄνω βλέποντα κούκ ἀφηκας εἰς Αιδου μολείν; οἴμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις 1350 τοῖς τοῦδ', ὅς εὖνους ών ἐμοὶ παρήνεσεν; ἀλλ' εἰκάθω δητ'; εἶτα πῶς ὁ δύσμορος εἰς φῶς τάδ' ἔρξας εἶμι; τῷ προσήγορος; πῶς, ω τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοῦ κύκλοι ταῦτ', ἐξανασχήσεσθε τοῖσιν ᾿Ατρέως 1355 ἐμὲ ξυνόντα παισὶν, οἵ μ' ἀπώλεσαν; πῶς τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου; οὐ γάρ με τἄλγος τῶν παρελθόντων δάκνει.

v. 1344, sq. ἕνα κριθέντ' ἄριστον] ἕνα ἄριστον = 'by far the best.' Comp. Εἶς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. So also unus in Lat.

v. 1345, sq. τοῦτο μὲν—εἶτα] 'In the first place—then.' Soph. Antig. 63. τοῦτο μὲν—ἔπειτα δέ. Œd. Col. 441. τοῦτο μὲν—οἱ δέ. Antig. 165. τοῦτο μὲν—τοῦτ' αὖθις.

ν. 1349. ἀφηκας-μολείν] i.e. ώστε μολείν.

v. 1350. πως ἀπιστήσω;] 'How am I to disobey?' Œd. R. 625. ως οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις.

v. 1352. $d\lambda\lambda' \epsilon i\kappa d\theta\omega \delta \hat{\eta}\tau'$] 'Well, am I to yield then?' i.e. 'Suppose I yield.' Eur. Or. 779. $d\lambda\lambda' \delta \hat{\eta}\tau' \tilde{\epsilon}\lambda\theta\omega$;

v. 1353. els $\phi \hat{\omega}$ s] So Cic. uses 'in luce' for 'before the face of men.'

τῷ προσήγορος] 'With whom shall I converse?'

v. 1354. τὰ πάντ'—κύκλοι] 'Ye eyes that have seen all that has been done with me.'

v. 1355. Wünder, ταῦτ' ἐξανασχήσεσθε, τοῖσιν ᾿Ατρέως, ἀc.: where τοῖσιν—ἀπώλεσαν are exegetical of ταῦτα.

v. 1357. τῷ Λαερτίου] Brunck, τοῦ Λαερτ. 'Articulum raro propriis nominibus præfigunt Tragici.' Pors. Phœn. 145.

άλλ' οία χρη παθείν με πρός τούτων έτι δοκώ προλεύσσειν. οίς γάρ ή γνώμη κακών 1360 μήτηρ γένηται, τάλλα παιδεύει κακά. καὶ σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τόδε. χρην γάρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ές Τροίαν μολείν, ήμας τ' απείργειν, οί γέ σου καθύβρισαν, πατρος γέρας συλώντες. [οι τον άθλιον Αΐανθ σπλων σοῦ πατρος υστερον δίκη 'Οδυσσέως έκριναν.] είτα τοῖσδε σὺ 1365 εί ξυμμαχήσων, κάμ' αναγκάζεις τάδε; μή δήτα, τέκνον άλλ' α μοι ξυνώμοσας, πέμψον προς οικους καθτός έν Σκύρφ μένων ξα κακώς αὐτούς ἀπόλλυσθαι κακούς. γούτω διπλην μεν έξ έμου κτήσει χάριν, 1370 διπλην δὲ πατρός κου κακούς ἐπωφελών δόξεις όμοιος τοις κακοίς πεφυκέναι.

ΝΕ. λέγεις μεν εἰκότ' άλλ' δμως σε βούλομαι

- v. 1360. ols $\gamma a \rho$, &c.] 'For in whomsoever *principle* is the origin of evil deeds, it makes them adepts in every other kind of wickedness.'
- v. 1362. $\kappa a i \tau \delta \delta \epsilon$] Pors. Eur. Or. 614. objects to $\kappa a i \delta \epsilon$, and proposes $\pi a i$. Translate: 'I am astonished at this in you.' On the const. of $\tilde{\epsilon} \chi \omega$ with part. comp. v. 600.
- v. 1363. Join σε—αὐτόν. 'Ημᾶς τ' ἀπείργειν, &c.] 'And to endeavour to keep me from (going to join those) who,' &c. The words οῖ τὸν ἄθλιον—ἔκριναν are rejected by the best critics as spurious.
- v. 1369. This verse is inharmonious from the want of either cæsura: the unpleasantness of the rhythm is an echo to the sense, as in Æsch. Eum. 26. λαγω δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρον. κακῶς—κακούς: a common pleonasm. With κακῶς ἀπόλλυσθαι comp. κακῶς ὀλεῖται, Eur. Med. 787.
- v. 1370. $\delta i\pi \lambda \hat{\eta} \nu \chi \hat{a} \rho i\nu$] i. e. by doing as well a service to Philoctetes as an injury to the Atridæ.

θεοις τε πιστεύσαντα τοις τ' έμοις λόγοις φίλου μετ' ανδρός τουδε τησδ' έκπλειν χθονός.

ΦΙ. ή προς τὰ Τροίας πεδία καὶ τον 'Ατρέως 1376 Εχθιστον υίον τῷδε δυστήνως ποδί;

ΝΕ. προς τους μέν ουν σε τήνδε τ' ξμπυον βάσιν παύσοντας άλγους κάποσώζοντας νόσου.

ΦΙ. ω δεινον αίνον αίνεσας; τί φής ποτε; 1380

ΝΕ. α σοί τε καμοί λφσθ' όρω τελούμενα.

ΦΙ. καὶ ταῦτα λέξας, οὐ καταισχύνει θεούς;

ΝΕ. πως γάρ τις αἰσχύνοιτ' αν ωφελούμενος;

ΦΙ. λέγεις δ' 'Ατρείδαις όφελος, ή 'π' έμοι τάδε;

ΝΕ. σοί που φίλος γ' ῶν, χω λόγος τοιόσδε μου. 1385

ΦΙ. πώς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσί μ' ἐκδοῦναι θέλεις;

ΝΕ. ω ταν, διδάσκου μη θρασύνεσθαι κακοίς.

ΦΙ. όλεις με, γιγνώσκω σε, τοισδε τοις λόγοις.

ΝΕ. οῦκουν ἔγωγε· φημί δ' οῦ σε μανθάνειν.

ΦΙ. ἔγωγ' 'Ατρείδας ἐκβαλόντας οἰδά με.

ΝΕ. αλλ' εκβαλόντες εί πάλιν σώσουσ' δρα.

v. 1374. $\theta \in \widehat{ols}$] 'the gods,' i.e. the oracle.

v. 1375. μετ' ἀνδρὸς τοῦδε] 'with me.'

v. 1378. $\mu \dot{e}\nu$ o $\bar{v}\nu =$ 'immo vero,' 'nay rather:' $\ddot{e}\mu\pi\nu\nu\nu$ has the second syllable long.

1390

ν. 1379. Eur. Elect. 1025. ἢ δῶμ' ὀνήσων τἄλλα τ' ἐκσώ- ζων τέκνα.

v. 1382. Translate: 'Are you not ashamed before heaven of having said this?' On καταισχύνει with acc. see note on v. 1021.

v. 1384. A preposition governing two cases united by a conjunction is sometimes placed only before the latter of them. Soph. Œd. R. 783. σχιστή δ' όδὸς Ές ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει.

ν. 1385. σοί που φίλος γ' ών] Supply λέγω.

v. 1387. κακοῖς = ἐν κακοῖς.

v. 1389. φημί δ', &c] 'I fancy you do not understand me.'

ΦΙ. οὐδέποθ' έκόντα γ' ώστε την Τροίαν ίδειν.

ΝΕ. τί δητ' ἄν ήμεις δρφμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὧν λέγω; ώς ρఄαρτ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων ληξαι, σὲ δὲ 1395 ἔην ὧσπερ ἤδη ζῆς ἄνευ σωτηρίας.

ΦΙ. ἔα με πάσχειν ταῦθ ἄπερ παθεῖν με δεῖ·
ᾶ δ΄ ἥνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγων,
πέμπειν προς οἴκους, ταῦτά μοι πρᾶξον, τέκνον,
καὶ μὴ βράδυνε μηδ ἐπιμνησθῆς ἔτι 1400
Τροίας. ἄλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.

ΝΕ. εί δοκεῖ, στείχωμεν.

ΦΙ. ω γενναίον είρηκως έπος.

ΝΕ. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σήν.

ΦΙ. εἰς ὅσον γ' εγω σθένω.

ΝΕ. αἰτίαν δὲ πῶς 'Αχαιῶν φεύξομαι;

ΦΙ. μη φροντίσης.

ΝΕ. τί γαρ, εαν πορθώσι χώραν την εμήν; 1405 ΦΙ. έγω παρών

ΝΕ. τίνα προσωφέλησιν έρξεις;

PI. βέλεσι τοῖς Ἡρακλέους

ΝΕ. πως λέγεις;

ΦΙ. εἴρξω πελάζειν [σης πάτρας].

- v. 1392. οὐδέποθ', &c.] 'Never shall they deliver me so that,' &c.
 - v. 1393. τί αν δρφμεν] 'What must we do?'
- v. 1394. The future is sometimes used after εξχομαι, βούλομαι, and the like, as it is here after δυνησόμεσθα.
 - v. 1395. ράστ' = ράστον έστι. Comp. v. 524.
- v. 1398. \hat{a} $\hat{j}\nu e\sigma as$] 'what you have said (that you would $\hat{p}(a)$)' = 'promised.'
 - v. 1399. πέμπειν. See note on v. 496.
- v. 1402. $\dot{a}\nu\tau\dot{\epsilon}\mu\epsilon\dot{\iota}\dot{\delta}\epsilon$, &c.] 'Make your steps firm by leaving igainst me' ($\dot{a}\nu\tau\dot{\iota}$). els $\ddot{\delta}\sigma\sigma\nu$ γ '] $\gamma\epsilon=$ 'yes.'
 - v. 1408. είρξω πελάζειν = είρξω αὐτούς τοῦ πελάζειν.

ΝΕ. [ἀλλ' εἰ δρậς ταῦθ' ωσπερ αὐδậς] στεῖχε προσκύσας χθόνα.

ΗΡ. μήπω γε, πρίν ᾶν των ήμετέρων αίης μύθων, παι Ποίαντος. 1410 φάσκειν δ' αὐδην την Ἡρακλέους ακοή τε κλύειν λεύσσειν τ' όψιν. την σην δ' ήκω χάριν ουρανίας **έδρας προλιπών,** τα Διός τε φράσων βουλεύματά σοι, 1415 κατερητύσων θ' όδον ην στέλλει σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον. καὶ πρώτα μέν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας, όσους πονήσας καὶ διεξελθών πόνους, αθάνατον αρετήν έσχον, ώς πάρεσθ οραν. 1420 καὶ σοὶ, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν, έκ των πόνων τωνδ' ευκλεά θέσθαι βίον. έλθων δε σύν τώδ' ανδρί πρός το Τρωικόν πόλισμα, πρώτον μεν νόσου παύσει λυγρας, άρετη τε πρώτος έκκριθείς στρατεύματος, 1425 Πάριν μεν, δς τωνδ' αΐτιος κακών έφυ, τόξοισι τοις έμοισι νοσφιείς βίου, πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σα πέμψεις, άριστει έκλαβων στρατεύματος,

Verbs expressing hindrance as more commonly followed by a pleonastic $\mu \dot{\eta}$.

- v. 1411. φάσκειν] Inf. for imperat. See v. 57.
- v. 1413. την σην δ' ήκω χάριν = ἐποίησα ταύτην την ὁδὸν, την σην χάριν, the three latter words being in apposition with ὁδὸν, which is implied in ήκω.
- v. 1420. ἀρετήν] 'Reward of excellence,' 'glory': a sens, frequent in Thucydides. Musgr. compares Plat. Symp. 108. D. Άλλ', οἶμαι, ὑπὲρ ἀρετῆς ἀθανάτου πάντες πάντα ποιοῦσιν.

ώς πάρεσθ' ὁρ $\hat{a}\nu$] i.e. by the supernatural splendour of his appearance.

Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα. 1430 α δ' αν λάβης σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ, τόξων έμων μνημεία πρός πυράν έμην κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', Αχιλλέως τέκνον, παρήνεσ' ούτε γάρ συ τουδ άτερ σθένεις έλεῖν τὸ Τροίας πεδίον οὖθ' οὖτος σέθεν. 1435 άλλ' ώς λέοντε συννόμω φυλάσσετον ούτος σὲ καὶ σὺ τόνδ'. ἐγω δ' 'Ασκληπιὸν παυστήρα πέμψω σής νόσου πρός Ίλιον. το δεύτερον γαρ τοις έμοις αυτήν χρεών τόξοις άλωναι, τοῦτο δ' ἐννοεῖσθ', ὅταν πορθήτε γαίαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς. ώς τάλλα πάντα δεύτερ' ήγειται πατήρ Ζεύς. ή γαρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοίς, καν (ωσι, καν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.

- ΦΙ. ω φθέγμα ποθεινον έμοι πέμψας, 1445
- v. 1431. Translate: 'Whatever spoils you shall receive krom this army as acknowledgements of the deeds done by my weapons.' The acknowledgements made to Philoctetes' own prowess were to be sent home.
- v. 1434. παρήνεσα] 'I advise.' Comp. ἀπώμοσα, v. 1289; iσθην, v. 1314; and Buttm. Gr. § 137. Obs. 9.
- v. 1435. τὸ Τροίας πέδιον] 'the territory of Troy:' 'das Gebiet Trojas.' Wünder.
- v. 1437. Hermann remarks that the violence of Philoctetes' malady required divine aid, and that therefore Hercules promises to send the deified Æsculapius.
- v. 1441. εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς] These words, according to the Schol., contain an allusion to the sacrilegious behaviour of Neoptolemus at the siege of Troy. See Virg. Æn. ii.
- v. 1443. ή γαρ εὐσέβεια, &c.] 'For the character of piety emains with men in death.' Brunck wished to substitute où γαρ ηὐσέβεια, &c.
- v. 1445. φθέγμα] 'Vox sollennis de voce, quam dii in scenam producti mittebant.' Wünder. Comp. e.g. Soph. Aj. 14. a φθέγμ' Άθάνας.

χρόνιός τε φανείς, ούκ απιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.

ΝΕ. κάγω γνώμη ταύτη τίθεμαι.

ΗΡ. μή νυν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν. καιρος και πλούς δδ επείγει γαρ κατα πρύμνην.

1450

ΦΙ. φέρε νῦν στείχων χώραν καλέσω.

χαῖρ' ὡ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοὶ,
Νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες,
καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβολῆς,
οῦ πολλάκι δη τοῦμον ἐτέγχθη
κρατ' ἐνδόμυχον πληγαῖσι νότου,
πολλα δὲ φωνης της ημετέρας
Έρμαῖον ὅρος παρέπεμψεν ἐμοὶ
στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένω.
νῦν δ' ὡ κρῆναι, Λύκιόν τε ποτὸν,
λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν ήδη,
δόξης οῦ ποτε τησδ' ἐπιβάντες.

1455

1460

- v. 1448. $\kappa \dot{\alpha} \gamma \dot{\omega}$, &c.] 'I too give my assent to this expression of feeling.' $T i\theta \epsilon \mu \alpha \iota$ is used independently, as if $= \tau i\theta \epsilon \mu \alpha \iota$ $\psi \hat{\eta} \phi o \nu$. Elmsl. however has proposed $\gamma \nu \dot{\omega} \mu \eta \nu \tau a \dot{\nu} \tau \eta \nu$.
 - v. 1450. $\pi \lambda o \hat{v}_s = 'fair wind.'$ See v. 467.
 - v. 1452. $\phi \epsilon \rho \epsilon \kappa \alpha \lambda \epsilon \sigma \omega$] 'Come, let me address.'
- v. 1453. ξύμφρουρον ἐμοὶ] 'my safeguard and familiar abode.' 'Proprie φρουρὸν συνὸν ἐμοί.' Matthiä.
- v. 1454. ἐνυδροι λειμωνιάδες] 'Haunting the streams that are in the meadows.'
- v. 1455. κτύπος-προβολῆς] 'Mighty noise of the dashing of the sea.'
 - v. 1458. $\pi o \lambda \lambda \dot{\alpha} = \pi o \lambda \lambda \dot{\alpha} \kappa \iota s$.
 - ν. 1460. χειμαζομένω] So αλύοντα χειμερίω λύπα, ν. 1194
- v. 1461. Λύκιόν τε ποτὸν] A fountain, says Schol., in Lemnos, sacred to Apollo.
- v. 1463. δόξης—ἐπιβάντες] Soph. Œd. Col. 189. εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες. Hom. Od. xxiii. 52. ὄφρα σφῶιν εὐφροσύνης ἐπιβῆτον ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ.

χαιρ', ω Λήμνου πέδον αμφίαλον,
καί μ' εὐπλοία πέμψον αμέμπτως,
ενθ' ή μεγάλη Μοιρα κομίζει,
γνώμη τε φίλων, χω πανδαμάτωρ
δαίμων, δς ταῦτ' ἐπέκρανεν.
χωρώμεν δη πάντες ἀολλεις,

ΚΟ. χωρώμεν δη πάντες ἀολλεῖς,
 Νύμφαις ἀλίαισιν ἐπευξάμενοι
 νόστου σωτηρας ἰκέσθαι.

v. 1467. γνώμη φίλων] i.e. of Neoptolemus and his crew. χώ πανδαμάτωρ Δαίμων] sc. Jupiter.

v. 1471. σωτηρας] This is strictly a masc. form: the corresponding fem. being σωτείρας, and is used to suit the verse. So Œd. R. 80, sq. ἐν τύχη γέ τω Σωτηρι. Æsch. Agam. 664. Τύχη δὲ σωτηρ ναῦν στελοῦσ' ἐφέζετο.

FINIS.

Works published by John W. Parker,

London.

The Student's Manual of Ancient History; containng the Political History, Geographical Position, and Social tate of the Principal Nations of Antiquity. By W. C. Taylor, LD. Fourth Edition, 10s. 6d.

The Student's Manual of Modern History; The Rise nd Progress of the Principal European Nations, their Political listory, and the changes in their Social Condition. By W. C. aylor, LL.D. The Fourth Edition. 10s. 6d.

Classical Texts. Carefully revised from the best ditions.

series of very elegantly printed brochures of 'Classical Texts,' adapted either for the desk or the pocket.—Spectator.

licero de Officiis. 2s.

acero de Senectute. 1s.

scero de Amicitia. 18.

scero pro Plancio. 1s.

Sceronis Oratio Philippica Ovidii Fasti. 2s.

Secunda. 1s.

Excerpta ex Arriano. 2s. 6d.

Taciti Germania, 1s.

Taciti Agricola. 1s.

Virgilii Georgica. 1s. 6d.

Platonis Phædo. 2s.

The Æneid of Virgil, with Anthon's Notes. Edited J. R. Major, D.D., Head Master of King's College School, ondon. 7s. 6d.

Select Epistles of Cicero and Pliny. With English lotes. By the Rev. J. Edwards. 4s.

The Aulularia of Plautus, with Notes. Idyard, B.D., Fellow of Christ's College, Cambridge. 7s. 6d.

The Menæchmei of Plautus, with a Glossary and otes. By J. Hildyard, B.D. 7s. 6d.

WORKS PUBLISHED BY JOHN W. PARKER.

The Cambridge Greek and English Testament; the Greek and the English being given in Parallel Columns on the same Page. New Edition, with marginal References. 8s. 6d.

The Greek Text of the Acts, with Notes. By H Robinson, D.D. Octavo, 8s.

Excerpta ex Arriano.—Extracts from Arrian's Anabasis. Foolscap Octavo, 2s. 6d.

In Germany, Arrian's Anabasis is very commonly used at the principal Gymnasia, and the Editor hoped that in publishing a cheap and con rectly-printed selection of those passages, which seemed most likely to be attractive to boys, he should not only cater for himself, but also anticipate the wishes of other Masters of Schools in this country.—

Advertisement.

Excerpta ex Herodoto; with English Notes. By the Rev. J. R. Major, D.D., Head Master of King's College School. 4s. 6d.

Excerpta ex Xenophontis Cyropædia; with a Vocabulary, and English Notes. By Dr. Major. 3s. 6d.

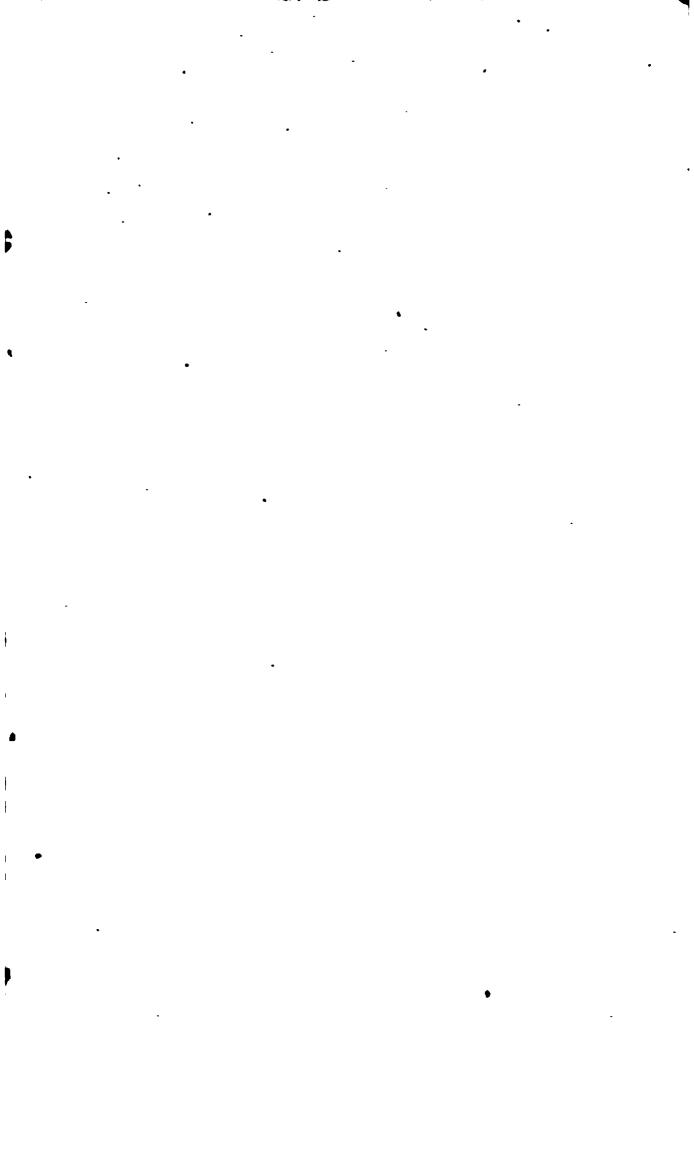
Homer's Iliad: With Anthon's Notes and Homeri Glossary. Edited by Dr. Major. Demy 12mo. 6s.

Xenophon's Anabasis I. and II. With English Notes, and a Biographical Sketch, by Dr. Hickie, Head Maste of Hawkeshead Grammar School. 3s. 6d.

Select Private Orations of Demosthenes, with English Notes. By the Rev. C. T. Penrose, M.A., Head Master of Sherborne School. 5s.

The Frogs of Aristophanes, with English Notes By the Rev. H. P. Cookesley. 7s.

Pindar's Epinician Odes, and the Fragments of hi Lost Compositions, revised and explained; with copious Note and Indices. By the Rev. J. W. Donaldson, B.D., Hea Master of King Edward's School, Bury St Edmund's. Octave 16s.

CLASSICAL TEXTS,

CAREFULLY REVISED, FROM THE BEST EDITIONS.

ÆSCHYLI EUMENIDES. 1s. ÆSCHYLI PROMETHEUS VINCTUS. 1s. CESAR DE BELLO GALLICO. I. to IV. 1s. 6d. Cicero de Amicitia et de Senectute. 1s. CICERO DE OFFICIIS. 2s. CICEBO PRO PLANCIO. 1s. CICEBO PRO MILONE. 1s. CICEBO PRO MURÆNA. 1s. CICERONIS ORATIO PHILIPPICA SECUNDA. 1s. DEMOSTHENES ADVERSUS LEPTINEM. 1s. DEMOSTHENIS ORATIONES SELECTA. 1s. 6d. EURIPIDIS BACCHÆ. 18. Excepta ex Annalibus Taciti. 20.6d. Excepta ex Arriano. 2s. 6d. EXCERPTA E LUCIANO. 2s. 6d. HORATII CARMINA. 1s. 6d. HOBATII DE ARTE POETICA LIBER. 6d. HOBATII SATIRA. 1s. OVIDII FARTI. 2s. PLATONIS MENEXENUS. 1c. PLATONIS PHEDO. 2s. PLATONIS PHEDRUS. 1s. 6d. PLAUTI MILES GLORIOSUS. PLAUTI TRINUMMUS. 18. PLUTARCH'S LIVES: SOLON, PERICLES AND PHILOPOEMEN. 2s. SOPHOCLIS ŒDIPUS TYRANNUS, with English Notes, 20.6d. TACITI AGRICOLA. 1s. TERENTII ADELPHI. 1s. TERENTII ANDRIA. 1s. TACITI GERMANIA. VIRGILII GEORGICA. 1s. 6d.

LONDON: JOHN W. PARKER AND SON, WEST STRAND.

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

NEX 10.132

FEB 6'57!

APR 25 62 H

